СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CVII П'ЯТНИЦЯ, 7 КВІТНЯ 2000 ЧИСЛО 14 VOL. CVII FRIDAY, APRIL 7, 2000 No. 14

Референдум визнано конституційним. Окрім двох питань

КИЇВ.–29 березня Конституційний суд України визнав конституційним Указ Президента про проведення 16 квітня всеукраїнського референдуму за народною ініціятивою.

Водночас члени КС дійшли висновку, що перше і шосте питання референдуму – про право розпуску Верховної Ради Президентом у разі висловлення недовіри парляменту та про прийняття нової Конституції на референдумі – не відповідають Основному закону.

При цьому чотири інші питання референдуму (про розширення повноважень Президента для розпуску Верховної Ради, про обмеження депутатської недоторканости, про зменшення загальної кількости народних депутатів з 450 до 300, про необхідність формування двопалатного парляменту) Конституційний суд визнав такими, що є обов'язковими для розгляду і прийняття рішень у порядку, визначеному Конституцією України.

Згідно з постановою Конституційного суду, до бюлетеня для голосування на референдумі буде включено чотири питання:

1) "Чи підтримуєте Ви пропозиції про доповнення статті 90 Конституції України новою третьою частиною такого змісту:

(Закінчення на стор. 2)

Члени Конституційного суду України виносять рішення стосовно конституційности Указу Президента України Леоніда Кучми "Про проголошення всеукраїнського референдуму за народною ініціятивою"

Фото УНІАН

Ваша участь у референдумі 16 квітня

До уваги громадян України в США

16 квітня цього року в Україні відбудеться всеукраїнський референдум за народною ініціятивою, на який винесено питання, пов'язані з парляментською системою та порядком прийняття Конституції України. З метою забезпечення участи у референдумі громадян України, які перебувають у США, при посольстві України в США, Генеральному консульстві України у Нью-Йорку та Генеральному консульстві України у Чикаго створено дільниці для голосування на всеукраїнському референдумі.

Адреси дільниць:

1. При посольстві України в США:
3350 „M" Street, NW, Washington, DC 20007.

2. При Генеральному консульстві України у Нью-Йорку:
240 East 49th Street, New York, NY 10017.

3. При Генральному консульстві України в Чикаго:
10 East Huron Street, Chicago 60611.

Дільниці для голосування будуть відкриті 16 квітня 2000 року від 7 години ранку до 8 години вечора за місцевим часом. До участи в голосуванні запрошуються всі громадяни України, які досягли 18-річного віку. При собі потрібно мати пашпорт громадянина України для виїзду за кордон та підтвердження про адресу проживання (наприклад, копії рахунків оплати комунальних послуг, посвідчення водія тощо).

До участи у референдумі запрошуються також спостерігачі, які можуть бути акредитовані в порядку, визначеному Центральною Виборчою Комісією України.

(Закінчення на стор. 6)

Український центральний Карітас допомогла потерпілим на Закарпатті

УНС дав на цю справу 15 тисяч долярів

Проєкт допомоги Закарпаттю було спрямовано на ремонт будинків в Рахівському районі, власники яких не могли виконати такі ремонти через відсутність коштів чи сили. Термін дії проєкту – 5 місяців в літньо-осінній період – був повністю дотриманий. Було закуплено будівельні матеріяли, організовано три ремонтні бригади по 5 осіб місцевих жителів та виконано 52 дрібних ремонти будинків, вибраних представниками Карітасу України. Загальна вартість проєкту склала 50,248 долярів, яку Карітас України отримав від своїх західніх партнерів, об'єднавши їх пожертви.

Ми щиро дякуємо УНСоюзові за фінансову допомогу у 15 тисяч долярів на здійснення цього проєкту. Ми не ставили за мету допомогти усім, хто постраждав – це було би неможливе. Тому Карітас мав визначити пріоритетні групи населення, яким би надавалась допомога. До таких груп увійшли найбільш соціяльно незахищені багатодітні родини, одинокі особи похилого віку, інваліди, малозабезпечені родини.

Будинки цих родин знаходились в майже непридатному до життя стані, і з приходом зими, якщо наслідки руйнації не були б вчасно ліквідовані, власники їх змушені були б шукати іншого притулку для життя або опинилися б просто на вулиці. З допомогою Карітасу ці люди отримали можливість безпечно та гідно продовжувати жити у своїх домівках. Нам вдалося значно знизити вартість проєкту завдяки зменшенню витрат на виконання будівельних робіт. Це стало можливим через те, що до роботи за цим проєктом були залучені добровольці з Карітасу Оломсуцу (Чехія).

о. Кен Новаківський,
президент
Анатолій Козак,
координатор проєкту

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Призначено нового голову місії МВФ в Україні

Міжнародний валютний фонд звільнив Махаммада Шадман-Валаві з посади постійного глави місії Фонду в Україні. На цю посаду призначено Джуліяна Берінгавта, котрий обіймав раніше подібні посади в Казахстані та Прибалтиці. Це звичайна ротація, в ході якої сталася заміна кількох глав місій. Очікується, що наприкінці нинішнього тижня до Києва прибуде місія МВФ, яка обговорить остаточні умови поновлення програми розширеного фінансування.

Указ про створення комісії з вирішення проблем Чорнобильської АЕС

Президент України Леонід Кучма своїм Указом створив Міжвідомчу комісію з комплексного вирішення проблем Чорнобильської АЕС. Мета документа – здійснення єдиної державної політики у розв'язанні проблем Чорнобильської атомної електростанції, забезпечення належної координації у виконанні міжнародних проєктів з цих проблем, здійснення заходів щодо вирішення соціяльних питань населення міста Славутич. Головою Комісії призначено В. Горбуліна.

В. Ющенко підтримує ідею двопалатного парляменту

КИЇВ.– Прем'єр-міністер України Віктор Ющенко підтримує ідею двопалатного парляменту, вважаючи, що такий парлямент "краще захистить гармонію в розвитку національних і регіональних процесів". Він вважає помилковим твердження, що такий парлямент посилить федералізм в Україні. Прем'єр-міністер також сказав, що "твердо говорити про те, що програму діяльности уряду буде підтримано у Верховній Раді, не можна".

Всесвітній банк допомагатиме Україні

КИЇВ.– Питання, пов'язані зі стратегією допомоги Всесвітнього банку Україні на наступні три роки обговорили глава адміністрації Президента України Володимир Литвин і директор регіонального управління Всесвітнього банку в Україні та Білорусі Лука Барбароне. Під час зустрічі наголошувалося на необхідності підвищення ефективности системи державного управління, розбудови інституційної спроможности органів влади, створення в країні середовища, сприятливого для підприємництва та інвестиційної діяльности.

Посол США в Україні закликає владу до економічних реформ

Посол США в Україні Стівен Пайфер заявив, що пляни Києва щодо зміцнення зв'язків із Заходом та входження до Европейського Союзу можуть здійснитися лише за умови, якщо Україна вступить на шлях проведення радикальних реформ у сфері економіки і політики. Виступаючи перед студентами Інституту міжнародних відносин, С.Пайфер заявив, що США "підтримують амбіції України, однак хочуть побачити реальні кроки в бік оздоровлення економіки".

Результати візити міністра оборони до США

КИЇВ.– Міністер оборони України Олександер Кузьмук високо оцінив результати візити до США 29 – 31 березня. Під час переговорів з американським колегою Вілліямом Когеном було обговорено широке коло питань військового співробітництва між двома країнами: створення на Яворівському полігоні постійно діючого комп'ютерного обладнання, започаткування інституту сержантів в українському війську, діяльність українських миротворців у Косові.

72 відс. прикарпатців скажуть "так" на друге запитання референдуму

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКЕ.– 72 відс. прикарпатців дадуть позитивну відповідь на референдумі 16 квітня на друге запитання (про призупинення Президентом повноважень Верховної Ради України, якщо протягом місяця не буде сформовано постійно діючу більшість і не буде прийнято протягом трьох місяців Державний бюджет). Про це свідчать результати опитування Івано-Франківського обласного центру соціяльних досліджень.

Конституційний суд...

(Закінчення зі стор. 1)

"Президент України може також достроково припинити повноваження Верховної Ради, якщо вона протягом одного місяця не змогла зформувати постійно діючу парляментську більшість або в разі незатвердження ВР протягом трьох місяців підготовленого і поданого у встановленому порядку Кабінетом Міністрів державного бюджету України", яка б встановлювала додаткові підстави для розпуску Президентом України Верховної Ради, і відповідне доповнення пункту 8 частини 1 статті 106 Конституції України словами: "і в інших випадках, передбачених Конституцією України?"

2) "Чи згодні Ви з необхідністю обмеження недоторканости народних депутатів і виключенням у зв'язку з цим частини 3 статті 80 Конституції України: "Народні депутати не можуть бути без згоди Верховної Ради України притягнуті до кримінальної відповідальности, затримані або арештовані?"

3) "Чи згодні Ви із зменшенням загальної кількости народних депутатів України з 450 до 300 і пов'язаною з цим заміною у частині 1 статті 76 Конституції України слів "чотириста п'ятдесят" на слово "триста", а також внесенням відповідних змін до виборчого законодавства?"

4) "Чи підтримуєте Ви необхідність формування двопалатного парляменту в Україні, одна з палат якого представляла б інтереси реґіонів України і сприяла б їх реалізації, і внесення відповідних змін до Конституції України і до виборчого законодавства?"

Питання указу про референдум, що визнані неконституційними, втрачають чинність з дня ухвалення Конституційним судом цього рішення. Рішення КС України є остаточним і не може бути оскарженим. 30 березня Президент України Леонід Кучма у зв'язку з рішенням Конституційного суду підписав Указ, яким з Указу Президента від 15 січня 2000 року щодо проведення всеукраїнського референдуму зі статті 2 виключено пункти – перший і шостий.

Як сказав на прес-конференції суддя-доповідач Конституційного суду Павло Євграфов, КС, ухвалюючи рішення щодо референдуму, не враховував висновки Моніторинґового комітету Ради Европи, а виходив виключно з Конституції України.

В Україні вже виділено 27 млн. гривень на референдум

КИЇВ, 1 квітня.– На підготовку і проведення всеукраїнського референдуму з державного бюджету вже виділено 27 млн. грн., або 90 відсотків від 30 млн. грн., передбачених бюджетом.

Про це повідомив у суботу на семінарі для представників регіональних ЗМІ голова Центрвиборчкому України Михайло Рябець. Він нагадав, що на фінансування всіх заходів щодо проведення всеукраїнського референдуму, передбачених законом, необхідно 49.5 млн. грн., однак парлямент при затвердженні держбюджету-2000 передбачив лише 30 млн. грн.

Голова ЦВК відзначив, що основна частина витрат на проведення виборів або референдуму доводиться на заробітну плату звільнених по основному місцю роботи членів комісії. Усього до складу 45 тис. комісій всіх рівнів з проведення референдуму увійшли 508 тис. членів, повідомив М.Рябець.

Голова Комітету міністрів РЕ схвалив рішення КС

СТРАСБУРҐ, 3 квітня. – Голова Комітету міністрів Ради Европи БрайЄн Коуен на засіданні бюро Парляментської асамблеї Ради Европи схвально оцінив як рішення КС України, так і наступні кроки Президента України на його виконання. Цим голова комітету підкреслив, що рішення Венеціянської комісії ПАРЕ "містить сентенцію про те, що в Україні ситуація змінилася внаслідок рішення Конституційного суду". Рада Европи не запроваджуватиме щодо України "особливих санкцій", пов'язаних із проведенням референдуму, заявив президент ПАРЕ лорд Дейвид Расел-Джонстон під час пресконференції у понеділок. Водночас він підкреслив, що рішення ПАРЕ ґрунтуватиметься на висновках Венеціянської комісії. (Венеціянська комісія ПАРЕ на засіданні у п'ятницю зазначила, що Конституційний суд України своїм рішенням про зняття першого та шостого питань референдуму усунув суперечливі питання, які викликали найбільше заперечень у експертів Ради Европи – УНІАН). За його словами, перед Радою Европи постає питання, "чи виконає Україна всі умови, передбачені нормами европейського права" у разі, якщо до неї не буде вжито санкцій Ради Европи. Однак, віце-президент Венеціянської комісії Сергій Головатий в ході зустрічі у понеділок з доповідачами Ради Европи наполягав на відображенні в резолюції ПАРЕ факту відсутности необхідної законодавчої бази для проведення всеукраїнського референдуму за народною ініціятивою. Тому, відзначив віце-президент Венеціанської комісії, проведення "будь-яких референдумів в Україні буде нелеґітимним" і Рада Европи "ніколи не визнає їх результати".

ТІЛЬКИ ФАКТ

Отець Сергій за дорученням Патріярха Української Православної Церкви Володимира вручив футболістові Андрієві Шевченку орден Святого Володимира за заслуги перед Православною Церквою і за високі досягнення в спорті.

◆

В Запоріжжі відкрито Новоапостольську церкву, побудовану за спільним проєктом українських і німецьких архітекторів усього за 5 місяців. Церква має 650 місць, її приміщення і орган будуть використовуватися і в світських цілях.

◆

Біля російського посольства в Києві у вівторок, 4 квітня, відбулася акція українських художників, які виступили проти злодіянь російських солдатів в Чечні, присвячена майбутній інавґурації Президента Росії.

◆

Члени черкаської громадської організації "Довіра" оголосили безстрокове пікетування будинку Генпрокуратури в Києві, аби привернути увагу міжнародної громадськости до порушення прав людини в Україні.

◆

Перший заступник голови Верховної Ради В.Медведчук заявив, що минулого місяця парлямент "працював ефективно": розглянуто 121 питання, прийнято 61 постанову.

◆

Вже 10 діб страйкують робітники шахти ім. Менжинського, що біля Луганського, вимагаючи сплати боргів за минулі роки, які з нарахуваннями становлять 7 млн. 649 тис. грн.

◆

За минулий рік в Україну було імпортовано більш як 300 тис. авт, що є оптимальним для підтримки балянсу на внутрішньому ринку.

◆

За останні п'ять років смертність від вживання наркотиків в Україні збільшилась у 1.5 раза і 1999 року становила майже 1000 осіб; кількість споживачів наркотиків, які перебувають на обліку, зросла вдвічі – до 86 тис. осіб.

◆

Українські спортсмени на XXVII літніх олімпійських іграх в місті Сідней (Австралія) можуть завоювати медалі в більш як 15 видах спорту, вважає Прем'єр-міністер України Віктор Ющенко.

◆

15-річна Каміла Токарєва з Харкова стала переможницею конкурсного показу "Elite 2000 Model Look " в Києві. Тепер вона візьме участь у фіналі "Elite 2000 Model Look " в Женеві, Швайцарія, де більш ніж 60 учасниць з 60 країн виборюватимуть титул "Топ-модель".

◆

Скоротити строк служби з теперішніх 18 місяців (на фльоті – 24 місяці) до одного року запропонували експерти Українського центру економічних і політичних досліджень.

◆

Курс валют НБУ на 4 квітня:

1 доляр США	–	5.43 гр.
1 евро	–	5.19 гр.
1 німецька марка	–	2.66 гр.
1 рубль Росії	–	0.19 гр.

ТЕМА ТИЖНЯ

Вселенський патріярхат збирається ревізувати історію

Наприкінці березня швайцарський часопис оприлюднив вельми цікаві відомості щодо нового повороту стосунків між Константинопольським та Московським патріярхатами. За повідомленням певного титулярного єпископа із оточення митрополита Мелітона та Вселенського патріярха Варфоломія І, який побажав залишитися неназваним, Константинопольський патріярхат (КП) плянує почати практичну ревізію тих рішень, які було прийнято 1686 року Царгородським патріярхом Діонісієм. Тоді, під тиском обставин (політична воля Великого візира Османської імперії, а також спокуса 120-ти соболів та двохсот червонців, привезених в дарунок московськими послами) було проігноровано історичні інтереси Царгорода на користь одноденним – патріярх Діонісій погодився на передання Київської митрополії під юрисдикцію Московського патріярхату (МП).

Хоча з того часу пройшло вже понад 300 років, КП не змирився із втратою. Так, 1924 року, у «Патріяршому і Синодально-Канонічному Томосі» патріярха Грегора VII говориться: «Відділення від Нашого Престолу Київської митрополії (1686 року) та православних митрополій Литви й Польщі, залежних від Київської, а також прилучення їх до Святої Московської церкви відбулося не згідно з канонічними правилами».

І ось Вселенський патріярхат знову повертається до цієї проблеми. Згідно зі згаданим швайцарським часописом, йдеться про те, щоб разом з «улюбленим братом нашим Всесвятішим патріярхом Алексієм II» поступово, крок за кроком обговорити можливі зміни на православній карті світу. Вельми добре усвідомлюючи, що це буде складний, болючий і тривалий процес. Правда, однак, на стороні КП, вважає інформатор швайцарського часопису. До того ж, змінилися політичні реалії. Бо до розпаду Російської імперії та Радянського Союзу існували якщо не канонічні, то принаймі логічні підстави для входження Української церкви до складу МП – тоді Україна була частиною імперії і мав силу принцип помісности. На часі таке виправдання відсутнє.

Чому саме зараз порушується ця давня церковна справа? Скоріше за все, через те, що в середині лютого в інтерв'ю грецькому часопису патріярх Алексій II заявив, що не існує теологічних заперечень проти того, щоб Московська Церква зайняла перше місце у православному світі, а Московський патріярхат став другим (поряд з католицьким Римом) полюсом християнства. Тобто було сказано відкритим текстом, що Третій Рим – Москва, збирається помінятися місцями з Другим Римом – Константинополем. А православні політики з Фанару (Стамбул) давно підрахували, що після підпорядкування Константинополю Церков України, Білорусії та Литви, які колись були частиною Київської митрополії, КП стане найбільшою Православною Церквою світу. Ще одна, «незначна», обставина – жодну високу сторону не цікавить думка українських православних з приводу цього історичного протистояння. Як наче нас, неписьменних язичників, тільки вчора охрестили грецькі місіонери.

Клара Гудзик,
«День»

До кінця 2000 року буде закрито Чорнобильську АЕС

Кабінет Міністрів ухвалив рішення до кінця 2000 року вивести з експлуатації Чорнобильську атомну електростанцію (ЧАЕС). Як повідомив журналістам міністер палива та енергетики Сергій Тулуб, Міністерству палива та енергетики, Мінекономіки, Міністерству з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської аварії в тримісячний термін доручено розробити технічні та фінансові умови, що стосуються підготовки до виведення з експлуатації ЧАЕС. Він сказав, що МЗС України та делеґації уряду доручено провести консультації з урядами країн "великої сімки", Европейською комісією та іншими зацікавленими країнами щодо виконання умов, передбачених Меморандумом від 20 грудня 1995 року в плані фінансової допомоги світового співтовариства.

За словами міністра, на базі ЧАЕС плянується створити реабілітаційний центр для ремонтного персоналу всіх атомних станцій України. Крім того, заплановано створити у Славутичі малі і середні підприємства, для чого "залучатимуться мікрокредити".

Представник групи з ядерної безпеки "великої сімки" Юкія Амано на прес-конференції в Славутичі наголосив, що зупинення третього енергоблока ЧАЕС не означає припинення допомоги, оскільки "велика сімка" "розуміє труднощі України". Він назвав рішення Кабінету Міністрів зупинити останній працюючий бльок станції у 2000 році "дуже вчасним" і зазначив, що це посилює довіру сторін і відкриває шлях для подальшого співробітництва. Водночас перший заступник міністра палива й енерґетики України Віталій Гайдук зазначив, що, зупиняючи цілком дієздатний третій бльок ЧАЕС, який міг би працювати ще 11 років, Україна "робить крок назустріч "великій сімці" і сподівається на відповідні дії Заходу". Після зупинення ЧАЕС залишаються інші чорнобильські проблеми, які Україна не в змозі подолати самостійно, тому участь міжнародної спільноти в їх розв'язанні залишається вкрай необхідною. Серед таких проблем В. Гайдук назвав виведення з експлуатації зупинених чорнобильських бльоків, переведення "саркофага" у безпечний стан, зменшення соціяльних наслідків закриття ЧАЕС, забезпечення компенсації втрачених потужностей станції.

АМЕРИКА І СВІТ

Доля кубинського хлопчика далі не з'ясована

МАЯМІ, Фльорида. – Справа шестирічного Еліяна Ґонзалеса, котрого американська Узбережна служба врятувала після загибелі його матері та інших осіб при переправі до США минулого листопада, й надалі залишається не вирішеною. Речник Державного департаменту Джеймс Рубін, стверджує, що вже є візи для батька Е. Ґонзалеса та п'ять інших осіб з тих28 кубинців, які зголосилися їхати до США. Візи видано Еліяновому батькові Хуанові Міґелеві Ґонзалесу, мачусі, рідному по батькові братікові-немовляті, двоюрідному братові, дитячому лікареві та учительці садочка, до котрого колись ходив Еліян. Одначе коли батько Еліяна прибуде сюди, якщо взагалі це станеться, то невідомо, в який спосіб перебере опіку над своїм сином. Офіційні чинники Іміґраційного уряду вимагають, щоб рідні Еліяна в Маямі підписали документ про передання хлопчика батькові, коли програють справу опікунства в травні у Федеральному апеляційному суді 11-ої округи в Атланті. Рідня не погоджується підписувати такого документу, й ситуація загострилася б, коли б прийшло до насильного забрання дитини. Якою буде доля Еліяна, покаже тільки майбутність.

Повноваження делегації Росії в ПАРЕ не підтверджено

СТРАСБУРҐ, Франція. – Повноваження делегації Росії в ПАРЕ тимчасово припинено. У четвер, 6 квітня, в Страсбурзі відбудуться слухання стосовно Чечні, після яких і буде прийняте остаточне рішення - підтверджувати чи ні статус російської делеґації. Крім того, як стало відомо, Парляментська Асамблея Ради Европи рекомендуватиме Комітетові міністрів Ради Европи виключити Росію з членства у цій організації. Таке рішення є вже в підготовленому проєкті резолюції квітневої сесії ПАРЕ. Виключення РФ з членів Ради Европи може статися на засіданні Комітету міністрів цієї організації, який пройде у травні в Лісбоні.Як наголосив у виступі на відкритті квітневої сесії ПАРЕ лорд Дейвид Рассел-Джонстон, Парляментську Асамблею Ради Европи непокоїть порушення прав людини на території Чечні, "що перебуває під контролею російської влади". Президент ПАРЕ закликав депутатів Парляментської Асамблеї "зробити все для проведення розслідування фактів правопорушень у Чечні" та мирного врегулюванняконфлікту.

Не пощастило відновити переговори між Сирією та Ізраїлем

ЖЕНЕВА. – На американсько-сирійській зустрічі, що відбулася в Женеві, не вдалося досягти угоди про поновлення переговорів між Сирією та Ізраїлем, припинених 10 січня. Зустріч сирійського керівника Гафеза Асада з Биллом Клінтоном тривала чотири години. Билл Клінтон мав телефонну розмову з прем'єр- міністром Ізраїля Єгудом Бараком. Однак його зусилля щодо наведення мостів успіхом покищо не увінчалися. Мета цієї зустрічі полягала в тому, щоб надати імпульс урегулюванню сирійсько-ізраїльських взаємин і близькосхідньої проблеми в цілому. Зустріч двох президентів фактично визнано провалом, яка розглядалася багатьма політичними спостерігачами як остання можливість мирного вреґулювання на Близькому Сході в столітті, що минає. Билл Клінтон, який залишає Білий Дім через дев'ять місяців, зацікавлений у якнайшвидшому укладенні мирної угоди між Ізраїлем і Сирією.

Тимчасово відновлено повітряний рух до Югославії

БЕЛҐРАД, Югославія. – Югославські літаки від 26 березня знову летять до країн Европи, оскільки набула чинности постанова ЕС про тимчасове припинення санкцій протягом наступних шести місяців. Минулого тижня відновлено й лети закордонних літаків до Бєлґраду. Санкції проти юґославської державної авіякомпанії запроваджено у вересні 1998 року, а лети літаків чужоземних компаній до Бєлґраду припинено у березні минулого року, напередодні повітряних ударів НАТО. Після річної перерви до Бєлґраду першим прибув літак швайцарської компанії "Свісер", а перший юґославський літак у неділю здійснив лет до Відня.

Перша реакція в США на обрання В. Путіна президентом РФ

НЬЮ-ЙОРК. – Володимир Путін – людина, з якою "ми можемо і повинні працювати", заявила Державний секретар США Меделин Олбрайт, відзначивши, що вважає російського керівника "прагматичним, розумним, прекрасно поінформованим". Сполучені Штати, сказала вона, бачать у В. Путінові "лідера, який хоче отримати можливість організувати Росію так, щоб вона могла відігравати належну їй ролю у міжнародній системі". Закликаючи реалістично оцінювати В. Путіна і Росію загалом, вона в той же час виступила проти упередженого ставлення до російського лідера. Відповідаючи на запитання щодо його колишньої кар'єри офіцера держбезпеки, М.Олбрайт сказала, що вже б час "перестати галасувати" з того приводу і замість цього судити російського керівника за його вчинками.

Венесуеля критикує законопроєкт США

МЕХІКО. – Уряд Венесуелі скритикував ухвалений в США на цьому тижні законопроект, який передбачає скорочення військової допомоги країнам, що продовжуватимуть обмеження свого виробництва нафти, сприяючи тим самим підтриманню високих цін на цей продукт на світовому ринку. Міністер закордонних справ Венесуелі Госе Вісенте Ранхель назвав "неприпустимими і неґативними" спроби Конґресу США чинити тиск на країни, що "захищають свій головний експортний продукт", і розробляти з цією метою економічні санкції проти країн-експортерів нафти.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J.07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@worldnet.att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054and additional mailing offices.

Передплата на рік $50.00, на півроку - $30.00. Для членів УНСоюзу $40.00 річно, на півроку - $25.00. За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам редакції. Редакція застерігає за собою право при потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.

Головний редактор — Раїса Галешко
Редактори: Ольга Кузьмович, Ігор Пилипчук, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто; Верстка — Павло Стокотельний; Реклама — Марія Осціславська; Адміністратор — Володимир Гончарик.

„Четверта хвиля" в США

Недавно Консервативна федерація іміграційних реформ провела дослідження, яке виявило тенденцію до зниження підприємливості нових імігрантів. Мета такого дослідження була очевидною: переконати уряд, що поповнення американського суспільства не прагне до розвитку економіки держави. Певною мірою дослідження відповідало дійсності: якщо за переписом населення 1960 року власні фірми мали 9,6 відсотка родовитих американців і 11, 8 відсотка імігрантів, то за даними 1997 року ці відсотки становили вже відповідно 11,8 і 11,3. Так, число підприємців-імігрантів зменшилося, але в цілому залишається досить значним. На жаль, українці серед цієї категорії мешканців США не мають першості. Перше місце серед нових підприємців належить корейцям, за ними йдуть прибулі з Близького Сходу, далі – канадці... Але українці відчутно поповнюють ринок робочої сили, причому мають репутацію сумлінних і тямущих працівників.

Очевидно, що серед українців на цьому ринку переважають представники так званої „четвертої хвилі", яка поповнила Америку за останні 10-15 років, коли відкрилася можливість виїзду з СССР і незалежної України. Статистики полічили, що Україна втратила мільйон населення через посилення еміграції. Найбільше виїхало з України євреїв (не обов'язково до США) – за останні 30 років близько 500 тисяч. З інших національностей з СССР виїхало багато німців, греків, поляків, але переважно з тих теренів, куди їх вивезли в часі сталінських репресій, тобто не з України. Натомість з України зросла трудова еміграція, в якій українці посідають відчутне місце. У пресі промайнуло повідомлення, що тільки до Аргентини виїхало за 90-ті роки 4 тисячі громадян України. Число жінок молодших 30 років, які покинули рідні українські оселі, сягнуло 400 тисяч. Оскільки розвинуті країни Европи неохоче приймають емігрантів, ті з надією дивляться на Америку. США ніби й не хочуть відкривати кордони для нових людей, але змушені поступатися, щоб поправити демографічний баланс: тут теж зменшується рівень народжуваності, чому можна запобігти за рахунок новоприбулої молоді.

„Четверта хвиля" досить швидко знаходить собі місце в американському суспільстві. Цьому не шкодить певне невдоволення імігрантів старшої дати, які хотіли б бачити вищу активність нових українців у громадському житті. Але треба зважити, що тяжіння до земляцтв і національних об'єднань „третьої хвилі" мало зовсім інше коріння: силою обставин велике число українців (переважно, інтелігенції) по війні було позбавлене батьківщини і, об'єднавшись, жило мрією на її повернення. Сучасних українців женуть з дому тільки злидні, вони мають можливість повернутися в будьякий день, а тому дещо інакше сприймають реалії закордону.

Проте серед них чималий відсоток становлять люди з нелегальним статусом, які приїхали в гості або на навчання і своєчасно не повернулися додому. Америка досить ліберально ставиться до „нелегалів", проте загроза депортації усе ж існує і затьмарює їм американське небо. Проблема легалізації новоприбулих непокоїть і американський уряд. Адже в США тепер перебуває близько 6 мільйонів нелегальних мешканців. Усе частіше чуються голоси про амнестію, яка відразу зробила б усіх, хто б вже приїхав, повноправними мешканцями країни. Проте не існує ще жодного проєкту чи правового акту, який передбачав би якісь зміни в цьому питанні. Хоча спостерігачі зауважили, що найбільша американська профспілка AFL-CIO (13 млн. членів), яка послідовно виступала проти підприємців, котрі надавали роботу нелегалам, хоча й бореться проти збільшення числа віз для працівників високої кваліфікації, проте пропонує нарощувати спонзорування імігрантів підприємцями. Така зміна орієнтирів пояснюється не пом'якшенням серця, а тривогою з приводу скорочення членства у професійній спілці. Кандидати на Президента теж виявляють увагу (чи надовго?) до іміграційних проблем. Тим часом назріває реформування Іміграційної служби США, відновлення ряду пільг, зміни у спонзоруванні та інші заходи, які полегшать життя „четвертої хвилі" і дозволять їй звернути більше уваги на українське життя за океаном.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про квіти, що стали символом

Коли ви живете в Нью-Йорку чи його довкіллі, знаєте, що найкращим передвісником весни є квіти форситії, чи, як гарно по-українському назвала їх Віра Вовк, – золотодощ. Справді, кущі золотодощу, що прикрашують численні шляхи біля міста у цю пору, радують око такою прегарною позолотою, що аж хочеться їхати автом, щоб їх подивляти. Ці кущі у всіх городах та на всіх бічних шляхах – немов символ весни, а рівночасно ця квітка Нью-Йорку, подібно, як японська вишня, стала квіткою Вашінґтону.

І ось саме тепер стоїть золотодощ у цілій своїй красі та ми насолоджуємося його теплотою і тим, що він огортає холодний Нью-Йорк, пробуджуючи у ньому та у його мешканцях почуття радости з приводу приходу весни. Ось-ось його золотий квіт покриє землю та втратить свою красу – але ми знаємо, що за ним прийдуть весняні дні, а з ними сонце, яке своїм золотом кине тепло на нас і наші почування.

Так, для мене (а може, не лише для мене?) став золотодощ символом весни в Нью-Йорку, що своєю красою приносить якусь внутрішню радість і сподівання відродження та нових починів.

Жаль, що цвіт цей має таке коротке життя, а так хотілося б, щоб він був якнайдовше та тримав наші надії на добре завтра.

Якось так складається у житті, що можна у різних квітах шукати символи або їх в'язати із певними переживаннями та, дивлячись на них, пригадувати одне чи друге з дальшого чи ближчого минулого.

Золотодощ у мене тісно пов'язаний із Нью-Йорком та довкіллям метрополії світу, але з усього квіткового світу, що мене завжди хвилює, ще ближча мені квітка одного роду беґонії – із широким листям ясно-зеленої барви та біло-рожевим ніжним квітом. Давно-давно вона у моїх споминах була пов'язана тісно із Львовом та хатою Федаків, де стояла на почесному місці біля вікна у бабусиній кімнаті. Бабуня мала до неї якесь особливе чуття і плекала її з найбільшою увагою, завжди підкреслюючи, що це „її" беґонія. Передавала вона її „дітей" кожній з дочок, що залишали родинний дім, за вийнятком тети Коновалець, яка виїхала за кордон. Для бабуні це було малою трагедією, але з приходом війни та виїздом на Захід – треба було залишати і дім, і „родинну" беґонію. Та ж ми усі були вирвані з корінням із власної землі, і одна теплярняна квітка не могла відіграти таку різницю у загальних настроях. Бабуня на цю тему не говорила, і щойно коли поселилася у дочки в Люксембурзі, ми зрозуміли чому. У її нечисленному баґажі переїхала одна галузка родинної беґонії, що після піклування у склянці з водою пустила коріння – отже, бабуня була щаслива.

Скоро беґонія розрослася, і бабуня могла галузочку передати до одної дочки у Парижі, а другу перевезла особисто до Риму, до тети Олі, яка не могла взяти беґонії в часі несподіваного переїзду за границю. Залишилося, однак, питання, як передати частину родинної квітки до США. Моя спроба перевезти її з Люксембурґу до Німеччини, звідкіля я мала повертатися до Нью-Йорку, не вдалася. Мене затримали на граничній сторожі і я мусіла перейти дуже прикру особисту перевірку, роздягатися – чи часом не переховую на тілі ще щось, а галузку беґонії відібрали, погрожуючи ще й карою. Яке, отже, було моє здивування, коли тета Оля, відвідуючи вперше США, як почесний гість Першого конґресу СКВУ в Нью-Йорку, з'явилася до перевірки на летовищі із галузкою беґонії в руках. Що було причиною, що її пропустили, хоча є заборона перевозити живі рослини, до сьогодні залишилося для мене незрозумілим. Але завдяки їй у мене появилася на вікні родинна квітка. Ба, що більше – вона з роками розрослася і я могла за традиційним звичаєм передати частинку її дітям, а тепер вже й онукам. Сьогодні вона для мене – товаришка життя, що мовчазно втішає кожного дня у неприятливому Нью-Йорку і широко, широко розрослася, немов хоче мене розрадувати в самітньому житті. І ця символічна родинна квітка, що переходить з покоління в покоління буде жити та цвісти кожної весни нарівні із тисячами кущів золотодощу, приносячи надію на краще для тих, що вміють радіти квітам і життю.

О-КА

Ціна на "Свободу" знижена

Від нинішнього числа ціна одного числа нашого тижневика в роздрібній продажі стала 1 доляр замість 1.25. Ця зміна зробить простішими розрахунки за газету в кіосках, а також більше відповідатиме конкурентним цінам на інші українські видання.

Жертву чеченської війни прихистила Галичина

Біля лікарняного ліжка Хави Аздамірової мати і двійко дітей.

З першої спроби зустрітися і порозмовляти з цією жінкою-страдницею мені не вдалося. Змордована тривалою хворобою, вона палала у гарячці. Температура піднялася вище 40 градусів. Та вже наступного ранку 28-річна біженка з Чечні Хава Аздамірова, тамуючи біль від кривавих ран, розповідала про драматичні події своєї долі. Ось уже четвертий місяць Хава – пацієнтка першої Тернопільської міської лікарні. Тут їй зробили шість складних операцій. Біля лікарняного ліжка цієї кароокӧї мучениці побиваються її мати та двійко діток – трирічна Хейда та півторарічний Магомет. Кучеряве дівчатко, якому простягають ляльку, здригається. Воно ще не відійшло від нещодавно пережитого жаху.

У реальність Хавиної розповіді не хочеться вірити, свідомість відмовляється сприймати описувані нею картини. Моя 20-річна колега-супутниця не витримує і виходить із палати. Пізніше вона вголос міркуватиме: "Як тяжко гнівимо ми Бога, коли кажемо, що в Україні неможливо вижити".

Хава пригадує першу війну Росії проти її народу. Не могла вона, проста чеченка з околиці Грозного, збагнути, що то за пекло розгорілося раптом навколо неї увечері 11 грудня 1994 року. Того дня після роботи дівчина приїхала до батьківської хати у приміській станиці Первомайська, де мешкали її мати, брат і старенька, більш ніж сторічна бабуся. Нагрівши води, Хава зібралася помити голову. Саме намилила волосся, як раптом почувся якийсь сатанинський рев. То був вибух авіябомби. Ударною хвилею Хаву кинуло до стіни. Ледь притомна вибралася на вулицю. Навколо було пекло. На віттях дерев парували закривавлені кишки – все, що залишилося від худоби з сусідської стайні. Люди, мов очманілі, бігали вулицями й не знали, куди сховатися від прицільного обстрілу з російських гелікоптерів. Запам'ятався журналіст-іноземець з довгою косичкою, який кидався навсібіч у пошуках схову.

З початком першої чеченсько-російської війни мешканці долин масово подалися у гори. Кожному у гірському селі знайшовся куток і шматок хліба. Тим часом у Грозному розпочалося мародерство. У Терському районі, де розташувався російський танковий полк, були спеціяльні рови, куди військові звозили награбовану побутову техніку, яку потім відправляли до Росії.

За словами Хави та її матері, різниця між російськими солдатами строкової служби та контрактниками і найманцями досить відчутна. Ті, хто воює з чеченцями за гроші, здатні на найжорстокіші звірства. Бодай трохи вгамувати їхню лють можуть хіба астрономічні суми грошей. Скажімо, за те, аби авіяція тимчасово не бомбардувала мирне село, від чеченців вимагали викупу, що обчислювався дев'ятизначними цифрами. Російська авіяція вгамовувала непокірну Ічкерію бомбами глибинної дії. На місці будинку, куди влучала така бомба, залишалася тільки вирва. І годі там було знайти хоча б якісь людські останки.

Вражало ставлення російської армії до своїх загиблих. Першої війни у четвертому районі Грозного Хава побачила картину, від якої ледь не зомліла: на торгових лавах базару штабелями лежали трупи солдатів, а їх тіла шматували на кусні здичавілі коти й собаки. Взагалі домашні тварини у мертвому місті настільки відчули смак крови, що боялися їх навіть дорослі люди.

Між двома війнами в Ічкерії був період економічного буму. Багатющі нафтові та газові родовища запрацювали на господарку нескореної республіки. Як розповідає Хава, її чоловік, приватний підприємець, заробляв у місяць в середньому півтори тисячі долярів. Нечуваними темпами велося житлове будівництво. Кожен старався збудувати десяти-дванадцятикімнатний будинок, щоб ростити в ньому велику родину. Власне, у цей міжвоєнний період вже заміжній Хаві далася взнаки травма спини. Не деінде, як на лікарняному ліжку, Аздамірова зустріла нову війну (після народження другої дитини грозненські хірурги змушені були прооперувати жінці хребет). Того пам'ятного вересневого дня вона востаннє бачила свого чоловіка Іліяса. Доля його невідома.

Коли у шпиталі забряжчали від вибуху шиби і хворі заволали зі страху, Хавин брат Муса на руках виніс її з лікарні. Відтак сім'ю чекало двомісячне поневіряння по підвалах. Бувало, у тісний підземний схованок набивалося 50–60 осіб. Хава не може стримати сліз, коли розповідає, як опинилася під час одного з бомбардувань наодинці зі своєю донею. Навколо вибухали бомби, мала несамовито кричала "Мамочко, рятуй!", а прикута до свого ложа нещасна мати нічим не могла їй допомогти. Пересилюючи біль, сповзла на долівку і власним тілом прикрила дитину.

Дотепер перед очима у цієї 28-літньої жінки і "живий смолоскип" – охоплений полум'ям чоловік, котрий

(Закінчення на стор. 6)

Звернення до групи „Самостійна Україна"

Шановна головний редакторе „Свободи"!

11 березня одинадцять студентів – група під назвою „Самостійна Україна" захопила приміщення Центрального комітету Комуністичної партії України, вигнали з приміщення комуністів, зірвали комуністичний червоний прапор і поставили жовто-блакитний та висунули низку вимог до влади, а саме: заборонити Комуністичну партію, усунути комуністів з органів влади тощо.

Влада кваліфікувала вчинок групи студентів як хуліганство і затримала їх. Вимоги студентів владі не здаються необґрунтованими, проте вона має претензії до способу, яким група діяла.

Подальша доля студентів, як і можливий вплив їхньої акції на суспільство, залежатиме від того, як поставляться політичні партії та громадські організації до події: якщо в цьому побачать справедливий „крик душі" на порятування українства та вимогу справедливости, то це може бути поштовхом до активізації громадянської діяльности.

Якщо ж громадськість буде пасивна, тоді може взяти гору міліцейське тлумачення події як хуліганства – студентів покарають, і на тому все скінчиться.

Аби надати події перший напрямок подальшого розвитку, я написав звернення, копію якого й надсилаю Вам. З нього видно, що робимо спроби створити комітет підтримки групи „Самостійна Україна".

Тому я й посилаю це звернення до української громадськости, в тому числі й через газету „Свобода".

Левко Лук'яненко
14 березня 2000 р.

Молодці, хлопці, я вітаю вас!

Це про вас Великий Тарас казав: „Знайшовсь таки один козак із мільйона свинопасів". Скоро дев'ять років, як Україна проголосила свою державну незалежність, а в нас не тільки не почалося очищення України від жахливої колоніяльної спадщини, а сучасний ганебний стан намагаються представити українському народові як прийнятний варіант подальшого розвитку України.

Компартійна номеклятура 1991 року добилася перемоги над заляканим окупаційною адміністрацією народом і примусила його обрати Президентом її представника Леоніда Кравчука. Кравчук почав красти. Ті, хто нижче, також почали красти. Щоб це можна було робити безкарно і на широку ногу, створили атмосферу бездіяльности правоохоронних органів, немов би всі вони були демобілізовані загалом. Держава почала сприяти творенню мафіозних кланів. Про українські національні інтереси цих людей у Москві не вчили, натомість звичка слухатися Москву спрацювала їй на догоду – Україна не збудувала Одеський нафтовий термінал, щоб залишити в Московських руках нафтовий зашморг на своїй шиї. Для уряду і адміністрації Президента Л. Кравчука були абсолютно байдужі проблеми створення українського економічного комплексу, проблема створення національного інформаційного простору та дерусифікації й відродження національних звичаїв і повернення українців до національних духовних джерел.

Після проголошення незалежности населення України готове було позитивно сприйняти українізацію України. Президент Кравчук не зробив найменшого поруху в цьому напрямку. Російські шовіністи разом з комуністами скористалися з такої бездіяльности влади і поширили три ідеї:

– самостійність не означає, що Україна має бути українською – вона може залишатися й зросійщеною, такою, як і раніше була;

– самостійність не означає, що влада належатиме новим патріотичним силам – вона може залишатися в руках старої партійно-господарської бюрократії;

– самостійність не означає, що економіка випаде з рук червоного директорату та сільських феодалів – навпа-

(Закінчення на стор. 6)

Школярі з Івано-Франківська, які приїхали до Києва на Всеукраїнську олімпіяду з історії, беруть участь у марші протесту, організованому партією "Братство", 1 квітня 2000 року. Учасники маршу виступали проти арешту членів об'єднання "Самостійної України", що захопили приміщення ЦК КПУ 11 березня ц.р.

Фото УНІАН.

Медаля меценатів

Як вже повідомляла „Свобода", Ліґа українських меценатів встановила нагороду за особливо вагомий вклад у формування міжнародного статусу України, якій присвоєно ім'я визначного українського підприємця і мецената української культури Василя Симиренка. Першим лавреатом цієї нагороди став американський політичний діяч і науковець д-р Збіґнєв Бжезінський.

Сьогодні ми маємо можливість показати медалю, яка вручається разом з нагородою. На ній зображено силюету В. Симиренка, подано роки його життя. Медаля кріпиться до символічного Державного прапора України.

Жертву війни...

(Закінчення зі стор. 5)

біг дорогою на Дагестан, і трирічна дівчинка з обтятими осколком, наче лезом, ніжками, і вбиті бомбою сусіди, що саме зібралися їхати на похорон... Цей страшний перелік можна було б продовжувати до безконечности. "У Чечні йдеться не стільки про боротьбу з бойовиками, – переконана Хава, – як про цілковите знищення нашого народу". А трохи поміркувавши, за хвилю додає: "Вас, українців, 50 мільйонів. Нас трохи менше мільйона. Якби хоч три...". Щасливо вибратися з Чечні Аздамíровим пощастило дивом. 24-річного брата Мусу, який організував втечу сім'ї в Україну, на кордоні з Росією врятували мусульманські чотки, що випали з кишені при обшуку. Саме вони магічно поділяли на російського солдата-казаха. Він впросив свого командира не чіпати біженців.

На Тернопіллі у маленьке сільце Кривки Аздамірови прибилися на порозі зими. Тут мешкає їх родич, котрий одружився з галичанкою ще 33 роки тому. Знеможена пережитим і безконечною дорогою, Хава відразу ж впала на ліжко. Та відтоді так і не підвелася. На спині на місці операції утворилася велика гнійна рана. Відтак розпочався сепсис – загальне зараження крові. На грудях, руках і ногах утворилися криваві виразки. Тернопільські медики в боротьбі за молоде Хавине життя творять справжні чудеса. Щоправда, рятувати її надто вже скромними лікарняними засобами – справа нелегка. Донедавна витратне лікування чеченки фінансово підтримували мешканці Кривок. По гривні-дві збирали зубожілі селяни кошти для порятунку матері двох дітей. Неодноразово приїздили вони до Тернополя й для того, аби здати Хаві свою кров. Утім, навіть такої щиросердної допомоги для лікування серйозної хвороби недостатньо. Лікарям бракує навіть елементарного. Скажімо, у день, коли мені довелося познайомитися з Хавою, їй не могли розпочати конче необхідне опромінення крові, бо в спеціяльному апараті не було голки вартістю... 10 гривень.

– Хаво, ви бачили ті російські фільми, де показують звірства чеченських бойовиків? – не втримуюся насамкінець від дражливого запитання.

Чую у відповідь:

– А кому, як не вам, галичанам, знати, хто такі псевдопартизани? Те, що хтось перед відеокамерою сказав три слова чеченською і відрізав після того нещасній жертві палець, ще не означає, що то й справді був воїн ісламу.

Ростислав Крамар,
Тернопіль
Фото **Володимира Аксьонова**

P.S. *Якщо знайдуться люди доброї волі, які побажають допомогти Хаві Аздамíровій, прохання звертатися у Тернопільське представництво газети "Експрес" на тел.* ***(0352) 25-49-41.***

До зустрічі щосуботи на хвилі 1430

З'явилася нова українська радіопрограма

Минулої суботи, якраз в День сміху, 1 квітня, на радіохвилі 1430 АМ протягом однієї години звучала українська мова: новини, коментарі, інтерв'ю і, звичайно, як годиться 1 квітня – пісні, жарти, каламбури. Так заявила про своє народження нова українська радіопрограма, створена редактором Петром Рибчуком.

Українська радіопрограма покищо не має назви, як вважає її редактор і ведучий П. Рибчук, програма має жити довго, тож назва – річ серйозна, вона може виникнути в ході справи, або ж самі слухачі її підкажуть. Петро Рибчук, знаний з видання рекламно-інформаційної "Закордонної газети", в додаток до газети тепер вирішив створити ще й радіопрограму, якої, на його думку, дуже потребує велика українська спільнота Нью-Йорку, Нью-Джерзі й околиць. Створити першу передачу веселою і "живою" допомагав письменник-гуморист Степан Герилів, відомий зі сторінок журналу "Всесміх" як Стефко із Долини, виконавчим редактором якого він недавно став.

Втримати радіо важко, перш за все через високу вартість етерного часу. Цьому доказом є те, що зовсім недавно ми були свідками банкрутства двох наших радіопрограм.

Редактор радіо покладає надії на наші великі й малі підприємства та послуги, які з вигодою для них можуть оголошуватися на українській радіопрограмі. Іншим джерелом прибутків на утримання радіо, вважає Петро Рибчук, будуть різні громадські оголошення, бо, каже він, що може швидше, надійніше й повніше донести до кожної української хати повідомлення про імпрези, радісні й сумні новини. Редактор закликає слухачів дзвонити на тел. 201-246-0109, якщо хтось хоче повідомити громаду про смерть близької людини і похоронні відправи, замовити молитву чи пісню, так само як і передати радісну вістку, привіт, повідомити про різні послуги. Ціни на оголошення, каже П. Рибчук, невисокі.

Однак, в розмові з нашим кореспондентом редактор новоявленої радіопрограми, звичайно, з великим ентузіязмом говорить про ідеї і зміст її. А це – велика кількість найсвіжіших новин з України і коментарів до них, а ще – виступи знаних людей. В першій передачі прозвучало інтерв'ю з депутатом Верховної Ради Романом Зваричем, взяте П. Рибчуком по телефону просто з Києва. Цей факт заявив про гарний професійний підхід до нової справи редактора радіопрограми. Отож до зустрічі в суботу, о 2 год. по обіді на хвилі 1430.

Наш кор.

Ваша участь...

(Закінчення зі стор. 1)

На Всеукраїнський референдум, з урахуванням Рішення Конституційного суду України від 27 березня ц. р., буде винесено чотири питання.

Перше питання передбачає доповнення Конституції України положеннями, відповідно до яких повноваження Верховної Ради України можуть бути достроково припинені у разі, якщо парлямент протягом одного місяця не зможе зформувати постійно діючу парляментську більшість, без існування якої стає неможливим прийняття рішень і проведення послідовної державної політики. Також передбачається, що Верховна Рада України має бути достроково розпущена, якщо протягом трьох місяців не затвердить поданий у встановленому порядку державний бюджет України. Друге питання стосується обмеження недоторканости народних депутатів України. У третьому питанні міститься пропозиція щодо зменшення кількости народних депутатів з 450 до 300.

Четверте питання присвячено двопалатному парляменту, запровадження якого в Україні має на меті, насамперед, забезпечення більш повного врахування інтересів реґіонів у діяльності Верховної Ради України, а також підвищення ефективности роботи єдиного органу законодавчої влади в державі

З детальнішою інформацією щодо референдуму можна ознайомитися на виборчих дільницях або на веб-сторінці Центральної Виборчої Комісії України: **http://www.cvk.ukrpack.net**

Посольство України в США

Звернення...

(Закінчення зі стор. 5)

ки, вона може залишатися й далі в їхніх руках (і приватизацію вони перетворили в прихватизацію і безкарно, на зло самостійникам та на догоду Москві, в своїх егоїстичних інтересах розікрали і зруйнували Україну дощенту). Замість динамічної трансформації України в дусі надій і сподівань народу, настали роки стагнації й руйнації.

Після Кравчука Президентом став Леонід Кучма – людьна, що все життя служила Московській імперії, вихована в сфері російської совітської культури і про українські національні інтереси нічого не чула. Він створив навколо себе космополітичне середовище, яке не знає української національної ідеї і не хоче, щоб вона спрацювала. Влада перетворилася в кланово-мафіозно владу.

Весь період президенства Кучми продовжується те широке витіснення української культури російською та іншою закордонною кіно-відеоавдіопродукцією, що руйнує етичні й моральні норми українського народу, розбещує молодь і веде до згубного розриву поколінь.

Численні клопотання депутатів Верховної Ради й патріотичної громадськости до Президента та вищих посадових осіб держави припинити антидержавну діяльність Комуністичної партії України, Союзу советських офіцерів та інших організацій, що активно ведуть антиконституційну діяльність, спрямовану на ліквідацію незалежности України, залишилися марні.

За цих обставин акція групи „Самостійна Україна" за змістом свого спрямування є цілком обґрунтована.

Стаття 65, ч. І Конституції України встановлює:

„Захист Вітчизни, незалежности та територіяльної цілісности України, шанування її державних символів є обов'язком громадян України".

Захист незалежности – обов'язок Президента та підпорядкованих йому органів влади. Але коли Президент, Служба безпеки та Генеральна прокуратура виявляють неприпустиму байдужість і через це державна незалежність поставлена під загрозу, тоді громадяни України, відповідно до ст. 65, ч. І Конституції, зобов'язані самі безпосередньо потурбуватися про захист незалежности України України. Група студентів і вирішила своєрідно виконати свій конституційний обов'язок у захисті незалежности України. Їхня обґрунтована, закономірна і законна ініціятива заслуговує на всіляку підтримку й наслідування. Що ж стосується конкретних методів здійснення акції, то хто нарікає на неделікатну поведінку 11 студентів?

Компартія – організація, яка відповідальна за 73 роки мордування й геноциду української нації до 1991 року та за 9 років підривної діяльности супроти української незалежности після 1991 року! Люди, які 9 років унеможливлювали будь-які прогресивні реформи, аби не стало людям жити краще, бо ж чим гірше людям, тим краще комуністам. Партія, депутати якої у Верховній Раді демонстративно зневажають символи України і носять значки колонії – УРСР.

З огляду на повище викладене будь-які репресії супроти 11 ініціяторів активної дії суперечать інтересам України, а тому мусять бути негайно припинені.

Закликаю молодь і студентів підтримати групу Одинадцяти!

Досить бути пасивними свідками антидержавної діяльности КПУ-філії російських комуністів!

Закликаю національно-державницькі партії і організації створити комітет підтримки групи Одинадцяти.

Левко Лук'яненко,
голова Асоціяції дослідників голодоморів в Україні

Видано дозвіл на затримання організатора захоплення бюра компартії

КИЇВ.– Генпрокуратура України видала дозвіл на затримання організатора акції захоплення бюра Компартії України в Києві членами молодіжного угрупування "Самостійна Україна" О. Башука. За словами Генерального прокурора М. Потебенька, він використав при організації акції захоплення "матеріяльну зацікавленість" молоді із "Самостійної України", обіцяючи їм грошову винагороду та сприяння у вступі до вузу. Коментуючи слова генпрокурора один з лідерів "Братства" Д. Корчинський сказав, що це "є нормальною поведінкою Прокуратури, яку не треба сприймати всерйоз". Керівник організації "Державна самостійність України" Р. Коваль, підкреслив, що в Україні "знають ціну словам М.Потебенька". За інформацією провідника Молодіжного конгресу українських націоналістів Віктора Рога, 5 квітня буде проведено загальноукраїнські акції протесту в різних містах та в столиці з вимогою звільнення членів "Самостійної України".

Активні члени – це вимога для активної праці у Відділах і в УНСоюзі

Спитаєте, що це – **активні члени?** Це ті члени, що платять вкладки за свої поліси забезпечення. Є також **члени неактивні**, до них належать члени з виплаченими грамотами. Щоб брати активну участь у Відділі, тобто стати членом його управи, бути вибраним на предсідника, секретаря, касира, чи до Контрольної комісії, треба мати активну грамоту.

Це саме стосується і до вибору члена для репрезентування свого відділу на Конвенції. Тільки активні члени можуть бути делегатами на Конвенцію і можуть кандидувати на різні пости в уряді нашої установи.

В попередні роки УНСоюз забезпечував тільки до 60-го року життя. Багато членів з виплаченими грамотами бажали тоді ще дальше активно працювати для нашої організації, але через свій вік не могли набути нового забезпечення. Щоб допомогти їм залишитися активними членами, створено катеґорію **суспільних членів**. Вони мусять мати 65 літ і вище та мати виплачену грамоту, а також платити братські вкладки: колись 1.80, а тепер 3.00 дол. річно.

Як ми вже повідомляли читачів раніше, УНСоюз дає забезпечення до дуже пізнього віку, а саме – з одноразовою вкладкою до 90-го року життя, з грамотою на ціле життя до 85-го року життя, а платне по смерті з вкладками через 20 літ і універсальне забезпечення – до 80-го року життя. У віці 70 років можна забезпечитися до 10,000 дол. без лікарських обстежень. Тому настав час, щоб усі суспільні члени та багато тисяч членів з виплаченими грамотами тепер стали знову активними членами, тобто щоб вибрали для себе нову полісу забезпечення за багато нижчі вкладки, як було колись.

Знаємо, що раніше члени забезпечувалися на дуже малі суми – 500 або 1000 дол. Тепер ці численні члени можуть піднести своє забезпечення новими грамотами на більшу суму, згідно з новими вимогами життя. Цим вони заразом докажуть на ділі, що їм залежить на членстві в УНСоюзі, що вони цінять многогранну і довголітню працю цієї установи і бажають, щоб ця праця продовжувалася на довгі роки для добра наступних поколінь та української громади.

Згадуючи про нові покоління, слід пригадати, що найкраще можна пов'язати дітей і внуків з українством в США і Канаді, коли вони стануть членами УНСоюзу. А це легко здійснити, коли виберете для них забезпеченеву полісу в УНСоюзі. Через наші видання „Свобода" і „Український Тижневик" познайомите їх з існуванням і різнобічною працею українських організацій, що може вплинути на їхнє рішення включитися до них. Участь у літніх таборах чи розвагах на нашій оселі „Союзівка" дасть молоді нагоду запізнати своїх ровесників українського походження і залишить у них добрі спомини на ціле життя.

Не забуваймо, що дальша доля всіх українських організацій, а між ними і УНСоюзу, залежить від кожного з нас. Вони будуть існувати і розвиватися, коли ми всі, тобто всі покоління українського суспільства будемо їх підтримувати. Це вповні відноситься до УНСоюзу, якщо будемо дбати про членство у цій організації.

Уляна Дячук,
предсідник УНСоюзу

Екзекутива УНС звітує

У суботу, 18 березня 2000 року, відбулося перше в новому тисячолітті засідання Екзекутиви Українського Народного Союзу в приміщенні будинку Головної канцелярії в Парсиппані, Н. Дж. Засіданням провадила предсідник Уляна Дячук, а присутніми були: Стефко Куропась – перший заступник предсідника, Аня Дидик-Петренко – другий заступник предсідника, о. д-р Мирон Стасів – директор для Канади, Марта Лиско – головний секретар, Стефан Качарай – касир. Непередбачені причини не дали можливости бути присутнім членові Контрольної комісії.

Представлено звіти за останній квартал, які були прийняті всіма присутніми. Касир у своєму звіті подав цифри річних приходів і розходів за 1999 рік. Річні приходи від вкладок життєвого, універсального і пенсійного забезпечень зменшились на 574,000 дол., з уваги на повільний продаж забезпечень у двох останніх кварталах 1999 року. Видатки на платні персоналу, комісійне та стипендії також зменшилися. Видатки зв'язані зі Забезпеченевим урядом були значно вищими з уваги на звичайну трирічну перевірку, вимоги до 2000 року (Y2K) достосування і перевірки комп'ютерів і затвердження нових забезпеченевих поліс. Також збільшилися кошти актуарія з уваги на виконання нових вимог і усучаснення забезпеченевих поліс.

Наші три головні братські активності – „Український Тижневик", Союзівка, в меншому розмірі тижневик „Свобода", ще дальше є дефіцитними, хоч цей дефіцит зменшився на 331,683 дол., у порівнянні з попереднім роком. Ці дефіцити треба ще більше скорочувати. Рік закінчено зі зменшенням запасного фонду на суму 1,099,793 дол. Ми зробили поступ у скорочені зменшення запасного фонду в 1999 році, але мусимо намагатися знизити усі дефіцити.

У звіті головного секретаря підкреслено, що рік закрито з 52,926 забезпеченевими грамотами, з того 3,874 – в Канаді. Видано 515 нових грамот у 1999 році на суму 5,726,568 дол. Впродовж звітового року 13 нових секретарів почали виконувати свої обов'язки, три секретарі померло, а 11 відійшло на пенсію. Секретарські курси в серпні на Союзівці відвідало 15 секретарів. Спроби організування нових членів були дещо сповільнені через затримку введення книжки нових вкладок та браку професійних продавців. УНС у 1999 році досяг 41.20 відсотка своєї організаційної квоти продажу забезпечень. Зроблено значні зміни у Головній канцелярії. Успішно перенесено нашу працю на нову адміністраційну систему, котра була вповні пристосована до наших потреб і відповідала вимогам Y2K.Тому рік 1999 закінчено без будь-яких проблем стосовно нової системи чи Y2K. Нова система дала нам змогу впровадити пряме збирання вкладок і з кінцем 1999 року вже 25 Відділів користувалися ним.

Предсідник У. Дячук у своєму звіті підсумувала діяльність в цілому, підкреслюючи, що дохід до Фундації УНС з продажу різдвяних карток дав 32,739 дол., які передано Союзівці. Продаж Альманаху приніс 39,446. дол. На пресовий фонд „Свободи" прийшло 20,479. дол., а на пресовий фонд „Українського тижневика" 11,396. дол. Початок сезону на Союзівці був дуже успішний, але значно підупав у половині літа. Винайм кімнат впродовж року в загальному ко-

(Закінчення на стор. 10)

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСоюзу
ЛЮТИЙ 2000 р.

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
Активні члени 1/2000	7,502	15,871	3,858	27,231
Неактивні члени 1/2000	7,306	18,237	0	25,543
Всі члени 1/2000	14,808	34,108	3,858	52,774
Активне членство				
Приріст у 2/2000				
Нові члени	11	26	0	37
Нові УЛ	0	0	0	0
Прийняті наново	0	8	3	11
Разом	**11**	**34**	**3**	**48**
Убуток у 2/2000				
Померли	1	28	0	29
Вибрали гроші	11	31	0	42
Відійшли з дозрілими вивін. грамотами	24	15	0	39
Виплатили вповні вкладки забезпечення	13	17	0	30
Відійшли на част. випл. забезпечення	0	0	0	0
Відійшли на безпл. продовж. забезпечення	8	21	0	29
Вигасло забезпечення (активні)	6	12	11	29
Кінчилось забезпечення	2	2	1	5
Разом	**65**	**126**	**12**	**203**
Всі активні члени 2/2000	7,448	15,779	3,849	27,076
Неактивне членство				
Приріст у 2/2000				
Виплачене забезпечення	13	17	0	30
Відійшли на частинно виплачене забезпечен.	0	0	0	0
Вигасло продовж. безплатне забезпечення	8	21	0	29
Разом	**21**	**38**	**0**	**59**
Убуток у 2/2000				
* Померли	1	40	0	41
* Вибрали готівку	10	23	0	33
Дозрілі вивін. гр. неповної виплати	0	1	0	1
Повернені в активні	0	8	0	8
Вигасло забезпечення (неактиквні)	0	0	0	0
Разом	**11**	**72**	**0**	**83**
Всі неактивні члени 2/2000	7,316	18,203	0	25,519
РАЗОМ УСІ ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ 2/2000	**14,764**	**33,982**	**3,849**	**52,595**

(* Виплачені і частинно виплачені грамоти)

ОКРУЖНІ ВЕСНЯНІ СЕМІНАРИ СЕКРЕТАРІВ УНСОЮЗУ

Запрошені секретарі, організатори та всі зацікавлені продажею життєвого забезпечення

Семінар провадитиме МАРТА ЛИСКО – Головний Секретар УНСоюзу

Округа	Голова Округи Число телефону		Дата	Приміщення	Година
Олбані	Микола Філь,	518-785-7596	4/8/00	Союзівка	1:00
Вунсакет	Леон Гардінг,	401-658-1957	4/8/00	Союзівка	1:00
Бостон	Ляриса Діяк,	617-344-7075	4/8/00	Союзівка	1:00

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

75 РОКІВ СУА

Теплий вечір у Маямі

Виступає хор 56-го Відділу СУА ім. Мілени Рудницької.

У 1925 році українські патріотки організували жіноче товариство – Союз Українок Америки. І це велике свято – 75-ліття СУА – наш 17 Відділ ім. О. Теліги у Маямі, Фльорида, разом з 56-им Відділом ім. Мілени Рудницької у Норт-Порті, відзначив 27 лютого ц. р. Святкування розпочалося Святою Літургією, яку відправив о. парох Іван Чировський в наміренні усіх союзянок. Були з нами наші гості з Норт-Порту. Відтак усі перейшли до гарно прибраної залі. Після спільної молитви хор і усі присутні відспівали гимн „Гей, сестри, очі в гору" і почалася програма, яку вела Ірина Ракуш, наша імпрезова референтка. Наші „Маленькі", тобто наймолодша група славних „Маямських танцюристів", дуже гарно затанцювали „Ішли діти в поле" і „Чумака".

По полуденку заслужена союзянка Ліда Гладка почала доповіддю другу частину свята. Прелегентка згадала усі найголовніші етапи розвитку СУА, починаючи від Першого конгресу СУА у травні 1939 року. Організовані у своєму союзі українки послідовно і мужньо боронили інтереси нашої нації в роки її поневолення, ще з більшим ентузіязмом служить наше жіноцтво дорогій Україні тепер, коли вона вже незалежна.

Зокрема має багато добрих справ на своєму рахунку Суспільна опіка СУА. Це і допомога дітям Чорнобиля, і облаштування лікарень в Україні, і велика поміч жертвам повені на Закарпатті. Особливою заслугою СУА є стипендійна акція: виплачено понад півтора мільйона долярів студентам, які студіюють українські науки. Наш 17-ий Відділ створив власний стипендійний фонд, завдяки нашій жертвенній членці Єві Сташків. Ми активно підтримуємо

(Закінчення на стор. 20)

„Могилянка" – твердиня української духовности

20 лютого заходами Товариства Української Мови (ТУМ) в Чикаго відбулася зустріч, присвячена Києво-Могилянській Академії. Зустріч відкрив д-р Богдан Боднарук, організаційний референт ТУМ-Чикаго. Голова ТУМ, проф. Віра Боднарук коротко розповіла історію цього університету – від його заснування в 1615 році аж до сьогоднішніх днів. Протягом майже 200 років свого існування Києво-Могилянська Академія була окрасою України, духовним і культурним центром всього слов'янського світу. Університет відродився у 1992 році. Присутні мали нагоду побачити розвиток університету у відео-фільмі „Твердиня української духовности". Приємною несподіванкою був виступ аспірантки КМА Лесі Шалак, котра працює над докторатом в ділянці української філології. Вона розповіла про студентське життя в цьому університеті. Президент академії д-р Брюховецький вичерпно і оптимістично розповів про найновіші досягнення КМА. Очевидно, щоб втримати цей університет як найкращий в усій Україні й на рівні світових університетів, потрібні поважні фонди. Одні із перших меценатів на цю шляхетну ціль на терені Чикаго є д-р Мирослава Іванців, член Надзірної Ради КМА, подружжя д-р Пилип і Володимира Демуси, та ТУМ-Чикаго.

Фінансову тему порушив відомий в Чикаго підприємець інж. Ігор Вислоцький, який поінформував громаду про заснування фундації: The Mohyla Academic Society, Inc., яке має звільнення від федерального податку (Irs – tax examption №23-2697509). І. Вислоцький є представником цієї фундації на середній захід Америки. Присутні на зустрічі отримали брошуру про Києво-Могилянську Академію із листком декларації.

Про дальші інформації просимо звертатися до: **Ukrainian Language Society, 425 Ridge Ave.; Clarendon Hills, Il 60514.** Пожертви на університет просимо висилати на: **The Mohyla Academic Society, Inc. Administrative Offices 860 East State Parkway; Shaumburg, Il 60173.**

Управа ТУМ-Чикаго

На зустрічі (зліва) д-р В. Брюховецький, Л. Шалак, В. Боднарук, І. Вислоцький.

Баль інженерів у Філядельфії

В суботу, 12 лютого ц. р., в приміщенні готелю Парк Гаєт, відбувся традиційний баль інженерів Філядельфійського відділу Товариства Українських Інженерів Америки.

Баль інженерів складався з трьох частин – презентації дебютанток, бенкету і забави з танцями. Голова філядельфійського відділу ТУІА інж. Борис Захарчук, відкриваючи імпрезу, привітав присутніх. Після відкриття балю почалася презентація дебютанток і їх ескортів. Ними були (в дужках – ескорти) Уляна Луців (Стефан Рей), Наталка Бошко (Данило Тишовецький), Наталя Волчаста (Андрій Кужла), Наталя Зитир (Марко Витвицький), Адріяна Шембель (Андрій Бродин), Андрейка Матла (Юрій Ставничий), Алекса Рудакевич (Михайло Селюх), Оленка Бобак (Стефан Цюк), Оксана Настенко (Йосиф Рисило), Надія Білинська (Матей Коженьовський), Уляна Федорійчук (Маркіян Добчанський), Андрея Марущак (Богдан Токарчук), Наталка Луцик (Марко Томашевскі), Ліда Бойцун (Матей Буадана), Зоряна Михайлович (Андрій Луців). Члени Комітету дебюту: Ярослава Галавай, Степан Білик, Маруся Циган і Марійка Циган. Дебютанток підготовляла і за них відповідала Ярослава Галавай. Дебютанток привітав інж. Б. Захарчук, а представляв інж. С. Білик, майстер церемонії.

Після закінчення презентації дебютанток і їх ескортів почався обід-бенкет. Танцювальну забаву започаткували дебютантки зі своїми супроводами, а відтак з батьками дебютанток. На бенкеті було 350 осіб, а на забаві понад 500. У комітеті балю працювали Борис Захарчук, д-р Лариса Заїка, Нестор Смолинець, д-р Дарія Лисий, Володимир Горбовий, Осип Німелович, Мирон Білас, д-р Олександер Білик, Ігор Ковалів, Іван Тимчук та Евген Зиблікевич.

Методій Борецький

Дебютантки з ескортами на балю у Філядельфії.

УОКЦентр – координатор громадського життя

Українська громада Філядельфії й околиці 26 лютого урочисто відзначила 20-ліття заснування Українського освітньо-культурного центру.

Святкування почалося урочистим відкриттям мистецької виставки картин Юрія Гури, Тараса Левицького, Андрія Корчинського, Оксани і Володимира Риботицьких, яку відкрила президент УОКЦентру Петруся Савчак. У вияві признання центру з нагоди ювілею стейтовий сенатор Стюарт Ґрінліф вручив Петрусі Савчак грамоту. Під час коктейлю були також присутні колишні конгресмени Джан Факс, Чарльз Дагерті та стейтовий представник Еллен Бард.

Святочну вечерю у великій залі відкрив молитвою „Отче наш" о. Василь Сівицький. У святочному слові Петруся Савчак згадала про головні події в історії цієї всегромадської установи, обґрунтувавши потребу її існування, як координатора проявів громадського життя міста і околиць, спрямованого на плекання духовних українських вартостей в діяспорі.

Членами центру є 85 організацій. Понад 40 організацій і товариств мають свої бюра в приміщенні центру. Тут діє дуже цінна бібліотека, яка раніше належала до „Пласту", „Рідна Школа", яка обслуговує дітей з Філядельфії й околиць, а також з Трентону й Вілмінґтону, Дел.

Є тут і світличка Українського Золотого Хреста, що діє під опікою Батьківського Комітету й виховної референтки Володимири Кавки. Адміністрацію провадить незаступна Орися Гевка. Ряд відданих добровольців – працівників центру віддають йому тисячі годин праці без винагороди.

При кінці Петруся Савчак попросила хвилиною мовчазної молитви вшанувати пам'ять незабутніх президентів центру д-ра Олександра Черника і Миколу Лютого.

Відтак П. Савчак і В. Карпинич відзначили цінними відзнаками, викарбуваними на металі, тих осіб, які вклали багато громадської праці у розбудову міста та Українського освітньо-культурного центру.

Наталія Пазуняк,
Філядельфія

Вшанування пам'яті Соломії Павличко в Торонто

Українська громада Торонто вшанувала 11 лютого ц. р. пам'ять визначного літературознавця, перекладача і науковця Соломії Павличко, яка померла в Києві 31 грудня 1999 року.

Меморіяльний вечір організували працівники української літератури при Торонтському відділенні Канадського Інституту українських студій. Керівником цієї програми і ведучим на меморіяльному вечорі був проф. Максим Тарнавський. Участь у програмі взяли відомі письменники Мирна Косташ і Джанис Кулик-Кіфер, літературознавець з Інституту літератури Національної академії наук України Тамара Гундорова, науковці Юрій Шевчук, Марко Стех й Роман Веретельник.

Меморіяльний вечір відкрив проф. Максим Тарнавський. Він ознайомив з творчою біографією покійної Соломії Павличко і запросив присутніх до вшанування її пам'яті хвилиною мовчанки. Далі виступив Юрій Шевчук, який вчився в Київському університеті разом із С. Павличко, і розповів про їхні зустрічі під час студій. Мирна Косташ була безпосередньо причетна до видання першої англомовної книжки С. Павличко – Letters from Kiev (Листи з Києва; Канадський Інститут українських студій, 1992). М. Косташ перекладала ці українські листи на англійську мову і в своєму виступі прочитала уривки із листів. Джанис-Кіфер і С. Павличко були співредакторами антології оповідань українських письменників і канадських письменників українського походження. Поява книжки під заголовком Two Lands: New Visions („Два краї: нові перспективи", Coteau Books, 1998), дала нагоду їм зблизитися. В своєму виступі Кулик-Кіфер прочитала уривки із вступу до книжки, який написала Павличко. Стефан Ґеник Березовський із телевізійної програми „Світогляд" зберіг матеріял із презентації книжки „Листи із Києва".

Науковці Тамара Гундорова, Марко Стех і Роман Веретельник всебічно висвітлили наукові заслуги С. Павличко. Завершенням вечора був лист від проф. Юрія Луцького. Він закликав друзів Соломії і всю українську громаду вшанувати пам'ять Соломії Павличко створенням стипендії її імені, на яку він пожертвував 1,000 дол.

– З ініціятиви проф. Юрія Луцького, – пояснив проф. Тарнавський, – відділ слов'янських мов і літератур при Торонтському університеті створив Стипендію ім. Соломії Павличко. Її буде призначено науковцеві або письменникові з України для наукових дослідів при Торонтському університеті.

Гроші, зібрані на цю ціль, будуть використані для підтримки стипендіята. Розмір цієї підтримки і можливе повторення в майбутньому залежатиме від суми, яку вдасться зібрати. Вибір стипендіята і всі рішення в справі цієї стипендії робить комітет, створений при Слов'янському відділі університету. Датки на Стипендію ім. Соломії Павличко можна складати, виписуючи чеки на **University of Toronto, Solomea Pavlychko Stipend**, його адреса: **Slavic Department, Solomea Pavlychko Stipend, University of Toronto, 21 Sussex Ave, Toronto, Ontario, M5S 1A1, Canada**. Жертводавці отримають податкову посвідку. Датки можна зложити кредитною карткою при виповненні бланку пожертви. Бланк цей можна списати із Інтернету під електронною адресою: **www.utoronto.ca/slavic/Pavlychko** або отримати поштою чи факсом від проф. М. Тарнавського, до якого можна звернутися по телефону: **(416)978-8240**, факсом **(416)978-2672)** або електронною поштою на адресу **tarn@chasss.utoronto.ca**.

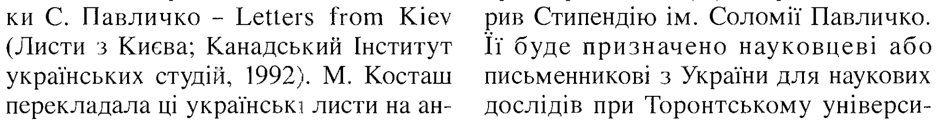
Сприяймо вшануванню пам'яті Соломії Павличко!

Пресове бюро КУІСу

Збори Станиці Пласту в Едмонтоні

Загальні збори Едмонтонської Станиці Пласту відбулися в неділю, 6 лютого ц. р., в Пластовому домі.

– Маємо більше новачок, юначок, старших пластунів, гарно співпрацює зі Станичною старшиною і виховниками Пласт-Прият, маємо найбільший відсоток вишколених виховників за останніх 5 років. Пласт бере участь у громадських імпрезах КУК, усе більше людей, які є пластунами, а не лише належать до Пласту, – звітував станичний пл. сен. Радомир Білаш. З провідників Уладів звітували пл. сеньйори Дарія Васараб-Роленд, Ярослав Сидорський, зв'язкові Маркіян Лазурко, Катруся Долішна-Арчер, гніздові Юрій Дитиняк, Маруся Петришин, а також Надя Вархола – за Пласт-Прият і Оксана Тимчак – за крамничку. Зі Станичної старшини звітували Я. Сидорський, Андрій Нагачевський, пл. сеньйори Тарас Боцюрків, Надя Цинцар, Петро Саварин, Оля Саварин, Славка Шулякевич, Михайло Саварин, Станичний Радомир Білаш.

Станична старшина Едмонтону, обрана на 2000 рік

Михайло Саварин запропонував уділити уступаючій старшині абсолюторію, що присутні схвалили оплесками, і вибрати нову Станичну старшину в складі: (всі – сеньйори) Станична рада – Віра Кунда, Мирон Стефанів і Тарас Боцюрків; Станична – Ксеня Скрипник-Бубель, заступниця – Славка Шулякевич, писар – Зірка Когут, скарбник – Дарія Васараб-Роленд, провідник кадри виховників – Радомир Білаш, бібліотекар-архівіст – Надя Цинцар, пресовий референт – Петро Саварин, представник до КУК – Оля Саварин, зв'язкова з Україною – Софія Скрипник, провірно-номінаційна комісія – Михайло Саварин, Роман Стефанів і Боян Яровенко, і господар – Іван Дацько. Про членство Пласту „Scouts Canada" доповіла провідник ОП УПС Дарія Васараб-Роленд зі закликом, щоб Пласт в Канаді не прилучався до „Scouts Canada" навіть на автономній базі. Учасники загальних зборів вповні схвалили цей лист і доручили делеґатам на XXIII з'їзд КПСК зайняти це становище на з'їзді.

Петро Саварин,
Едмонтон, Канада

ЩО? ДЕ? КОЛИ?

КАЛЕНДАРЕЦЬ ПОДІЙ

9 квітня – доповідь з прозірками Ольги Тритяк „Діти в школах США та в Україні" в залі Української католицької церкви Архистратига Михаїла **(1700 Brooks Boulevard, Manville, NJ)**.
Поч. о 3-ій годині.

◆

9 квітня – ювілейний концерт Українського хору „Думка" в авдиторії Cooper Union в Нью-Йорку (при 3-ій вул. і Схід 7 вул.). Початок о 2-ій по полудні.

◆

9 квітня – презентація нових публікацій УВАН і УІТ – книг М. Брайчевського і М. Грушевського в будинку Академії **(206 West 100th Street, New York)**. Поч. о 3.30 год.

◆

15 квітня – концерт камерної музики в Українському інституті Америки **(2 East 79th Street, NYC)**. Початок о 8-ій вечора.

◆

15 квітня – загальні річні збори Фундації УВУ в домівці Фундації при 136 Друга Авеню в Нью-Йорку. Початок о 2-ій год.

◆

16 квітня – доповідь проф. Марти Дичок „Засоби масової інформації в сучасній Україні" в НТШ, Нью-Йорк. Поч. о 2-ій год.

◆

13 травня – ювілейний бенкет з нагоди 50-ліття Школи українознавства в Дітройті **(Український культурний центр – P.O. Box 5003, Warren, MI 48091)**.

◆

14 травня – відзначення 100-ліття чоловічої гімназії в Івано-Франківському. Пожертви приймає проф. Орест Лисинецький **(172 Locust Drive, Union, NJ 07083)**.

◆

20 травня – загальні збори НТШ в Америці в будинку НТШ в Нью-Йорку. Початок роботи секцій о 10-ій годині. Збори почнуться о 1.30 по полудні.

◆

21-23 травня – ювілейний з'їзд українських шкіл табору „Міттенвальд", Німеччина, на Союзівці. Тел. **(914) 626-5641.** Факс **(914) 626-4638.**

◆

22-26 травня – V Конференція з проблем української економіки у Львові. За інформацією звертатися до проф. І.С. Коропецького - тел.: **(215) 517-7389**, факс **(215) 204-8173.**

◆

3 і 4 червня – святкування 75-ліття СУА в Українському Народному Домі (140 Друга Авеню в Нью-Йорку). На святі відбудеться виставка світлин з життя округи, дитячої літератури.

◆

11-16 червня – з'їзд Товариства сеньйорів УНС на Союзівці. Телефон **(914) 626-5641**.

◆

22 червня – IV Світовий конгрес стрийських гімназистів: **Stryj Committee, 24E 7th St., apt. 12B, New York, NY, 10003.**

До уваги читачів!

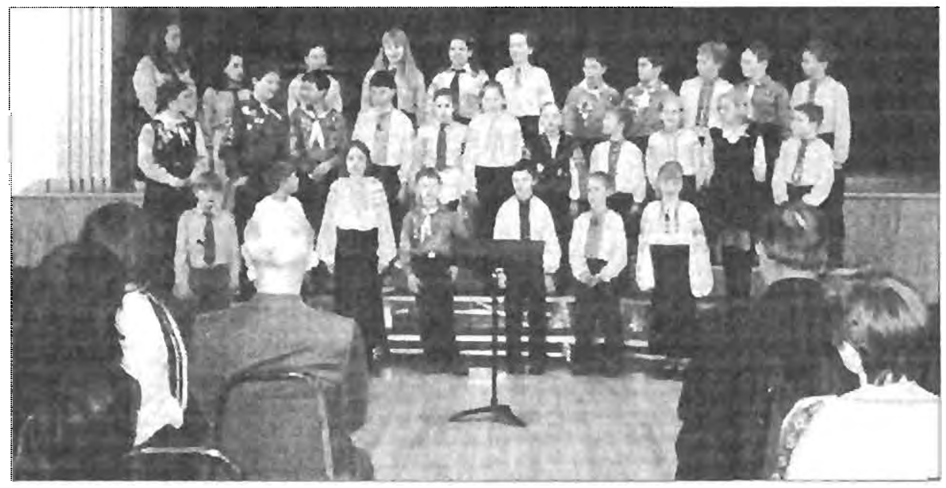
Оголошення в розділі „Що, де, коли?" є додатковим джерелом інформації і вміщуються в цій колонці тільки за умови подання цих оголошень через відділ реклями (тел. **973-292-9800, дод. 3040**).

Шевченкові дні в Америці

ЕДМОНТОН. – В неділю, 12 березня ц. р., українська спільнота Едмонтону, під проводом місцевого відділу КУК і Українського музичного товариства Альберти, вшанувала національного поета України Тараса Шевченка у 139-ту річницю його смерти.

Концерт почався „Заповітом" у виконанні хору Спілки української молоді „Верховина", що хор співав разом із публікою, і вступним словом голови КУК Степана Романюка. Хор під керуванням Галини Лазурко виконав „Думи мої" Т. Шевченка в обробці Євгена Козака і пісню „Дівчина і рута" в обробці Філарета Колесси, а драматичний гурток „Джерело" при Організації українок Канади (УНО), під керівництвом Олі Миц і Любови Качмар, розповів про Кобзаря.

З успіхом виступили 29 учнів Рідної Школи при парафії св. Юра з монтажем „Уклін низький тобі, Тарасе", який підготували учительки Оля Миц і Оксана Осташевська, а Софія Осташевська прочитала баладу Шевченка „Русалка". Публіку зачарував танець з хустками Театру українського танцю „Славутич" під керівництвом Ганни і Василя Канівців. Вірші Шевченка українською, англійською і французькою мовами читали Даруся Котович, Зеня Мартинків і Світлана Яровенко. Дует „Карпатська мелодія" Мирослава Скорика, у виконанні Андрійки Цьони на клярнеті та Романа Котовича на фортепіяні зібрав рясні оплески. Інсценізацію „Зустріч із Шевченком" в укладі Галі Котович за оповіданням Лесі Храпливої „Чародійне авто", виконали понад 80 членів Пласту і СУМу. Інсценізацією керували Галя Котович та

Едмонтон. Виступає хор Рідної Школи при парафії св. Юрія.

Ірина Шмігельська, а виступали Ярослав Петрів, Павло Ґрох, Олеся Маркевич, Міла Якута і Микола Білаш. Закінчився концерт трьома піснями у виконанні Сумівського хору під диригентурою Лесі Погорецької з Кристофер Ленні при фортепіяні.

Учасникам концерту подякував голова Українського музичного товариства Альберти Орест Солтикевич.

Петро Саварин

ДІТРОЙТ. – У Дітройті, 5 березня ц. р., відбулося відзначення Шевченкових роковин заходом Українського культурно-громадського клюбу при співучасті Наукового Товариства імені Т. Шевченка, Українського товариства мистецтва і асоціяції діячів української культури в авдиторії при церкві св. Йосафата.

Відкрив свято голова УКГ Клюбу мгр. Володимир Баран. Усі присутні заспівали „Заповіт". У дальший частині програми інж. Василь Колодчин представив доповідачку, члена Спілки Художників України Катерину Немиру. Тема її доповіді була – „Великий пророк України та його пророцтва".

Літературно-мистецьку композицію за творами Шевченка „У Вінок Кобзареві" виконали: художне слово акторки Дрогобицького театру – Лесі Шуневич, піяно випускниці Львівської Державної Консерваторії – Наталі Боєчко і спів випускника Львівського училища культури Миколи Шуневича.

Володимир Дигдало чудово прибрав залю, а Ярослав Базюк, Йосиф Постоловський, Осип Бігун та Дмитро Кошильовський надали всебічну допомогу.

Зенон Василькевич

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Свято в пошану Т. Г. Шевченка відбулося в нашій українській Рідній Школі в м. Філядельфії 18 березня.

Ведучі Наталка Леськів та Ярослав Ковалів разом з учнями 8 кляси з перших хвилин зуміли зацікавити всіх присутніх у УОКЦ. Доповідь про корифея українського слова прочитав Тарас Кулинич.

В національних строях, самі наче квіти з широких просторів України, народжені в Америці маленькі українці та україночки з тижневої Світлички та передшкілля деклямували привітання Тарасові Шевченкові. Були поставлені сценки „Тарас – пастушок", „У нас сьогодні Шевченкове свято", „Т. Шевченко – дороговказ народові", читали вірші Галина Шумило, Катруся Міджак, Єля Гудимяк, і інші учні, співали хори учнів під керівництвом і з фортепіяновим супроводом вчительки

Філядельфія. Доповідач Тарас Кулинич (зліва). Ведучі Наталка Леськів і Ярослав Ковалів.

музики Марії Камінської.

Розповідь„Йти Тарасовою стежкою по чужині" була присвячена дітям, які потерпіли від Чорнобильської аварії. Інсценізацію „Живописная Україна" за сценарієм і під керівництвом Лариси Гудь поставили учні старших кляс. Головні ролі виконували Тарас Кулинич, Лариса Гудь, Андрій Чайківський, Дмитро Луців, Роман Іваськів, Катруся Вирста та Петро Левицький.

Закінчилось свято відспіванням „Заповіту" та Національного Гимну України об'єднаними хорами учнів та всіма присутніми в залі.

Г. Дзівак

Фото Дорка М. Керницького.

Філядельфія. Співають учні 2 кляси.

ОТТАВА. – Провідну ролю у відзначенні шевченківських роковин оттавським відділом Конґресу Українців Канади в неділю, 5 березня, мали бандуристи, які приїхали з України на запрошення Віктора Мішалова з Канадської Фундації допомоги бандуристам, – Олег Созанський, випускник Львівської державної консерваторії ім. М. Лисенка, і Тарас Лазуркевич, який закінчив Народний відділ Львівської консерваторії, лавреати багатьох конкурсів та фестивалів. Концерт музики і поезії Тараса Шевченка відкрила голова відділу КУК в Оттаві Оксана Башук-Гепберн і запросила ще одну гостю з України, директора Київського літературно-меморіяльного будинку-музею Т. Г. Шевченка Ольгу Шевченко поділитися своїми спостереженнями про значення Шевченка для українського народу.

З деклямаціями виступили недавні поселенці в Оттаві Василь Косенко з Чигирина, а також випускник Академії театрального мистецтва у Москві Олег Бєлкін.

Організатором концерту від відділу КУК була Люба Патерсон.

Юлія Войчишин

Гості Оттави – Ольга Шевченко, Тарас Лазуркевич і Олег Созанський

Екзекутива УНС...

(Закінчення зі стор. 7)

ливався між 40-45 відсотками. У 2000 році УНС буде шукати порад сторонніх фахівців, щоб поліпшити фінансовий стан Союзівки.

Аня Дидик-Петренко, другий заступник предсідника, звітувала про свої намагання організувати цікаві розваґові програми на літній сезон 2000 року. Зазначила, що майже дев'ять місяців підготовки потрібно для тримісячної програми сезону на Союзівці. Вона також пошукує когось на посаду ведучого програмою цього сезону. Директор для Канади о. М. Стасів звітував про свої намагання збільшити членство УНС в околицях Торонто та пошуки нової особи на голову Торонтської округи з уваги на стан здоров'я теперішнього голови.

Стефко Куропась, перший заступник предсідника, доповів про пошуки приміщень для проведення наступної Конвенції УНС – це тільки початкові кроки у цій підготовці. Крім того, він звітував про результати перевірки запропонованих УНСоюзові Саммit банком з Нью Джерзі та фірмою Саммit стратеґів зі Ст. Люїс нових можливостей керувати інвестуваннями майна УНСоюзу.

Серед інших обговорювано справи впровадження більше різнородних братських програм, продаж грамот довготривалої опіки (Long Term Care) і грамот додаткового до Медікер забезпечення. Екзекутива також вирішила знизити ціну продажу наших видань на станках з 1.25 до 1.00 доляра.

Марта Лиско,
головний секретар

Україні потрібно підтримки діяспори

Хоч минулий рік і не приніс для України економічного піднесення, але переобрання Л. Кучми Президентом й призначення В. Ющенка прем'єр-міністром підносять наші сподівання. Водночас зі свого боку ми повинні збільшити нашу допомогу Україні в наступних роках.

Праця Координаційного комітету допомоги Україні (ККДУ) в 1999 році, як і в попередніх роках, була спрямована на розвиток науки і освіти та піднесення політичної культури населення України. Крім цього, відчутну гуманітарну допомогу ми надавали хворим і убожілим діячам культури і науки.

Хай цей короткий звіт з діяльности ККДУ буде заразом і подякою всім тим, які в цьому році нас фінансово підтримували та з нами співпрацювали. Він включає працю комітетів, які, в додатку до підтримки загальних проєктів ККДУ, здійснювали автономно свої власні допомогові акції.

Курс українознавства для учителів середніх шкіл України

„Два тижні свята душі" – так оцінили роботу учасники курсів підвищення кваліфікації вчителів історії 10-их і 11-их кляс загальноосвітніх шкіл Чернігівщини з українознавства. Курс відбувався в місті Чернігові від 15 по 26 березня ц. р. з участю 71 вчителя, в тому числі 44 з Чернігова і 27 з Чернігівської области. Роботу курсу забезпечив центр „Українознавство" Товариства „Знання" спільно з чернігівським обласним Інститутом кваліфікацій працівників освіти. ККДУ, крім підготовки програми курсу (проф. Т. Гунчак), вповні покрив фінансові видатки. Годиться згадати, що вперше такий курс відбувся в цьому регіоні України, який дуже багато постраждав від зросійщення. Другий курс для вчителів історії 10-их і 11-их кляс, за повним фінансовим забезпеченням ККДУ, відбувався з 14 по 25 червня в Севастополі. Треба згадати, що в Севастополі діє лиш одна українська школа-гімназія №53.

Провести такий курс у Севастополі було не легко. Були намагання міського керівництва провести виклади на курсах російською мовою. Всі ці намагання розбились, коли повідомлено, що всі доповіді будуть вестись тільки державною, тобто українською мовою. 60 учасників курсу одержали свідоцтва підвищення кваліфікацій в галузі українознавства. Третій такий курс для учителів історії середніх шкіл України відбувся в Харкові з 4 по 15 жовтня. Загальна кількість слухачів – 70.

Вищезгадані курси є схвалені Міністерством освіти України і присвячені всебічному вивченню теми „Українознавство: актуальні проблеми історії України та українства". Слухачам курсів подана цілісна концепція історії України без так званих „білих плям", фальсифікацій чи перекручень. При цьому основна увага була приділена висвітленню історії української державности, споконвічних надбань української культури та ролі світового українства у побудові незалежної демократичної української держави. До викладання на курсах залучено 11 провідних істориків та українознавців країни, це: П. Кононенко, Л. Залізняк, В. Сергійчук, В. Верстюк, С. Кульчицький, В. Кучер, С. Грабовський, В. Яременко, В. Шевчук, Д. Горбачов і Г. Скрипник. Випускникам курсів вручено безкоштовно бібліотечки українознавця підбірки із 9–10-ти книг з історико-українознавчої тематики. Вони вже нині активно використовуються у навчально-виховній роботі серед учнів. Передано такі українські видання: Субтельний О. „Україна – Історія", Залізняк Л. „Від склавинів до української нації", Шевчук В. , Тарасенко Г. „Історія української державности", Крип'якевич І. „Історія української культури", Масенко Л. „Мова і політика", Наулко В. „Культура і побут населення України", Щербаківський В. „Українське мистецтво", Ніколаєва Г. „Історія українського костюму", Кара-Васильєва, Заволкіна А. „Українська народна вишивка", Гончаренко С. „Український педагогічний словник", Корніяка О. „Мистецтво ґречности". Вчителям випускникам курсів вручені свідоцтва державного зразка, що засвідчують підвищення їх кваліфікацій в галузі українознавства.

Курси для військовиків Збройних сил України

За такою самою програмою і тим же лекторським складом переведено в Києві з 15 по 26 листопада курс підвищення кваліфікацій українознавства командирів курсантських підрозділів та офіцерів виховних структур київських військових навчальних закладів Міністерства оборони (МО) України. Всіх учасників курсу 80. Серед слухачів курсу – офіцери 17-ти військових навчальних закладів, частин і установ київського гарнізону, які репрезентували військові академічні установи та інститути, факультети військової підготовки, військові ліцеї, школи, спеціяльні частини, бази МО України, вузли зв'язку, спеціяльні формування Міністерства з питань надзвичайних ситуацій та головне управління виховної роботи МО України. Так як і вчителям, випускникам цього курсу були вручені вищезгадані бібліотечки з українознавства.

З ініціятиви і на кошти ККДУ в Україні засновано Всеукраїнський постійно діючий лекторій з українознавства для особового складу Севастопольського, Євпаторійсько-Новоозерного та Симферопольського військових гарнізонів (в/г). Цей лекторій працював з вересня 1998 по липень 1999 року. Лекторій присвячено вивченню теми „Українознавство: актуальні проблеми історії України та українства", яку узгоджено з Міністерством освіти України. Тематика лекторію відповідає тематиці курсів з українознавства.

До читання лекцій були залучені викладачі цих курсів. За їх участю здійснено 10 виїздів у названі гарнізони кожним викладачем, проведено 30 занять з офіцерським складом й прочитано в них 60 лекцій (120 год.) з усіх 10-ти тем курсу. За ввесь час роботи лекторію на заняттях були присутні: Севастопольський в/г – 3159 осіб, в середньому – 316 осіб/заняття, Європейсько-Новоозерний в/г – 1969 осіб, а в середньому – 197 осіб/заняття, Сімферопольський в/г – 1122 осіб, а в середньому 112 осіб/заняття. П'ять бібліотечок українознавця (по 8 книг кожна) було передано до бібліотек цих військових частин.

Лекторій зарекомендував себе як дієвий засіб лекційної науково-просвітницької роботи в масовій авдиторії й активно сприяв піднесенню національної самосвідомости офіцерського складу, насамперед військових вихователів, й по суті став невід'ємною частиною гуманітарної підготовки особового складу українського війська. Як показала практика, лекторій допомагає подолати зросійщеність, залишки імперського мислення та комплекс меншевартости багатьох офіцерів, які були штучно відірвані від українського суспільно-політичного і культурного життя, і надає можливість їм зрозуміти, що українська держава твориться назавжди.

Робота лекторію висвітлювалась в засобах масової інформації Криму, м. Севастополя та Військово-морських сил України. Сьогодні лекторій успішно проходить у військових частинах Дніпропетровського реґіону.

Курс українського ділового мовлення

Всеукраїнське товариство „Просвіта", за повною фінансовою підтримкою ККДУ, провело у звітовому році 5 курсів українського ділового мовлення для працівників міністерств і Верховної Ради. Замовниками курсів були: Верховна Рада, Рахівна палата Верховної Ради, Міністерство економіки (2), тривалість кожного курсу – 40 годин.

Курс методики навчання літератури

Від 1993 року д-р Олександра Кисілевська-Ткач викладає методику навчання літератури в межах програми і підвищення кваліфікацій учителів України. В звітовому році такі курси відбулися в Галичині з 4 по 15 травня і в Києві з 17 по 25 травня. На прохання д-р А. Кисілевської, ККДУ виділив допомогу на ці курси 1000 дол. на покриття коштів копіювання й оформлення навчальних матеріялів.

Допомога студіюючій молоді України

– Із пожертв Софії Темницької і д-ра Юрія Темницького надано фінансову допомогу в сумі 2680 дол. 6 студентам в Україні.

– Із відсотків і частинним грошевим доповненням Маріяна Коця (150 дол.) надано з тривалого фонду св. п. Марії Сокіл-Рудницької стипендію в сумі 500 дол. для сільського студента Київсько Могилянської Академії.

Менш маштабні акції ККДУ

– На прохання Генерального консула України в Нью-Йорку надано фінансову допомогу середній школі с. Горбулів, Черняхівського району, Житомирської области на закуп шкільного приладдя (книжки, олівці, зошити тощо).

– На похороні бл. п. Євгена Титли, друзі і знайомі покійного зложили 1825 дол. на допомогу бібліотеці ім. В. Стефаника у Львові. ККДУ повністю, на власний кошт, переслав цю суму згаданій бібліотеці.

– Дякуючи жертвенности д-р Марії Фішер-Слиж, ККДУ передав товариству „Рідна Школа" 2000 долярів на видання „Граматики німецької мови".

Усвідомлення і демократизація населення

Програму приїзду дітей зі східніх і південних регіонів України в Галичину на час Різдвяних і Великодних свят розпочав ККДУ наприкінці 1995 року. Метою було національне усвідомлення молоді зі зрусифікованих областей України. Їй надано можливість пізнати, у них вже забуті, святкові традиції Різдва і Воскресіння Христового. 1996 року перша група 300 дітей прибули в Галичину із Дніпропетровської, Донецької і Полтавської областей. З цього часу щороку ККДУ спонзорує приїзд по 300 дітей із півдня і сходу України в Галичину на час свят. Вже біля 2400 дітей скористали із цих поїздок і пізнали світ наших святочних традицій. Варто прочитати враження цих дітей про їх пережиття, щоб зрозуміти виховний ефект тих поїздок. Все це за приблизно 20 долярів на дитину.

Навчальну вартість тих поїздок дуже позитивно оцінили провідні-національно свідомі кадри в Україні. Але останнє слово хай буде за дітьми, які неодмінно завершували свої листи подякою тим, хто їх приймав і бажанням ще повернутись до цих місць, де вони так радісно зустрічали Різдво чи Великдень. Ось як закінчили свого листа учні Луганського ліцею Ольга, Олена і Роман, які перебували на Тернопільщині в час Різдвяних свят. „Ми вдячні Тернопільській землі і людям, які допомогли нам зрозуміти шлях до нашого майбутнього, які своїм життям наближують його до нас".

Допомога пресі України

Завдяки щедрій пожертві д-р Марії Фішер-Слиж наступні газети і журнали одержали фінансову допомогу: „Українська газета" – 9,000 дол. Журнал „Всесвіт" – 2,800 дол. Журнал „Соняшник" – 3,000 дол. Це вже третій рік, що д-р Фішер-Слиж, через ККДУ, допомагає пресі України.

Допомога діячам культури і науки

Розуміючи тяжке економічне становище хворих і немічних діячів культури і науки в Україні, ККДУ в грудні 1998 року звернувся на сторінках української преси зі закликом до української громади в США надати бодай частинну допомогу найбільше потребуючим.

Паралельно ККДУ вислав подібні заклики до українських установ і особисті листи до багатьох професіоналістів. ККДУ звернувся до Спілки письменників України, Асоціяції письменників України, Національної спілки художників України, Національної спілки композиторів України, Національної академії наук України і Спілки театральних діячів і кінематографістів з проханням прислати нам листи найбільше потребуючих, але активних і продуктивних членів їхніх спілок.

У висліді збірка принесла 34,960 дол., що дозволило ККДУ надати 87–400 долярових стипендій, з яких 61 вже доставлено в Україну, а наступних 26 буде доставлено невдовзі. Ось подяка одного із них:

„Маю велику честь ще раз пересвідчитись в глибокій шляхетности мого, нашого, рідного українського народу, в його здатності і в чужому світі не забувати про своє, страждати за материкову нашу Україну, перейматися майбутнім її державности, котра немислима без духовности. Дякую вам сердечно, що ви так високо поцінували мій внесок у культурну скарбницю України, вельми вдячний за стипендію ККДУ, котру мені нещодавно привезли зі стольного Києва. Мир вам і благодать. Як би тяжко нам письменникам українським, в Україні не було, будемо орати свою ниву і нести свій хрест, і таки буде, буде український ренесанс без розстрільної крапки в кінці!".

Чому тільки 87-ом зубожілим і хворим творцям культури і науки змогла українська діяспора в США допомогти? Відповідь на це питання знайде чи-

(Закінчення на стор. 20)

УКРАЇНА І СВІТ

РЕЗОНАНС

Ось і стрепенімося...

Під час цьогорічних Шевченківських днів у Києві в Національному театрі опери та балету на урочистому вечорі промовляв Іван Драч, відомий український поет і політик, один з головних засновників і перший керманич Народного Руху, голова Української Всесвітньої Координаційної Ради, а віднедавна – голова Державного комітету інформаційної політики, телебачення і радіомовлення України. Слово його було незвичо, аж тривожно коротке – вся промова вмістилася у три хвилини: так мало говорять провідники до свого народу, коли не до пишномовности, коли біда, коли щось десь горить і треба бігти гасити. Аж двічі він ужив цей майже відчайдушний заклик: „Стрепенімося!". „...Брати мої і сестри, стрепенімося в нашій українській духовності... Стрепенімося і відчуймо, що іншого виходу в нас немає, що ми повинні все зробити для того, щоб утвердити Українську державу, аби тут українська людність відчула себе ані на краплю не применшеною, ніж росіянин, єврей, поляк, кримський татарин, молдаванин чи хтось інший...". При цьому І. Драч подає вкрай прості і разом з тим єдино логічні арґументи: „... Ми – корінна більшість цього народу і повинні відчути відповідальність за державу, у якій живемо, бо іншої держави у нас немає".

А далі він каже те, що просто без ножа крає кожне живе українське серце: **„Не еміґруймо в Канаду, так само, як і в Сибір, навіть на місяць не еміґруймо. Бо мусимо тут робити нашу Україну..."**.

За ці правдиві, мудрі слова хочеться скинути шапку перед авторитетним українським діячем, та водночас ці самі слова викликають якесь двоїсте почуття, знічують і пригнічують якось своєю недомовленістю. Бо як же до них має поставитися людина чи родина, яка опинилася в Канаді чи Америці, рятуючи від певної смерти свою хвору дитину? А лише таких родин приїхало з України за останні десять років тисячі і тисячі.

Або як можуть погодитися з І. Драчем ті визначні українські вчені, яким молода держава ніяк не спроможеться створити нормальні умови для їхньої наукової праці – і вони просто змушені шукати цих умов поза межами рідної країни? Як повідомляє у київській газеті „День" академік Володимир Немошкаленко, за вісім років незалежности частка від внутрішнього валового продукту на потреби науки зменшилася з 3.5 відс. до 0.15 відс. Стаття його має вельми невеселу назву: „Вперед, до інтелектуальної недостатності нації". **То хто в цьому випадку має стрепенутися – вчений чи держава?**

Як відомо, економічна скрута, злидні не ділять українців на вчених і невчених: усім тяжко, а багатьом і багатьом, та що там казати – мільйонам! – нестерпно тяжко. На розпутті – Господи, на вічному розпутті! – перебуває українське село, молодші ще швидше, ніж у совєтсько-колгоспну епоху, втікають від хлоборобського ремесла, в якому незмінними інструментами залишаються допотопні лопата, мотика і граблі. А тим часом в місті – фабрики та заводи або стоять, або ніби працюють, тільки платню дають вряди-годи, нерідко затримуючи її по пів року. Безсовісно малі пенсії прискореним темпом зводять зі світу старших людей. Тепер в Україні живе не 55, а вже менше, ніж 50 мільйонів.

Один з найнадійніших способів вижити нині в Україні – це їхати у чужі світи на заробітки. І їдуть найсильніші, найсміливіші, найвольовіші, та й, певна річ, найпрофесійніші – їдуть, щоб чесно заробленою копійкою допомогти собі, своїм дітям чи старим батькам. Прикро, але саме такою є правда українського життя: **біда в Україні – не від тих, що їдуть геть, а від тих, що там залишаються.** Від високопоставлених злодіїв, які вже стільки накрали, що у власній шкурі не вміщуються. І від бездарних державних та партійних провідників, які безупину гризуться за владу і за нові можливості неправедного збагачення. В останній приїзд до Ужгороду, рідного міста, я бачив такі пишні палаци нових багатіїв, які навіть американським мільйонерам не можуть приснитися. А трохи далі, в старій частині міста, голодні риються у смітниках...

Ще повернуся до виступу І. Драча, до його заклику „...все-все життя віддати для того, аби відчувати тут себе гідно, гордо, як відчували себе впродовж усієї історії наші козаки і козачки". Сучасні соціологи і соціяльні психологи прийшли до дуже неприємного для нас висновку: наша нація психологічно звернена не в майбутнє, а в минуле. Чи ж приймемо ми, українці, виклик історії, якщо наші ціннісні орієнтири лежать не попереду, а позаду?

Петро Часто

Проблеми України з погляду діяспори в США

<u>**Д-р Осип Мороз**</u>

1 квітня 2000 року в США проведено черговий перепис населення, в результаті якого матимемо нову статистику про чисельність та структуру української діяспори в цій країні. Зараз у світі українська діяспора нараховує приблизно 15 млн. чоловік, у США – понад 1 мільйон, з яких близько 700 тисяч народилися у США, близько 100 тисяч – це люди, які прибули до США після Другої світової війни (третя хвиля), понад 300 тисяч українців прибуло до США в 90-их роках (четверта хвиля).

Півмільйона американців українського походження мають вищу освіту. В останні роки як третя, так і четверта хвиля українців беруть слабку участь в українських діяспорних професійних та громадських організаціях, особливо молодь. Існуючі структури діяспори своєю метою та стилем роботи не відповідають мотиваціям молодих, для яких передумовою участи обов'язковими мають бути два фактори – цікаве і важливе. Тому на часі вивчення реального, але не уявного, бачення українською діяспорою в США свого майбутнього.

В результаті діялогу з академіком Ярославом Яцківим, який очолює Український міжнародний комітет з питань науки та культури при НАН України, та д-ром Юрієм Саєнком з Інституту соціології НАН України, я опрацював тему „Діяспора та її бачення України".

Я усвідомлюю, що на ґрунтовне, репрезентативне вивчення громадської думки треба мати великі кошти та багато часу. Тому я скористався експрес-методом – короткий запитник з проханням назвати по три найважливіші позитивні, менш позитивні чи несприятливі події та три найважливіші позитивні, менш проблеми в Україні. Це думки свідомих українців США, які **мають що** і **хочуть сказати**, які серйозно зацікавлені долею України.

Коротка характеристика 72 респондентів. Практично вони мають вищу освіту (кілька осіб у віці старші 55 років мають середню спеціяльну). Чоловіки складають 73 відсотки, жінки – 27 відсотків. Розподіл за віком і до 35 років – 16 відс.; 36–55 років – 17 відс.; старші 55 років – 61 відс. Народилися у США – 20 відс.; живуть давно – 70 відс.; прибули недавно – 10 відс.

Найважливіші проблеми України (28 альтернатив) увесь загал респондентів розподілив за значимістю таким чином:

– на першому місці **економічна криза**. Дійсно, зовнішні та внутрішні борги держави, занепад виробництва та потреби в інвестиціях – це найболючіші проблеми України.

– на другому місці – **корупція і хабарництво**. Різні міжнародні дослідження відзначають поширеність цього явища в Україні.

– на третьому місці **розвал науки, занепад культури і проблеми освіти.** У молоді, старших 55 років, недавно прибулих, чоловіків, та у тих, що народилися у США, розподіл перших трьох місць збігається з загалом. Окрім останніх, які на третє місце ставлять небезпеку від Росії. Жінки на друге місце ставлять бездіяльність закону. Середні за віком і давно прибулі міняють місцями перше і друге місця.

Загалом ці три проблеми назвав 41 відсоток респондентів. Решту 25 проблем назвали 59 відсотків респондентів, тобто в середньому по 2 відс. на проблему. За частотою називання вони розподілилися так: 4 місце – „бездіяльність законів", „русифікація"; 5-те – „політична криза"; 6-те – „підготовка нових управлінців", „криміналізація владних структур", „небезпека від Росії"; 7-ме – „міжнародне співробітництво", „власність селян на землю", „невиплати зарплат і пенсій"; 8-ме – „екологія", „розділ Православної Церкви", „єдність і злагода в Україні", „бідність", „алькоголізм", „незбалансована податкова система", „невірна економічна політика"; 9-те – „соціяльний захист", „віра в комунізм, соціялізм", „слабкий військовий потенціял", „медичне обслуговування", „слабкий національний патріотизм"; 10-те – „зміцнити силові структури", „етнічні проблеми", „розрив шлюбів", „низький рівень життя".

Несприятливі події та процеси (24 альтернативи), винесені на перші два місця, практично ті ж самі, що були названі у попередньому розділі: фінансова криза, свавілля та корумпованість чиновників, русифікація.

Цьому розподілу відповідають думки тільки давно прибулих. Старші 55 років та чоловіки на перше місце ставлять „русифікацію". Недавно прибулі та середні за віком на друге місце ставлять „залишки комунізму". Молоді жінки на третє місце ставлять „економічну залежність від Росії".

Позитивні події та процеси в Україні (12 альтернатив) респондентами подані найменшим числом. Всього – 12, тоді як негативних – 24, а нагальних проблем – 28. Та все ж добре, що деякі позитивні ознаки помітні на тлі стагнації у кризовому стані. Отож, найбільш позитивне: 1-ше місце – „незалежність України; 2-ге – співпраця з Заходом; 3-тє – „Вибір Кучми замість комуністів, новий уряд".

Перші три позитивні події та процеси назвав 51 відс. респондентів. Решту 9 альтернатив назвали всі інші. За ранґом вони здобули такий розподіл: 4-те місце – без'ядерний військовий статус та вивезення ракет; 5-те – відродження української мови і культури; 6-те – „введення гривні, грошова реформа", „толерантність і плюралізм", „відмова від членства в СНД"; „відбудова церкви", „власна армія", „стабільність економіки"; 8-ме – „мирний розвиток України". Викликає подив, що дехто позитивно оцінює стабільність економіки.

Таке бачення діяспорою ситуації в Україні майже повністю збігається з результатами моніторингу громадської думки „Тенденції розвитку українського суспільства", який проводиться Інститутом соціології НАН України щорічно, починаючи з 1994 року.

А як діяспори інших країн бачать ситуацію в Україні? На жаль, це не вивчається навіть у такому експрес-підході, який поданий тут.

Проведений опит активної частини наших земляків ще раз переконав мене, що це не лише мої думки. Так мислить велика група освічених американських українців і найближчим часом ми маємо матеріялізувати ці думки. Якомога швидше ми повинні перейти від спорадичних, інколи досить ефектних, але рідко ефективних акцій до цілеспрямованої роботи щодо подолання негативних фактів і тенденцій, на яких наполягали респонденти. А також щодо посилення того позитивного, що вже є в Україні. А роль діяспори у цьому може бути значно важливішою, ніж вона була раніше.

Про що йдеться?

По-перше, про **допомогу в галузі менеджменту,** справді ринкового, проте соціяльного орієнтованого менеджменту, до якого дуже важко і довго йти самотужки, але якому можна навчити і якому можна навчитися. Це не надто дорого коштує, але наслідки таких інвестицій можуть дати позитивні результати дуже швидко. Україні потрібен не один Ющенко, а тисячі, десятки тисяч. І в їх підготовці та вишколі може брати активну участь діяспора. Це може допомогти у вирішенні проблеми номер один – „економічна криза".

По-друге, **допомога у підготовці** здібних, не обтяжених вантажем минулого **менеджерів** з числа талановитих молодих людей може стати вирішальною у вирішенні проблем номер два, на якій наголосили респонденти – „корупція і хабарництво".

Що ж стосується проблеми, яку поставили на третьому місці респонденти – „розвал науки, занепад культури і проблеми освіти", то роль діяспори тут хоч і не відсутня зовсім, проте головне слово має сказати сам народ України, його парлямент, його уряд.

ХАРАКТЕРИ

„Мене називають диваком“

Світлана Глаз,
спец. кор. "Свободи"

Так починає розмову Яків Сусленський. І має рацію. Адже всі його вчинки усе життя підігнати під звичайні канони неможливо. Народився Яків на Одещині, в сім'ї, де бабуся Голда незмінно повторювала: „Ти можеш не робити те, що знаєш, але знати ти мусиш усе“. Повторювала українською мовою. Потім були роки війни, важка праця на евакуйованому до Сибіру заводі, повернення до зруйнованої України, її відбудова, голодне навчання в інституті, праця в школах Молдови, табори і в'язниці „за натяки, які ганьблять радянську владу“, роки нелегкого виживання на історичній батьківщині, в Ізраїлі, де він мешкає вже понад двадцять років. То чому ж дивак?

– Мене вважають диваком за мою незмінну любов до України і українців, – говорить Яків Михайлович.

Ми сидимо в затишній квартирі, з вікон якої, як на долоні, виднієдревній і вічно молодий Єрусалим. Якову Михайловичу виповниться незабаром 71. Але його енергії позаздрить і молода людина.

– Моє дитинство минуло якось надто швидко. Коли почалася війна, ми потрапили в евакуацію. Довга шеренга возів тягнулася до порому, який мав переправити нас на другий берег Дніпра. Наш віз був ще далеко від переправи. Раптом підганяють пором для генерала. Його автомобіль поставили на пором і він мав відійти. Раптом генерал гукнув: „Гей, остання підвода, швидше на пором!“. Таким чином ми потрапили на пором. Ледве дісталися середини Дніпра, як налетіли німецькі літаки і розбомбили майже всіх, хто лишився на тому березі. Це моє перше єврейське щастя, як кажуть у нас, спасіння завдяки українському генералу. Життя складне, і важливо не загубитися в його лябіринтах, а ще тяжче – у самому собі. Довгі роки у совєтських таборах та в'язницях навчили мене і в людях розбиратися, і в собі. Я знаходив однодумців серед людей різних національностей. Пам'ятаю Віталія Калиниченка. Складна доля у цього чоловіка. Він пройшов службу в КДБ, а потім на довгі роки потрапив до комуністичних в'язниць, здобуваючи право на краще життя. Він одним з перших підтримав мій заклик розпочати боротьбу за офіційний статус політв'язнів. Це була „Справа 67-ми“. Звісно, статусу ми не домоглися, але водночас у всіх в'язницях тодішньої імперії ми розпочали страйк і непокору табірному режимові. В числі активістів був і Віталій Калиниченко. Тепер, коли Україна незалежна, ми можемо сповна оцінити мужність цієї людини.

В різні часи доля звела мене з Левком Лук'яненком, Григорієм Приходьком, Іваном Дзюбою, Миколою Бондарем та багатьма іншими, з якими я ділився шматком хліба і потаємними думками. Вони переносили мене на руках, коли після голодування я не мав сил. Вони поїли мене і годували, замивали мої рани. Таке не забувається.

Яків Сусленський
(така світлина демонструється в Національному музеї історії України)

Я збудував символічні щаблі героїзму в таборах. Найвищий щабель займають Василь Стус, Валерій Марченко, Левко Лук'яненко, Вячеслав Чорновіл, Іван Кандиба.

Про все це та інше розповідає Яків Сусленський у своїй книжці „Перо моє – ворог мій“, яка нещодавно вийшла в Ізраїлі.

– Чому така назва?

– Тому, що я написав багато статтей у різні видання світу, багато скарг і з радянських часів, і тут, уже в Ізраїлі. І майже всі вони – негативного змісту.

– Що заважає вам жити спокійно?

– Двадцять років тому я створив єврейсько-українське товариство. І зараз це не просто, а тоді було безліч перепон. Тисячоліття ці два народи живуть поруч і в усі часи мали непрості стосунки. Мені хотілося розібратися, в чому причина і як допомогти нам порозумітися. За ці роки в обох країнах відбулися десятки зустрічей представників науки, культури, релігійних діячів, простих людей. Кілька років ми видавали громадсько-політичний та літературний журнал „Діялоги“. Виходив журнал щоквартально двома мовами: укра-

(Закінчення на стор. 20)

Дружна родина – це вся Україна

Промовляє Володимир Клос

Родина! Яке глибоке і містке слово! Назарій Яремчук співав свого часу:

Родина, родина – це вся Україна
З глибоким корінням,
з високим гіллям.

Українці здавна берегли і плекали родинні зв'язки. Радянська доба страшною косою голодоморів знищила величезну кількість українських родин. Сирітство стало масовим явищем. А коли сюди додати ще й сиріт за живих батьків – ув'язнених чи засланих у далекі світи, то не важко зрозуміти, чому слово „родина“ для багатьох людей в Україні стало далеким і болісно-щемливим.

У квітні 1945 року в селищі Красному під Львовом викинули з вагона, призначеного для перевезення худоби, сім'ю Клосів – матір і п'ятьох дітей. Четверо її дітей задовго до трагічної події зуміли вибратися з Польщі на Захід. Була рання весна – холод, відчай і образа. Але була й затятість, віра у себе, в те, що справедливість переможе. Було нестримне бажання жити. І матір Анна – Берегиня свого роду – зберегла для України дітей, вивела їх на широку дорогу життя. Як вона зуміла зробити це у ті важкі часи, про те знають тільки Бог і вона. Адже переселили сім'ю з Любачева, що неподалік Перемишля, на Львівщину, де не було ні родичів, ні знайомих. У Клосів забрали все...

Матір померла на 95-му році життя. Живуть троє її дітей – Володимир, Ярослав і Юліян. Саме Володимир, який тепер живе в американському Сієтлі, вирішив зібрати усіх Клосів. 26 лютого цього року вони зустрілися у Львові. Там же через день він провів зустріч студентів Любачівської гімназії, у якій навчався на початку 40-их років. Йому допоміг брат Юліян – приязна, добра людина, доктор біологічних наук, завідуючий лябораторією імунології Державного науково-дослідного контрольного Інституту ветеринарних препаратів і кормових домішок.

Зустріч ще раз підтвердила незаперечну істину – наш народ, незважаючи ні на що, незнищенний. Материнський подвиг Анни (Копцюх) Клос зберіг для України талановитих людей, переважно педагогів. Завідувачем катедри педагогіки Державного університету ім. Івана Франка був професор Євген Клос – автор близько 80 публікацій, книг, посібників, методичних розробок, словників. Більше 10 його учнів стали кандидатами наук. На жаль, торік Євген відійшов у вічність.

Вчителями були Роман і Ярослав. Донька Юліяна - Ольга – викладач у коледжі в Новому Роздолі. Звичайно, серед Клосів були люди й інших професій. З Києва на зустріч приїхав син Романа – Володимир, геолог. Всім надзвичайно сподобалися пісні Зоряни Кисельової – студентки Львівського музичного училища ім. Людкевича, яка теж з роду Клосів. На хеміко-технологічному факультеті університету навчається онука Юліяна – Анна.

Серед запрошених були Софія Дяк – студентка історичного факультету університету ім. Івана Франка, Олесь Ларчик – випускник історичного факультету Богословської академії. Вони, як сказав Володимир Клос, віддані українській ідеї люди і є його стипендіятами. Як бачимо, Володимир виявляє любов до України не словами, а справами, дбає про її майбутнє. У нього четверо своїх дітей, які теж здобули вищу освіту. Володимир гуртує, цементує родину Клосів – гарну, працьовиту, талановиту, дружну, міцну ланку нашої великої родини – України. Такі родини – окраса нашого роду.

Олександер Вівчарик,
м. Львів

Співає Зоряна Кисельова – теж з родини Клосів

Зустрілася родина Клосів (зліва) – Юліян, Володимир, Ольга, Анна.

СПРАВИ ЦЕРКВИ

Україні – одну Православну Церкву

Канонічністю прикривається руйнація нашої духовности

Шлях відродження Української Православної Церкви започаткував Владика Філарет. З його ініціятиви оформилася національна Українська Православна Церква Київського Патріярхату, яку очолив Митрополит Мстислав. Його заступником було обрано Владику Філарета.

Після смерти Мстислава на патріярший престол покликано Владику Володимира (Романюка). І цим разом скромний Владика Філарет погодився на заступника, чим вивищив свій авторитет.

По відході Патріярха Володимира до Осель Всевишнього, Владика Філарет, як знаємо із звідомлень у пресі, звернувся до Митрополита Володимира (Сабодана), який ще тримався чужого Московського Патріярхату, і до Патріярха Димитрія, який тим часом відійшов від Київського Патріярхату й створив свій Патріярхат, із проханням, щоб об'єднатися і вибрати третього з черги патріярха. Вірю, що заради єдности Української Православної Церкви і цим разом Владика Філарет погодився б бути заступником. Тож очолити Українську Православну Церкву Київського Патріярхату мали нагоду або Володимир, або Димитрій. Але обидва вони на звернення не відгукнулися – зігнорували, і на собор не прибули. На соборі вибрано третього з черги Патріярха, яким став Владика Філарет.

Така коротенька історія відродження Української Православної Церкви Київського Патріярхату.

Поміркуємо над питанням: „Чому?" Чому Митрополит Володимир (Сабодан) і йому підлеглі єпископи та священики не хочуть чи не можуть вийти з-під Московського Патріярхату і підпорядкуватися Київському Патріярхатові?

– Це було б неканонічно! – з острахом зареагував один із священиків на Волині, котрому запропонували перейти від Московського до Київського Патріярхату. Канонічністю прикриваються трагічні сторінки нашої історії на релігійному відтинку: незаконне підкорення Київської Митрополії Москві, фізичне нищення українських духовників... І поклоняємося чужому патріярхові, помимо того, що він і сьогодні молиться, аби український народ зник із лиця землі.

Чому покійний нині св. п. Патріярх Димитрій не прибув на об'єднуючий собор, можна лише здогадатися. Що підказало йому відійти від Київського Патріярхату і створити... Київський Патріярхат? І виникла на релігійному відтинку в Україні православна „трійця". Побіч повище згаданих трьох гілок Православної Церкви існує й діяспорна Православна Церква, яка відокремлена та нічим не пов'язана з материком. Поділ Православної Церкви на чотири непримиренні між собою гілки, на мою думку, не тільки образливий, але й шкідливий. Чим можуть виправдатися перед народом Владики за той поділ Церкви?

А повинні виправдатись і вибачитись – може, не словами, але ділами – і послухати свого часу висловлене прохання Святішого Патріярха Філарета: „Покладемо край нашим чварам і розладу! Єднаймося в Єдину Українську Національну Помісну Соборну Церкву в ім'я Бога й України! Станьмо до спільної молитви на Святому Всеукраїнському Православному Соборі!".

При тому пригадаймо дещо з минулого. Понад 70 років комуністичні „мудреці" виховували дітей і молодь в атеїстично-матеріялістичному дусі; доводили, що Бога немає; що релігія – „опіюм народу". А знаємо, що кожне посіяне зерно дає свої відповідні плоди. Тож не є таємницею те, що серед молоді в одних релігійність відвернули, в інших – притупили. І поставлю делікатне запитання: чи зможуть наші поділені і розсварені Владики виполоти посіяний серед народу бур'ян?

Кожному, і малому, і старому, зрозуміло, що під сучасну пору в незалежній і вільній Україні завдання духовенства – втілити в народі, особливо в середовищі дітей і молоді, вищі цінності життя-буття – духовні. А це вдасться духовним наставникам тільки тоді, коли згуртуються в одній Українській Православній Церкві Київського Патріярхату. Діяспорним Владикам треба якщо не підпорядкуватися, то відповідною формою пов'язатися з Київським Патріярхатом. І всіляко йому допомагати.

Не було б трагедією, якби, припустім, Митрополит Володимир з повище згаданих причин не підпорядкувався КП. Він залишився б як Митрополит, який очолює меншу кількість парафій. Наколи б існував один Київський Патріярхат, поодинокі парафії залишали б Московський патріярхат і переходили б до Київського. І за кілька років, вірю, Митрополит залишився б без пастви в Україні.

Пригадаймо при тому також і зустріч Вселенського Патріярха Варфоломея з Московським Патріярхом Алексієм в Одесі. З того приводу появилися в українській пресі невдоволення і свого роду протести. Зрозуміло, що автори, напевно, вважали, що на українській землі він повинен зустрічатися з українським Патріярхом. Але ж з котрим?

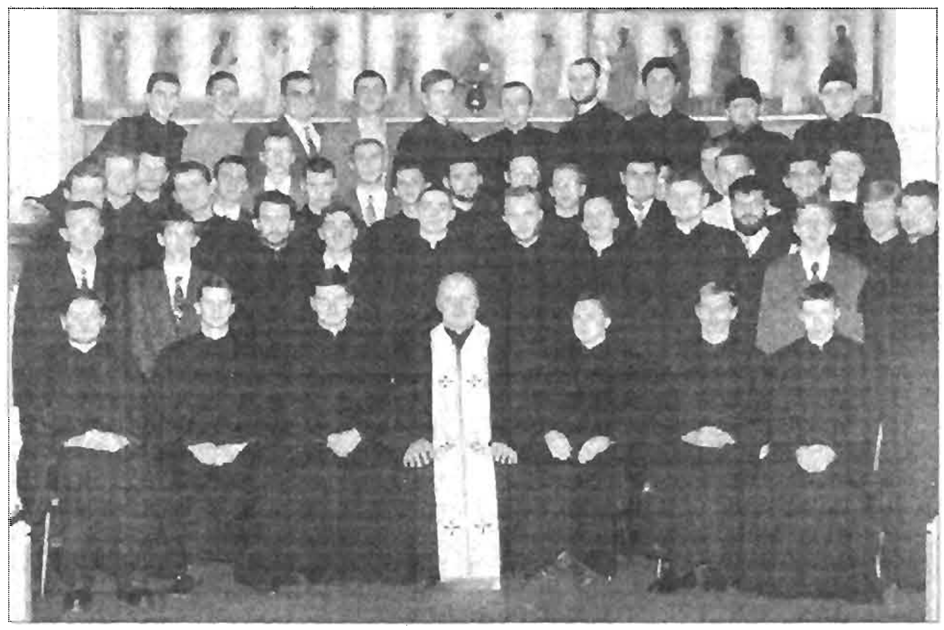
Та й Президентові Леонідові Кучмі й урядові дорікають, що вони не підтримують Київського Патріярхату. І знову ж те саме запитання: „Котрого"? Отже, невимовно втішним і корисним виявився б факт існування однієї Української Православної Церкви Київського Патріярхату. Бо щойно тоді, я вірю, Вселенський Патріярх зверне свій погляд на Київ, місто, де свого часу й один з апостолів перебував. І визнає Київський Патріярхат.

До речі, такого ж переконання був і бл. п. Патріярх Мстислав:„Ви не шукайте схвалення чи визнання у чужинців. Ви самі себе визнайте, а з часом визнають вас..."

Святі слова! Ставлю святішого Патріярха Філарета у центрі уваги і вважаю його незаступимим тому що він започаткував шлях унезалежнення Національної Української Православної Церкви; він як третій Патріярх УПЦ КП – після велетня духовного Патріярха Мстислава і великомученика Патріярха Володимира; ним очолювана УПЦ КП – найчисленніша в Україні!

Степан Новицький,
Міссісаґа, Онтаріо

Відкриємо один в одному друга і брата

Греко-католицькі семінаристи у Люблині (1999/2000 навчальний рік).

Коли я прочитав статтю Михайла Дзвінки „А все ж – до кого належати?" („Свобода", 17 грудня 1999 р.), то зазнав суперечливого почуття: не звертати уваги, чи відписати? Але тому, що ця стаття опосередковано звертається й до мене, перемогло друге рішення. Я є греко-католицьким священиком, випускником Люблинського католицького університету. З якою метою римо-католики фінансували моє навчання? Для автора статті відповідь є настільки очевидною, що він воліє не відповідати, залишивши риторичний знак запитання. Але мене особисто не влаштовує роля „троянського коня", закинутого на рідні землі тими, „хто мріяв (і далі мріє) зробити собі колонію з українських земель". Дякувати Богу, роки проведені в університеті, навчили мене розрізняти правду від півправди, набір порожніх слів від глибокої думки.

Не вперше доводиться читати різного роду розважання, які можна зібрати під спільним гаслом – „Рим нам не батько, Москва – не мати!". Хоч це гасло далеко відбігає від моїх особистих переконань, акцептуючи внутрішню свободу кожного і його право до висловлення власних думок, акцептую також співіснування цілком протилежних поглядів. Ми можемо, навіть повинні, вести розмову, може, й сперечатися, але тільки тоді, коли будемо ретельно, кваліфіковано і неупереджено підходити до фактів, зможемо спільно зблизитися до Правди. Однією із складових частин такого підходу є чітке і однозначне окреслення своєї позиції. Ким є у релігійному відношенні Михайло Дзвінка?

Його стаття гостро критикує Рим та Істамбул. Під гарячу руку потрапили й інші столиці – Москва, Варшава, Братислава, Будапешт. Якщо з цих гнівних звинувачень видно, проти кого бореться автор, то, на жаль, розмивається протилежний полюс – заради чого він це робить, що пропонує взамін?

На перший погляд, пропозиції М. Дзвінки (про Київський Патріярхат) нагадують позицію прихильників автокефалії Української Православної Церкви. Але при аналізі поглядів на самого Бога постає ще більш радикальне питання: чи п. Михайло висловлює свої погляди як християнин, чи як особа з-поза християнства? На початку одного з абзаців він, згідно з вченням Святого Письма (пор. 1 Тим 2:5), готовий бачити в Ісусі єдиного посередника, але вже кілька речень далі цілком заперечує це словами: „Яка далека дорога українським вірним до Бога Отця! Чи будуть колись Його бачити?".

Може, я помиляюсь, але після таких тверджень я більш схильний бачити в авторі статті зовнішнього спостерігача, ніж християнина. Інакше тяжко пояснити, як християнин може мати такий поверховий погляд на дійсність Церкви: „Римський кулак разом з грецькими філософами створили систему, яку ми сьогодні називаємо католицьким християнством". Навіть атеїстичні релігієзнавці вміли поєднати західне християнство з особою Ісуса з Назарету... Ніхто не заперечує впливу римської юридичної системи на церковний устрій, чи античної філософії на формулювання догм християнської віри (до речі, це швидше проявилося на візантійському Сході, ніж на Заході), але обмежувати до цього християнство (хоч би й західне) – це вияв своєї абсолютної непричетности до живого досвіду Триєдиного Бога.

З подібною поверховістю М. Дзвінка підходить не лише до чужих для себе богословських питань, але й до історичних фактів. Те, що Берестейська унія 1596 р. була „досягненням внутрішньої політики Польщі" та що козацькі повстання були насамперед реакцією на релігійний гніт – це повторення стереотипних і однобоких тез старої конфесійної (православної і радянської) історіографії. Радив би ознайомитися з більш новими, позбавленими ідеологічних упереджень дослідженнями. Кидають вони трохи інше світло на ролю Польсько-Литовської держави, зокрема короля, в справі приготування, реалізації та утвердження унії на українсько-білоруських землях, чи релігійних вимог у козацьких повстаннях. (Див. Михайло Дмитрієв, Концепції унії в церковних та державних колах Речі Посполитої кінця XVII ст. Матеріяли Перших „Берестейських читань", Львів, 1995; Тереза Хинчевська-Геннель, Берестейська унія в XVII ст. з польської точки зору, Матеріяли Других „Берестейських читань", Львів,1996; Сергій Плохій, Священне право повстання. Матеріяли Других „Берестейських читань" с. 1-12, Львів 1996).

Не можна заперечити, коли М. Дзвінка звертається до правдивих фактів, пераховуючи давні та новітні кривди, завдані нашому народові,

(Закінчення на стор. 20)

НАША КОНСУЛЬТАЦІЯ

Питання іміґрації і громадянства США

Відповідає адвокат Тетяна Дурбак

Ця публікація має інформаційно-просвітницький характер і не може служити підставою для розгляду конкретних справ, тому що справа кожної окремої особи має свої особливості, які слід розглядати в світлі конкретних обставин. Якщо ви хочете дістати професійну допомогу, зверніться до компетентного адвоката.

Тетяна Дурбак

Припис 245(і) та нелеґали

26 листопада 1997 року Президент США підписав рішення Конгресу про вилучення з Закону про іміґрацію і громадянство припису 245(і), за яким для зміни статусу перебування в США можна було не покидати країни. Становище багатьох новоприбулих в США різко ускладнилося. Почулися численні протести, після чого було визначено термін 14 січня 1998 року, до якого усі, хто встигне до цієї дати подати заяви про впорядкування свого статусу, можуть не залишати США. Інші повинні виконувати закон.

Про що, власне, йшлося? Отож 1 жовтня 1994 року було на три роки впроваджено загаданий припис 245(і), за яким усі, хто якимось чином порушив іміґраційний закон (праця без дозволу, нелеґальний перехід кордону, нелеґальне продовження перебування в США після закінчення візи та ін.), дістали можливість adjustment of status – зміни статусу без виїзду з країни. Усі були задоволені – консульства позбулися чималої роботи з прохачами віз, авокати в США здобули нових клієнтів, а іміґранти заощадили кошти переїздів і позбулися ризику відмови в країнах проживання. Але минуло три роки і припис став недійсним. Здавалося б, нічого особливого не сталося. Але згідно з новим іміґраційним законом від 30 вересня 1996 року чужинець, який нелеґально перебуває на терені США більше, ніж півроку, втрачає право на повторний в'їзд на три роки. Якщо таке перебування тривало понад рік, то не можна приїздити впродовж 10 років. Отже, виїзд на батьківщину для полагодження свого статусу втрачав сенс, бо візу можна було дістати лише за три чи десять років (або ніколи).

Багато новоприбулих перестали й думати про набуття леґального статусу. Насправді ж Іміґраційний уряд і Департамент праці продовжують приймати заяви, розглядають їх і часто видають позитивні для прохача рішення. Але проблема полягає в тому, що дістати візу згідно з таким рішенням можна на батьківщині, а там консул відразу ж застосує закон про порушення перебування і порадить прийти через три чи десять років. Тому переважна більшість нелеґальних людей ніби пішла в „підпілля".

Проте останнім часом з'явилася надія. Іміґраційний уряд офіційно заявив, що в його бюджеті передбачена стаття доходу в сумі 93 млн. долярів, які мають надійти від грошових покарань за порушення статусу (такі покарання у тисячу долярів з особи передбачалися за розгляд заяв про статус без виїзду зі США). Заявлено, що такі надходження передбачають дію закону, починаючи від 14 січня 1998 року. Отже, законодавці не хочуть залишати численних нелеґалів у згаданому вже підпіллі. Окрім того, в Конґресі чекають на розгляд два проєкти, які теж можуть вплинути на становище „нелеґалів".

Перший з них (H.R. 2680) передбачає реорганізацію іміґраційної служби. Другий (H.R. 1841) має відновити припис 245 (і). Зміна курсу не була раптовою – з цієї проблеми йшли постійні дискусії серед законодавців. Доклало старань також Товариство американських іміґраційних правників (AILA). Вплинули і применшення переслідувань „нелеґалів", а також можливість поповнити бюджет за їхній рахунок.

Отже, варто повернутися до клопотань щодо визначення свого леґального статусу згідно з засадою: хто почне першим, буде ближче в черзі до віконечка з візою. А тим українцям та громадським організаціям, які вже є громадянами США, варто підтримувати ці проєкти, впливати на справи, які стосуються наших земляків.

Майбутнє Іміґраційної служби США

В Конґресі США чекають на розгляд проєкти законів, які стосуються реформування Іміґраційної служби (INS). Необхідність таких змін диктує саме життя. Тепер, скажімо, в INS чекає на розгляд мільйон різних заяв, і важко сказати, коли з ними впораються службовці. Усі проєкти передбачають поділ нинішніх функцій INS: розгляд заяв і охорону кордону від непроханих гостей.

Проєкт H.R. 2680 пропонує створення абсолютно нового органу – Національного Бюра Іміґрації (National immigration bureau), яке ділитиметься на дві підсистеми – розгляд заяв і охорона кордонів. Цей проєкт повертає відомий припис 245(і), про який сьогодні пише адвокат Тетяна Дурбак. Від прийняття цього проєкту залежить доля близько 6 млн. нелеґальних мешканців США.

Другий проєкт S. 1563 теж передбачає поділ на дві окремі служби, але нічого не говорить про припис 245(і).

Усі зацікавлені мають надію на прискорення розгляду їхніх заяв, який стає вже проблемою. Пропонується, наприклад, визначити термін розгляду окремої заяви – не довше 90 днів. Але що робити з тими покладами заяв, які вже нагромадилися в INS? В Нью-Йорку затримка з таким розглядом сягає двох років, в Каліфорнії розглядають заяви, подані в квітні минулого року.

Однією з причин зростання числа звертань до INS стало скасування в 1996 році пільг постійним мешканцям США, які не мають громадянства, Велике число людей, які раніше не потребували американського громадянства, подали заяви про нього, щоб і надалі мати відібрані у них пільги.

Новиною стане впровадження оплати американських фірм за терміновий розгляд їхніх заяв про дозвіл на запрошення чужинських працівників. Така заява має бути розглянута за 15 днів. Оплата є добровільною і становитиме тисячу долярів. Але розглядатиме усі заяви – термінові і звичайні – те ж саме число працівників. То яким чином їм вдасться прискорити розгляд?

Усе ж зміни надходять, і треба з надією чекати на них, якщо ви маєте якісь справи з INS.

(З преси)

Сезон податків настав

Настав час врегулювати свої податкові взаємини з державою. Варто знати, що в минулому році були підвищені стандартні податкові пільги (standart deductions), які визначають максимальний ліміт податкових звільнень. Для подружжя вони становлять тепер 7,200 доляров, для самітніх – 4,300 долярів, для єдиного годувальника родини – 6,350 долярів, для кожного в подружжі при окремій сплаті податків – по 3,600 долярів. Якщо ці особи мають понад 65 років віку, стандартні пільги ще зменшуються. Personal exemption для осіб, які мають інших осіб на утриманні, підвищений до 2,750 долярів.

Люди, які заробили за рік менше суми стандартної пільги чи Personal exemption, можуть не надсилати податкові декларації. Виняток становлять особи, які працюють за власним розрахунком і тоді розраховуються за заробітки, вищі від 400 долярів. Не платить податків самітня особа, дохід якої не перевищив 7.050 долярів (для осіб старших 65 років – 8,100 долярів), голови сімей при доході до 9,100 долярів (у віці понад 65 років – 10,150 долярів). Не платить податків подружжя, яке розлічується разом, але має дохід менший 12,700, а також подружжя, яке розлічується за кожного окремо при доході меншому ніж 2,750 долярів на кожного. Ящо доходи матері ча батька, які живуть на утриманні платника податків, не перевищують 2,750 долярів (пенсії Social Security не враховуються), вони можуть бути віднесені до категорії осіб, які перебувають на утриманні своїх дорослих дітей. Податкові пільги на утримання дітей зросли до 500 долярів на дитину.

Сталися зміни в оподаткуванні людей, які провадять бізнес вдома. Тепер вони можуть мати пільги, навіть якщо більшість часу службово перебувають поза домом. Якщо ви вживаєте авто для службових цілей, то в період від 1 січня до 31 березня можете зняти з податку по 32,5 цента за кожну милю, а в період від 31 березня до 31 грудня – по 31 центу за милю.

В червні минулого року дозволено відраховувати з податку суму витрат на ліки і лікування від паління тютюну. Такі витрати можуть бути датовані також 1998 роком. Але витрати на медичні цілі не повинні перевищувати 7,5 відсотка вашого доходу.

Іспит на громадянство

Запитання і відповіді

Продовжуємо публікацію ста запитань і відповідей на них, на які найчастіше доводиться відповідати при складанні іспиту на громадянство США. Початок в ч. 35, 39, 46 і 50 за 1999 рік, в ч. 3 за 2000 рік.

60. When was the Declaration of Independence adopted?
July 4, 1776.
Коли прийнято Деклярацію Незалежности?
4 липня 1776 року.

61. What is basic belief of the Declaration of Independence?
That all men are created equal.
На чому базується Деклярація Незалежности?
На рівности всіх людей.

62. What is the National Anthem of the USA?
The Star-Spangled Banner.
Як називається Гимн США?
„Зоряно-смугастий прапор".

63. Who wrote the Star-Spangled Banner?
Francis Scott Key.
Хто написав Гимн США?
Френсис Скот Кей.

64. Where does freedom of speech come from?
The Bill of Rights.
Де проголошено свободу слова?
У Законі людських прав.

65. What is the minimum voting age in the USA?
18.
У якому віці можна бути виборцем у США?
З 18 років.

66. Who signs Bills into law?
The President.
Хто підписує закони?
Президент.

67. What is the highest court in the USA?
The Supreme Court.
Який є найвищий суд в США?
Верховний Суд.

68. Who was the President during the Civil War?
Abraham Lincoln.
Хто був Президентом в роки Громадянської війни?
Абрагам Лінкольн.

69. What did the Emancipation Proclamation do?
Freed many slaves.
Що проголосила Деклярація про емансипацію?
Волю для рабів.

70. What special group advises the President?
The Cabinet.
Хто є дорадниками Президента?
Кабінет.

71. Which President is called the Father of Our Country?
George Washington.
Який Президент названий Батьком країни?
Джордж Вашінґтон.

(Продовження буде).

ЗВІДУСІЛЬ

Новий керівник МВФ домагатиметься незалежности

Відома ньюйоркська газета "Wall Street Journal" запевняє, що новий директор Міжнародного валютного фонду Горст Келлер має намір домагатися більшої незалежности МВФ від політики США та інших індустріяльно розвинених держав. Крім того, він хоче також провести поміркований реформу організації. На його думку, Фонд має чинити опір тиску з боку основних акціонерів МВФ, які намагаються формувати кредитну політику Фонду відповідно до своїх політичних інтересів.

Розвиток культурних відносин між Україною і Швайцарією

Міністер культури і мистецтв України Богдан Ступка і надзвичайний і повноважний посол Швайцарії в Україні Жан Каммер обговорили шляхи розвитку культурно-мистецьких взаємин між двома країнами. За словами Ж.Каммера, Україна входить до числа держав, з якими Швайцарія уклала програму довготривалого співробітництва на час до 2007 року. Сторони висловилися за здійснення спільних проєктів у галузі театру, кіна, літератури, музики, образотворчого мистецтва.

Керівництво Японії в хаосі

Японські політики минулого понеділка, 3 квітня, знайшлися у ніким не передбаченому клопоті після отримання вістки про те, що 62-річний прем'єр-міністер Кейзо Обучі є в комі, після приступу, що зазнав у неділю, та втримується при житті респіратором. Країна тільки 36 годин після покладення в лікарню довідалася про його захворювання та критичий стан. Партійні керівники всередині Ліберальної Демократичної партії та керівники опозиції готуються до виборів його наступника чи усунення від влади згаданої партії.

Посольство США відкриє в Індії бюро ФБІ

Власті Індії дали згоду на відкриття при посольстві США в Делі спеціяльного відділення Федерального Бюра Розслідувань (ФБІ). Розгляд цього питання тривав вісім років, а рішення було прийняте під час візити в республіку Президента США Билла Клінтона, що відбулася два тижні тому. За словами поінформованих осіб, адміністрація Билла Клінтона дуже зацікавилася стратегією Індії щодо невтралізування здійснюваних за підтримкою Пакистану терористичних вилазок проти республіки.

Одна п'ята громадян Угорщини – власники комп'ютерів

У 10-мільйонній Угорщині майже у 1.6 мільйона осіб має комп'ютер, тобто влсниками новітньої техніки є майже одна п'ята (19 відсотків) дорослого населення країни. Про це свідчать результати опитування громадської думки, проведеного угорським Інститутом з вивчення кон'юнктури ринку.

Листи

Збережімо музей І. Хворостецького

В квітні 1989 року в місті Почаєві Тернопільської области за рішеннями уряду України і місцевої влади був відкритий музей І. Хворостецького.

Іван Хворостецький (1888–1958) – один з відомих представників старшого покоління українських живописців і талановитий пейзажист, учень і послідовник видатних дореволюційних художників-реалістів, усе життя був вірним принципам реалізму. Його численні полотна сповнені щирого і чистого ліризму, хвилюючої поезії. Обдарований колорист, котрий тонко відчував виражальні можливості кольору, він залишив нам пейзажі, що хвилюють глядача поетичністю і емоційністю.

У 1920-1930-их і пізніше, в 1950-их роках, Іван Хворостецький брав активну участь у творчому й громадському житті України, показував свої твори на республіканських і всесоюзних виставках, а також на міжнародних, зокрема на Венеціянській Бієнале 1928 року, де отримав одну з нагород. Багато сил і енергії віддав він вихованню нового покоління українських живописців, педагогічній діяльності в середніх та вищих навчальних закладах, а у довоєнні роки – в Київському художньому інституті.

Персональні виставки художника відбулися у Львові, Тернополі, Кременці, Почаєві, Херсоні та інших містах. В серпні 1992 року, в дні роботи Всесвітнього форуму українців, твори Івана Хворостецького демонструвалися в Києві, в Українському домі. Секретаріят правління Спілки художників України передав Музею Івана Хворостецького на постійне зберігання твори українських художників М. Глущенка, К. Трохименка, Ю. Махора, В. Сидорука, Б. Рапопорта, Б. Шаца, Д. Бідношея, Л. Туровицького, Л. Ходченка, А. Широкова, М. Катерноги, Л. Митяєвої, О. Бізюкова, П. Куценка та інших. Час від часу в музеї демонструються твори мистців західніх областей України.

Можна з певністю сказати, що в Почаєві створено музей, який міг би бути гордістю будь-якого міста України. Але найближчим часом музей І. Хворостецького може припинити своє існування. Справа в тому, що перед початком його будівництва не були проведені інженерно-геологічні роботи і на їх підставі не був закладаний нормативний фундамент. Це призвело до того, що почалось інтенсивне просідання стін музею. На даху з'явилися тріщини, і дощові води заливають приміщення. Волога знищує картини та інші експонати. Якщо найближчим часом почати ремонт музею, то можна перевести його з мінімальними витратами.

Усіх, хто бував у Почаєві і знає цей чудовий край, просимо відгукнутися і допомогти у ремонті будинку музею І. Хворостецького.

Валерій Хворостецький,
син художника
вул. Курчатова, буд. 11, кв. 79, Київ–166, тел. 518-29-86.

Не бійтесь електронних газет!

У далекому російському місті Санкт-Петербурзі я читаю елетронний випуск „Свободи" від початку до кінця. Мене „зачепила" редакційна стаття „Не лише бухгалтерський звіт..." („Свобода", 17 березня 2000 р.) з приводу майбутнього газет і відчутного переходу засобів масової інформації в електронну сферу. Я й сам про це постійно думаю і нерідко дивуюся, як швидко все довкола змінюється. Кілька днів тому ми відзначали 85-ліття одного місцевого діяча і я зфотографував ювіляра маленьким цифровим фотоапаратом, зробив на кишеньковому комп'ютері замітку до своєї газети, а коли промовляв ювіляр, записав його голос теж на той же комп'ютер. Усю зібрану інформацію я міг тієї ж хвилі відправити через Інтернет в будь-яку точку плянети.

Чи така технологія загрожує традиційним газетам? На мою думку, не слід взагалі непокоїтися щодо існування газет. Так, вони стануть більш електронними. Але це має свої переваги: моя газета може знайти мене в будь-якому місці. Я вже передплатив кілька тижневиків і регулярно їх переглядаю. Друге–електронна газета дозволяє зберегти ліси. Це дуже важливо для людства. Третє – електронна газета інтерактивна, вона дозволяє читачеві висловити свою думку відразу ж після прочитання статті. Четверте – вона дозволяє дістати потрібну інформацію без перегляду нецікавого для мене і визначити рівень такої інформації. Питання утримання редакції вирішується через передплату. Якщо з коштів річної передплати на „Свободу" вилучити вартість паперу, друкування, поштових послуг, то залишиться саме та сума, яку треба заплатити за електронну газету.

Сторінка газети у веб-сайті існуватиме й надалі, але вона розповідатиме лише про зміст, а прочитати статті можна буде після введення індивідуального гасла передплатника. Я читаю книжки в електронному варіянті: це простіше й дешевше. Достатньо знайти найближчу телефонну розетку, ввімкнутися в мережу і отримати з будь-якої бібліотеки світу будь-яку книжку мовою оригіналу. Звісно, ще не всі видання доступні, але процес пішов.

Маю конкретні поради до Ігоря Пилипчука, який готує електронну „Свободу". Потрібна самореклама „Свободи". Для цього требя „піти" на сервер безкоштовних банерів http://banner.kiev.ua.8080, або просто обмінятися зсилками з українськими газетами в різних регіонах. Я можу порадити конкретні інтернетські адреси. Обмін зсилками з редакціями – безкоштовний. „Свободі" це вигідно, тому що про неї дізнається більше людей і ви дістанете нову рекляму та інформацію. А ще я порадив би публікувати електронні адреси дітей, які хочуть листуватися з ровесниками. Користь цього очевидна: більшовикам буде важче дурманити юні голови своїми ідеями, коли молодь матиме інформацію від приятелів. Зберігатимуться й набутки культури, коли спілкуватимуться майбутні громадяни українського походження з різних країн. Ось і в нашому місті живе дівчинка Юля Чаплинська, яка мріє про листування з ровесниками в США. Її e-mail: **vchaple@spb. cityline.ru**.

Андрій Хмельковський
E-mail: areal@comset.net

Тривожний лист Де мої діти?

У Львові жила молода сім'я – Марта і Олексій та дві їхні доньки, Злата і Дзвінка. Але як це, на жаль, нерідко трапляється, ідилія поступово переросла у родинну війну. Після розлучення мати з дітьми замешкала окремо. А колишній чоловік почав регулярно надсилати аліменти і час від часу навідувати дочок.

26 серпня 1995 року Олексій К. з'явився на подвір'ї будинку на вулиці Артема, де бавилися восьмирічна Злата і шестирічна Дзвінка. Це був останній день, коли Марта бачила своїх дітей. Жінка оббивала міліцейські пороги, шукала допомоги в адвокатів, незалежних юристів. Проте її зусилля таки не були марними. У Залізничному районному суді Львова прийняли позов „Про відібрання дітей". Розшуком зниклих зайнялися спочатку Франківський, а потім Залізничний районні відділи міліції Львова. За вимогою суду до акції було підключено Інтерпол, Міністерство закордонних справ. Марно...

*З газети **„Тиждень"**, 20 серпня 1998 року*

Мені 31 рік, проживаю у Львові, працюю у дитячій спортивній школі олімпійського резерву – тренером-викладачем зі спортивної гімнастики. Моє сімейне життя склалося невдало. Мій колишній чоловік Олексій Ковальчук виявився у співжитті нестерпним і ми розлучилися. Він викрав наших дітей і зник з ними. Де зараз живуть мої донечки, хто турбується про них, як діти змирились з долею сиріт, відірваних від матері? Останні відомості, які я отримала, це те, що Ковальчук з дітьми і своїми батьками в даний час проживають в Канаді, в Едмонтоні. Вивезти дітей без мого відома і згоди йому вдалося, маючи фальшиве свідоцтво про мою смерть. Найбільше лякає те, що дітям сказали, що я загинула в автокатастрофі.

Офіційно перевірити, що дітей таки вивезли за кордон, виявилось неможливим, тому я і наважилась звернутися до вас за допомогою. Можливо, через газету вдасться дізнатися, де мої діти – Ковальчук Злата, 1986, і Ковальчук Дзвенислава – 1988 року народження. Моя адреса: **Україна, м. Львів, 290053, вул. Володимира Великого, б. 59/76.** Тел. **63-66-08.**

З вдячністю і надією,

Марта Ковальчук

Маємо вже свою землю і церкву

Я народилася на Далекому Сході Росії, хоча рід наш – український. Колись Демид Вдовиченко з родиною виїхав з Білої Церкви у Примор'я в пошуках кращої долі. Мали Вдовиченки трьох синів і три доньки. Оселилися в Лісозаводському, де я й народилася. Мій дід Трохим Демидович одружився з Мотрею, мали дітей. У 1969 році наша сім'я повернулася в Україну, до Дрогобича, де я закінчила педагогічний інститут і поїхала з чоловіком вчителювати на Херсонщину. У 1981 році народився наш син Сашко. Вже сім років ми живемо удвох з сином. Минулого року він закінчив школи і вчиться тепер на автомеханіка-шофера. Маємо два з половиною гектара землі, але обробляти її самотужки не можемо, то вирішили віддати землю в оренду, щоб заплатити за Сашкове навчання, тим більше, що платню вчителям не дають.

Мій дід Трохим Вдовиченко з дружиною Мотрею і дітьми

Мешканці села Таврії, які утворили нову християнську громаду. Лідія Маркварт – п'ята зліва.

Ми з сином – євангельські християни. Я почала вести в селі недільну школу для дітей і через це зазнала утиску з боку керівників школи, які забороняють дітям ходити на біблійні лекції. Але дітей ходить усе більше...

Коли наша сім'я жила у Примор'ї, два брати мого діда – Платон і Микола, які працювали на пароплаві в ресторані, виїхали в 1916 році до Америки. Тривалий час вони писали до своєї сестри Дусі, від якої ми знали, що брати мали ресторан в Нью-Йорку. Обидва одружилися (один з полькою, другий з корінною американкою), мали дітей. У мене є сімейна світлина одного з них, але невиразна. Може, хтось чув про Миколу і Платона Вдовиченків, то прошу написати до мене: **вул. Молоджіжна, 16, село Таврія, Скадовського району, Херсонської области.**

Лідія Маркварт

Неприйнятна аґресивність

Думаю що кожного читача здивувала репліка прес-служби Київської Патріярхії „Кому не дають спокою дзвони Михайлівського монастиря?". Вона була відповіддю на статтю Наталі Кібець „Дивная новина" в „Свободі" (18 листопада 1999 р.). Насторожує агресивно-полемічний характер допису прес-служби, особливо насмішницький тон про „тяжко зароблений гріш" української діяспори на відбудову собору. Насторожує закид і редакції „Свободи": навіщо, мовляв, вона надрукувала „злостивий" допис Н. Кібець? Все це, на жаль, підтверджує, що совєтський менталітет й надалі процвітає в Україні, що засади вільного вислову, свободи преси ще далеко не прийняті прес-службою Київського Патріярхату.

Залишається закінчити побажання, подібним до побажання прес-служби: „Хай простить вам Господь, і хай просвітить вас".

Юрій Ганас,
Гамільтон, Онтаріо

Запрошуємо до нас на Фльориду

Посилаю знімку будинку української громади в Спрінґ Гіллі на Фльориді, де міститься наша заля і каплиця, просимо усіх, хто буває на Фльориді, відвідувати нашу громаду.

Адреса: **St. Andrews Ukrainian Catholic Church, 8064 Weeping Willow St., Brooksville, Fl 34613.** Тел. **(352) 684-4366.**

Богдан Стеців,
Фльорида

Промосковські фальшивки не пропаґувались навмисне

У „Свободі" за 10 березня надруковано листа Олександра Северина, після якого, як PS, автор наводить, нібито на підтримку своїх тверджень, уривки з мого листа до настоятеля Свято-Андріївської парафії у Метрополітальному Вашінґтоні о. прот. Стефана Женчуха. Ігноруючи прийняте у цивілізованому світі правило, що цитати, наведені в лапках, треба подавати точно і без жодних змін, О. Северин подав мої слова у своїй вільній, чи радше свавільній інтерпретації. На це він не мав ніякого права, як і не мав права без мого дозволу цитувати мене у „Свободі" чи будь-де.

В дійсності о. Женчух не друкував у своєму листку „Катедрального дзвону" ч.38 жодних антиукраїнських тверджень, як це подає О. Северин у спотворених ним уривках з мого листа. А було так, що в неділю 19 грудня, в додатку до листка, о. Стефан роздавав віруючим після Служби ксерокопії англомовної статті з якогось невідомого джерела про св. Миколая, де дійсно містились промосковські фальшивки. Я висловив проти цього рішучий протест у двох листах до о. Стефана. Але, як виявилось, це не було навмисним його вчинком. Отець Женчух визнав згодом, що прочитав лише першу сторінку цієї статті, де були подані факти з життя святого. Йому це сподобалось, і він, не читаючи решти (а власне на другій сторінці було те жалюгідне спотворення історичної правди), розмножив статтю та роздав її. Після мого листа (того самого, з якого, нечесно перекрутивши, цитує п. Северин) та ще одного додаткового листа, о. Женчух визнав свою помилку і прилюдно вибачився за неї перед парафіянами. Я вважав і далі вважаю, що на тому справа закрита і до неї немає чого вертатися. Натомість копії моїх листів почали розповсюджувати без мого відома по парафіях нашої Церкви та ще й використовувати їх для справ, до яких вони не мають жодного відношення. Хочу використати Вашу газету, щоб заявити, що з цими діями я не маю нічого спільного.

Олександер Воронин,
Сілвер Спрінґ, Мериленд

ЗВІДУСІЛЬ

У Стокгольмі відкрито туристичний маршрут по Дніпрі

В одній з центральних заль Стокгольму у будинку профспілок Швеції відкрито туристичний маршрут по Дніпрі "Київ-Одеса-Крим", який цього літа здійснюватиме провідна шведська туристична фірма "Сенір ресорс". Здійснення цього туристичного проєкту має стати своєрідним "шляхом з варяг в греки", що не тільки дозволить туристам зі Швеції та інших країн Північної Европи ознайомитися з історією, культурою та сьогоднішнім днем України, але й розкриє великий туристичний потенціал нашої країни.

Інавгурація В. Путіна відбудеться в травні

Офіційна церемонія вступу Володимира Путіна на посаду Президента Росії відбудеться з 5 по 8 травня. Про це повідомив голова ЦВК Олександр Вешняков у розмові з журналістами відразу після його зустрічі з главою держави, що відбулася в Кремлі. За його словами, офіційні підсумки голосування на виборах президента РФ будуть оприлюднені не пізніше 6 квітня.

Президент Польщі наклав вето на закон про порнографію

Президент Польщі Алексанлер Кваснєвський напередодні виборів 2000 року потрапив у складну ситуацію. Йдеться про ухвалений зусиллями депутатів правлячої коаліції Сейму закон боротьби з порнографією. Будь-яке рішення президента з приводу долі цього документу мало викликати невдоволення частини електорату. Президент А. Кваснєвський закону про боротьбу з порнографією не підписав. Тепер для введення цього законодавчого акту в дію Сейму треба буде подолати президентське вето. Ймовірність цього надзвичайно мала.

Злодії не перебирають

Викрадено кинджал російського імператора Олександра III, який було надано Російським етнографічним музеєм Санкт-Петербурґу американським організаторам виставки в Лонґ-Біч, Каліфорнія. Кинджал із вигнутим сталевим лезом і золотою рукояттю інкрустовано смарагдами і бірюзою. Викрадено також піхви до нього, прикрашені коштовним камінням. Вартість кинджала оцінено в 50 тис. долярів. Однак, безумовно, він є ще й історичною цінністю. Олександер III отримав цей кинджал в подарунок від еміра Бухари в 1883 році. Розпочато слідство. Організатори виставки оголосили нагороду в 10 тис. долярів тому, хто поверне кинджал з піхвами у тому ж стані, в якому його було викрадено.

Син Саддама Гусейна обраний депутатом

Старший син іракського лідера Удей Гусейн переміг на виборах в Національну раду (парлямент), набравши рекордну кількість голосів – 99.99 відсотка. Він отримав депутатський мандат від п'ятої округи іракської столиці, де голосувало 289 тисяч осіб.

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Служіння пісні – це служіння народові

На радість мешканців Новояворівського, вперше за роки діяльности „Молодої Галичини" ґран-прі залишився у рідному місті. Його володарем став Михайлик Хома, який п'ять років тому, ще дитиною, вперше і дуже успішно виступив на фестивалі.

Немов білокам'яна квітка, купається у густому зелі лісів місто-красень Новоярівське. А коли ллється на його будинки, вулиці і сквери липневий сонячний дощ і приходить День міста та його храмове свято Петра і Павла, розквітає воно ще особливіше. Адже місто знають в Україні вже більше не тому, що тут є родовища сірки, не тому, що воно по дорозі у Польщу, а тому, що в ньому відбувається Всеукраїнський фестиваль юних виконавців „Молода Галичина", який має вже свої традиції, свою історію.

Засновники фестивалю – Міністерство культури і мистецтв України, Яворівська райдержадміністрація, Львівське управління культури, доброчинний фонд „Молода Галичина", а незмінним його директором є Мирослав Турко.

Фестиваль провадиться з метою виявлення і підтримки талановитих юних виконавців. Учасниками фестивалю можуть стати виконавці лише з 8-ми до 21-го року включно. Переможці „Молодої Галичини" нагороджуються дипломами, цінними подарунками, протягом року беруть участь в різних радіопередачах, в гастрольних концертах, в міжнародних імпрезах.

У програмі фестивалю, а вона триває тиждень, – конкурси молодих виконавців, фолкльорний карнавал, виставка-продаж продукції фірм-спонзорів, зустрічі за круглим столом менеджерів та бізнесменів, концерти таких знаних співаків, як Василь Зінкевич, Павло Дворський, Оксана Білозір, Тарас Петриненко, Жана Боднарук, „Пікардійська терція", гурт „Скрябін" і, звісно, Мар'ян Шуневич, котрий вже традиційно очолює жюрі фестивального конкурсу молодих виконавців.

Висвітлює фестиваль Українське радіо „Промінь", Державне радіо-1, держтелекомпанії УТ-1, УТ-2, Всесвітня служба радіо України та деякі закордонні телерадіокомпанії. Одним словом, фестиваль „Молода Галичина" набув серйозної популярности та

Члени жюрі фестивалю „Молода Галичина" вручають першу нагороду Олі Горській (в центрі)

став цілою музичною течією в Україні. Природно постало питання про надання фестивалеві статусу „Міжнародний".

З зацікавленістю відгукнулась українська діяспора Франції та Бельгії, Німеччини та Польщі. І першим результатом було велике гастрольне турне переможців фестивалю „Молода Галичина -98-99" по Польщі.

Та ось доходить фестиваль і до Америки та Канади. Тут уже діє організаційний комітет „Молодої Галичини". Голова комітету та продюсер фестивалю – Євген Мазурчик, його заступник – Лев Чабан, керівник та менеджер – Олег Турко, режисер фестивалю Володимир Турко. І вже результат: перший в Америці випуск чудових CD та авдіо-касет переможців фестивалю „Молода Галичина–98".

2000-ий рік для „Молодої Галичини" виявився не менш щасливим. Триває ретельне приготування до великого концертного туру кращих лавреатів фестивалю, присвяченого 9-ій річниці незалежности України. Привітати українську громаду Америки зі святом Незалежности з великою радістю зголосився постійний гість фестивалю, співак-сатирик, улюбленець дітей та дорослих, знаний вже на американській землі – Левко Дурко.

І кажемо: "До зустрічі, „Юні таланти України" в Америці. Хай щастить тобі, „Молода Галичино", бо у твоїх піснях – історія і майбутність української нації.

Пресове бюро
Організаційного комітету фестивалю

Даймо волю патріотичній пісні!

Звертання фонду „До українців" на підтримку авторської пісні поета, композитора і співака Теодора Кукурузи

Шановні краяни!

Вважаємо, що пісні Теодора Кукурузи – відомого поета, композитора і співака – „До українців!", „Українці, єднаймося!", поряд, звичайно, з Державним славнем „Ще не вмерла Україна" повинні звучати щодня, будити наше сумління, наш патріотизм і нашу любов до рідної землі. Теодор Кукуруза написав понад 200 пісень. Його майстерність постійно вдосконалюється. На даний час видано чотири книжки із його піснями, сімнадцять магнітоальбомів та п'ять компакт-дисків. Та прикро, що в рідній державі він залишений поза увагою. Тому наш фонд вирішив організувати акцію, завдяки якій Теодор Кукуруза дістав би можливість виступити з безкоштовними концертами у кожному реґіоні України, та в ближньому зарубіжжі. При цьому варто було б зібрати фолкльорний матеріял, зафіксувати традиції та народні звичаї, характерні для даної місцевости, послідовно друкуючи у пресі звіти про стан української культури. Для цього потрібні великі кошти. Бо ця акція не одного дня, а довготривала праця.

Просимо усіх, кому не байдужа доля України, жертвувати на цю благородну справу. Співзасновки фонду „До українців": Національна спілка письменників України, альманах „За рідний край" та реґіональний громадсько-інформаційний вісник „Галицька хроніка". Адреса фонду: **03049, Київ-49, вул. Курська, 13-Б/1.** Тел.: **(044)242-02-37.**

Уповновноважуємо на збір коштів поза межами України Миколу Семчишина – власника фірми „Карпати".

Ст. Сенюк,
співголова фонду

Фільмом „Візія Петра Яцика" розпочато кіносерію про видатних українців

Переглядом фільму „Візія Петра Яцика" для спеціяльно запрошених гостей завершився ряд заходів, пов'язаних із десятиріччям з дня заснування Центру досліджень історії України ім. Петра Яцика та виходом у світ 7-го тому „Історії України-Руси" М. Грушевського в англійському перекладі. Ці події знайшли широкий розголос в українській (і не тільки українській) пресі Канади, а також у часописах „материкової" України. Авторитетні оглядачі одноголосно стверджували: праця великого нашого історика – однаковою мірою поважний внесок і в українську, й у канадську науку.

Фільм зняла минулого року творча група під керівництвом режисера Едуарда Занюка на студії „WETI", започаткувавши серію кінопортретів під загальною назвою „Українці світу". Ці фільми познайомлять глядачів з найвидатнішими українськими людьми, які сягнули вершин у науці, мистецтві, політиці та інших сферах діяльности, стали тими авторитетами, які складають своєрідний золотий запас нації.

Характерно, що кіносерія відкривається саме іменем Петра Яцика – найбільшого українського мецената нашої сучасности. Створення цього фільму значною мірою уможливила книга Михайла Слабошпицького „Українець, який відмовився бути бідним", у якій не тільки цікаво викладено життєву фабулу героя, а й докладно проаналізовано систему поглядів Петра Яцика, його розуміння людини й моралі, цінностей життя, а також співвідношення краси і сили в світі. Не випадково книга відразу ж по своїй появі стала популярною в Україні.

Показ фільму, який відбувся в приміщенні Канадсько-української фундації, організував Конґрес українців Канади (відділ Торонто). Тому цілком закономірно, що провадила вечором голова Торонтського відділу КУК Марійка Шкамбара. Вона використала цю прекрасну нагоду, щоб представити переповненій залі виконуючого обов'язки генерального консула України в Торонто Ігоря Логинова, який прибув сюди кілька днів тому. Він урочисто привітав Петра Яцика з важливими датами його життя – 10-річчям центру та появою чергового тому Грушевського англійською мовою, і висловив захоплення масштабами меценатської діяльности Яцика, який може служити яскравим взірцем справжнього патріотизму.

Виконавчий директор Освітньої фундації Петра Яцика Марко Стех розповів присутнім, що створення фільму – це справа творчого колективу, очолюваного енергійним і допитливим до всього нового Едуардом Занюком.

Після перегляду фільму слово мав виконавчий директор Ліґи українських меценатів, письменник із Києва Михайло Слабошпицький, який загострив увагу присутніх на особливостях сучасної системи цінностей у суспільстві (йшлося головним чином про Україну), де меценатство й добротворення все ще не посіли належного їм місця. Але завдяки Петрові Яцику та його послідовникам, які в нього вже з'явилися в Україні, ідеї меценатства й саме благодійництво стають не тільки благородним прикладом, а й помітно впливають на ієрархію моральних цінностей і систему вартісних орієнтацій у суспільстві.

Після численних усних і письмових привітів виступив Петро Яцик, який інколи серйозно, а інколи з властивим йому гумором говорив про важливі моменти українського життя в діяспорі і в Україні, особливо наголошуючи на тому, що ми в своїх діяннях повинні прагнути здійснювати високі заміри й маштабні проєкти. Тоді й звершення наші матимуть відповідні виміри.

Прес-служба
Ліґи українських меценатів

Створюється фільм „Командир армії безсмертних"

Нещодавно українські громади Чикаго, Баффало, Маямі, Пассейку, Йонкерсу та Нью-Йорку мали можливість переглянути кінопроєкт нового художнього фільму „Командир армії безсмертних" студії „Олесь-фільм", за сценарієм Василя Портяка. Режисер фільму – Олесь Янчук, який своїми правдивими фільмами відкриває перед світом незнані сторінки історії українського народу. Він створив унікальний фільм „Голод – 33". Цей фільм у 1991 році на Першому Всеукраїнському кінофестивалі ім. Івана Миколайчука одержав головний приз і кілька дипломів. У 1992-93 роках фільм брав участь у кількох міжнародних кінофестивалях у США.

З початком осені 1995 року режисер закінчив картину „Атентат. Осіннє вбивство в Мюнхені" – про загибель провідника ОУН Степана Бандери, якого десятиліттями оббріхувала совєтська ідеологія.

У 1996-98 роках фільм було запрошено на Міжнародні фестивалі у Гданську (Польща), Карлових Варах (Чехія), у Вашінгтоні та в Лос-Анджелесі (США).

Новий художній фільм режисера Олеся Янчука „Командир армії безсмертних" розповідає про героїчний життєвий шлях і боротьбу Головного командира Української Повстанської Армії генерала Романа Шухевича. Правда про УПА матиме, насамперед, виховне значення для підростаючого покоління – бо на прикладі генерала Шухевича і його бойових побратимів ми повинні виховувати справжніх державників, для яких Україна не порожній звук, а справа життя. З показаних фрагментів видно, що це буде надзвичайно емоційний, захоплюючий, дуже цікавий фільм. Словами головного героя, ролю якого виконує актор Григорій Гладій, звучить концепція фільму: „Подивіться на цих хлопців. Ви думаєте, що вони не знають, що вони є смертники? Що вся ця боротьба – вона на дуже далеке майбутнє, і що сили не рівні? Вони добре знають слова про героїзм і про самопожертву... Ми їх тут вишколюємо, але вони роблять свою смертельну справу просто і тихо, бо так треба...".

На жаль, колишні вояки УПА поволі відходять від нас. На перегляді фільму в Йонкерсі були присутні шість колишніх членів УПА на чолі зі старшиною Левом Футалою, а колись їх було набагато більше.

Під час інтерв'ю з кінопродуцентом Ярославом Кулиничем на запитання – „Що ви думаєте про Олеся Янчука як про кінорежисера?", – Я. Кулинич відповів: „Це прямо Бог послав нам його, що він взявся за таке важливе діло у надзвичайно важких і небезпечних обставинах.

Олесь – молода людина. Він народився на Київщині, вивчав кінорежисуру в Київському Державному інституті театрального мистецтва ім. Карпенка-Карого. Відразу після закінчення інституту Олесь ввійшов у вир нашої трагічної історії XX століття, маючи сильний запал до створення фільмів про героїчну боротьбу українського народу за незалежність. Ми повинні підтримати його як морально, так і матеріяльно у виробництві фільмів. Перед талановитим режисером – велике майбутнє".

В інтерв'ю Олесь Янчук розповів, що сьогодні український кінематограф переживає дуже складні часи. Державні кінопроєкти неможливо здійснити без спонзорської допомоги. Творча група фільму „Командир армії безсмертних" хоче, щоб цей фільм був не лише на високому художньому, але й на належному технічному рівні. Озвучення фільму вимагає значних коштів. Тому проявляють і озвучують фільм в Чехії, де є прекрасна лябораторія, а також доступна ціна. Режисер звертається до всіх, кому не байдужа наша історія, наше духовне та культурне відродження.

„Шлях від задуму, від сценарію до готового фільму надто складний (особливо у наші часи) – залежить і від Бога, і від держави, і, безумовно, від підтримки вітчизняних і закордонних спонзорів та меценатів", – сказав Олесь Янчук.

Допоможімо фінансово творчій групі закінчити цей фільм, який вже готовий на 95 відсотків. Об'єднаймо наші зусилля!

Фільм створюється незалежною студією „Олесь-Фільм" на Національній кіностудії ім. Довженка, при сприянні Міністерства культури і мистецтв України, Українського Конгресового Комітету Америки.

Пожертви на фільм можна відтягнути від податків і посилати за адресою: **Український Конгресовий Комітет Америки (Ukrainian Congress Committee of America, 203 Second Ave. New York, NY 10003).**

Лідія Баб'юк

Кадри з фільму „Командир армії безсмертних": вояки УПА спостерігають за рухом ворожої автоколони; Роман Шухевич (справа) з легіонерами, 1941 рік.

НОВІ ВИДАННЯ

„Українські проблеми" М. Мельника

У видавництві „Смолоскип" у Києві появився збірник політолога, доктора економічних наук Мирослава Мельника із США „Українські проблеми". Збірник має 694 сторінки та вміщує 196 статтей і коментарів на політичні, економічні, літературні, громадські й мовні теми, які були друковані в одному із українських періодиків в часі між 1947 і 1998 роками. Більшість зі статтей появилася в щоденнику „Свобода", до якого автор постійно дописував. Коротку передмову до збірника написала Роксана Харчук, викладач університету „Києво-Могилянська Академія".

Презентація збірника відбулася у Києві 8 червня 1999 року в будинку Спілки письменників України, в присутності автора, його сина і представників політичного та письменницького світу. Автора представив ред. Осип Зінкевич, підкреслюючи, що статті М. Мельника, зібрані у книжці, хоча друковані у різних роках, зокрема у 60-их і 70-их, досі не втратили своєї актуальности.

Збірку статтей М. Мельника можна купити у видавництві „Смолоскип" за ціну 25 дол. Замовлення треба надсилати на адресу: **Smoloskyp, P.O.Box 8041, Bridge-water, NJ 08807, USA.**

КОЛОНКА ПОЕЗІЇ

„Щоб серце твоє не спало..."

В гарний весняний день 1992 року, відразу після Великодня, о. Роман Мірчук, парох української католицької церкви свв. Петра і Павла у Джерзі-Ситі, привів до редакції „Свободи", тоді ще щоденної, молодого священика з України о. Володимира Вітта. Він уже декілька разів заступав о. Р. Мірчука під час Богослуження і радо поділився з нами своїми свіжими американськими враженнями. Тоді ж з'ясувалося, що о. Володимир пише вірші і що у Львові щойно вийшла його перша книжечка. Проте лише тепер ми дістали нагоду ствердити що не просто вірші, а справжня поезія. Їх переслав до „Свободи" відомий канадський українець Ярослав Харчук.

Отець Володимир вже декілька років служить парохом в українській католицькій церкві Успення Божої Матері в Монтреалі.

Пропонуємо нашим читачам вірші о. Володимира Вітта, написані вже в Канаді.

Володимир Вітт

Дорога

Терниста твоя дорога,
Жорстока твоя судьба,
Дається в посаг від Бога
Труд,
хвороба,
журба.

Щоб серце твоє не спало,
Щоб розум і дух не зачах,
Щоб сльози і піт змивали
Відблиск
гордині
в очах.

Магія

Зорі, як зерна і небо, як жорна,
Шляху Молочного
слід посріблила
Ночі липневої магія чорна,
Ясного місяця магія біла.

Серце полонить краса неповторна,
Пальці, мов соколи,
руки, мов крила,
Чорних клавішів магія чорна,
Білих клавішів магія біла.

Погляд, як постріл...
і біль невимовний,
Дівчино мила, а що то за сила? –
Чорнії брови – то магія чорна,
Личко вродливе – то магія біла.

Залишаю вам

Залишаю вам ранок у спадок,
А вечірню зорю – на пораду,
Сім вітрів і, на всякий випадок,
Сім мелодій весняного саду.

Залишаю усміхнені села,
Сонний човен в тіні під вербою,
Залишаю вам думи веселі,
А сумні забираю з собою...

Наче марево дивних фантазій,
Білий сум аж скрипить під ногами,
Незаслужені давні образи
Пеленаю чужими снігами.

Руку допомоги – українським воякам

Майор Володимир Косар знайомить вояків зі змістом свіжої „Свободи"

Належу до американських українців, які читають „Свободу" від першої сторінки до останньої. Якось я натрапила на статтю з України, в якій вояки з Чорткова скаржилися, що не мають україномовних книжок з військовою та історичною тематикою. І взагалі хотіли б більше читати по-українськи, особливо літературу, опубліковану в західній діяспорі. По прочитанні статті ми з дочкою Мартою вирішили відразу взятися до роботи і спакувати пачку. До книжок додали маленькі подарунки для вояків. Пачку одержав майор Володимир Косар і її вміст роздав воякам.

Фотокартки з України, які віддзеркалювали нашу скромну поміч, були поштовхом до нашої діяльности у цьому напрямі. Відвідуючи у 1997 році Україну, зокрема Львів, бачила вояків у нужденних уніформах, в якомусь дуже убогому взутті. Такий жаль мене обійняв, що виникло велике бажання помогти їм. Адже армія не тільки служить народові, українській державі, але й репрезентує їх. Тому до Різдва і Великодня, щоб сприємнити українським воякам свята, висилаю їм пачки, а часами і протягом року. Окремо висилаю до військової частини у Чорткові на Тернопільщині тижневик „Свобода".

Мій батько був вояком Українського Січового Стрілецтва під час Першої світової війни, а чоловік брав участь у Другій світовій війні. З його військових спогадів маю великий респект до нашого українського війська.

Тетяна Ясінська,
Сілвер Спрінґ, Меріленд

„Мене називають...

(Закінчення зі стор. 13)

їнською та російською. Наші автори порушували різні теми і аспекти у відносинах двох народів – громадські, політичні, економічні і культурні, відгукувалися на актуальні події того часу. При допомозі активістів товариства мені вдалося видати книгу „Справжні герої", присвячену Праведникам світу. Серед багатьох імен є чимало достойних українців, які становлять гордість нації. Це вони, ризикуючи власним життям і життям своїх рідних, наперекір усім застереженням і погрозам, рятували знайомих і незнайомих євреїв. Цього не можна забути, це не повинно забутися. Тому й існує в Ізраїлі алея Праведників світу.

За особистий внесок у зміцнення зв'язків між Україною та Ізраїлем Яків Сусленський має нагороди від посольства України в державі Ізраїль, йому присвоєно почесне звання „Заслужений працівник культури України", він – почесний діяч Єврейської ради в Україні. І ось зовсім недавно Якову Михайловичу вручено нагороду фонду Зеєва Жаботинського „За міжнаціональне порозуміння". В Національному музеї історії України готується стенд, який розміститься поряд зі стендами Стуса, Лук'яненка, Чорновола, і буде розповідати про життя правоохоронця і громадського діяча Якова Сусленського.

– Де ви черпаєте наснагу до такої праці?

– Допомагає моральне і фізичне загартування. Я займався спортом. А ще – допитливість. В будь-якій ситуації я повинен знайти істину. І гумор. Навіть, коли помирав на руках українських товаришів, знаходив сили на гостре слівце. І як не парадоксально це прозвучить, але роки, проведені в таборах, були для нас найщасливіші. З нами була молодість і надія на краще. Я щаслива людина – залишився живим.

– Що було найжахливішим у вашому житті?

– Коли мою стареньку маму КДБ примусило відмовитися від мене. Вони зняли фільм і демонстрували на весь тодішній Союз. Це було після мого звільнення, коли я зібрався їхати до Ізраїлю, за кілька тижнів перед маминою смертю.

– А навіщо вам ці тривоги?

– Мені до душі декабрист Лунін – інтелігентний, освічений. На запитання: „А вам, дворянину, навіщо це потрібно?" він відповів: "Мені природою дано аналітичне мислення, а довкола я бачу російську дійсність". Це актуальне і сьогодні. Нещодавно я був у Києві. До мене звернулися мої українські друзі з проханням допомогти Василеві Тарасенкові, 92-річній хворій людині. Жебракує колишній дипломат. А перед Ізраїлем він має заслуги. За створення держави у тому варіянті, що ми є зараз, у 1948 році йому хотіли присвоїти звання почесного громадянина Ізраїлю, але він відмовився. Сильні того часу боялися Сталіна. Ось тепер ходжу до міністерства, звертаюся до бізнесменів, усіх громадян прошу допомогти хворій людині.

– Відгукуються?

– Так я ж дивак. Тому і вдається зробити часом здавалося б, неможливе. Тепер хочу організувати приїзд до Ізраїлю 16-ти українців, прийняти їх, розмістити, нагодувати, познайомити з країною. Зараз працюю над черговою задумкою, теж ризикованою...

Яків Михайлович запально засміявся.

Єрусалим

Теплий вечір...

(Закінчення зі стор. 8)

орган СУА – журнал „Наше Життя", який виходить уже 55 років. СУА є засновником Українського Музею у Нью-Йорку.

Англійською мовою про діяльність СУА розповіла Марія Чировська. У розваговій програмі Наталка Гаврилів прочитала свій вірш „Привіт". Тріо Ірина Дзюбинська, Мирося Копачинська і Наталка Гаврилів заспівали народну пісню „О гарная, гарная", а дует Ірина Дзюбинська і Мирося Копачинська – „Біла хата в саду", при електронічному акомпаньяменті Романа Курила. Хор 56-го Відділу з Норт-Порту під диригентурою Любов Інґрам відспівав п'ять пісень: „Лебеді материнства" (слова В. Симоненка, муз. П. Майбороди); „Ластівки" (слова А. Черінь, муз. Яременка); „По діброві вітер віє" (слова Т. Шевченка, муз. І. Козака); „Садок вишневий" (слова Т. Шевченка, муз. М. Гайворонського); „Пісня про землю" (слова А. Малишка, музика П. Майбороди).

Д-р Євген Стецьків на закінчення розвеселив присутніх гуморесками, а свято закінчив віршем-молитвою П. Глазового „На славу Україні".

Тамара Гурин мала виставку чудових герданів, нею створених.

Ірина Ракуш подякувала гостям з 56-го Відділу, їхній голові Орисі Свистун, Марії Наваринській, членам хору з диригенткою Любов Інґрам, що з нами відзначили 75-ліття СУА.

М. Х. Тершаковець

Україні потрібно...

(Закінчення зі стор. 11)

тач, глянувши на списки жертводавців, поміщених у „Свободі" – це люди, які сьогодні найменш спроможні дати, але в серцях яких горить невгасима любов до України.

Гуманітарна допомога за призначенням

– Із пожертв Софії Темницької і д-ра Юрія Темницького ККДУ надав гуманітарну допомогу в сумі 3540 дол. активістам-шістдесятникам та зубожілим і немічним діячам культури.

– Із пожертви М. і В. Кеців ККДУ надав допомогу в сумі 4000 дол. сиротинцям в Коломиї і Дрогобичі на придбання одягу і взуття всім сиротам і дітям багатодітних сімей.

– Із пожертв Богдана і Лідії Гайдучків і Юрія Гайдучка ККДУ надав допомогу в сумі 6500 дол. школам і інтернату для дітей-сиріт міста Рудки. Гроші ці використані на придбання шкільних приладів, підручників і медичної допомоги для дітей інтернату та на лікарську опіку учнів середньої школи.

Кінчаючи наш звіт із праці ККДУ, хочемо ще раз подякувати всім жертводавцям, які протягом довгих років підтримували і далі підтримують наші зусилля спрямовані допомогу Україні.

Екзекутива ККДУ

Відкриємо...

(Закінчення зі стор. 14)

але що далі? Чи дійсно постійне споглядання у наші рани і болі є тим рушійним засобом, який допоможе збудувати нам міцне і здорове суспільство? Не роблячи спроб забувати нашу багатостраждальну історію, я, як християнин, більше вірю в силу прощення, ніж злопам'ятності. Аналізуючи недавній гіркий досвід Балкан чи сьогодні – Кавказу, бачу реально, що не має іншої альтернативи цьому шляхові. Прощення означає зцілення, оздоровлення нашої пам'яти, щоб вона не обумовлювала нашого майбутнього. Саме від глибини обопільного прощення залежить, чи сусідські народи не повторять сумного сценарія з минулого.

Пан Михайло слушно критикує т. зв. націо-католицизм, на котрий ще до сьогодні страждає деяка частина польського суспільства. Але чи в корені принципів самого п. Дзвінки не лежить те саме згубне змішування Божого з кесаревим, духовного і національного, церковного і політичного? Та сама хвороба, тільки під іншими прапорами. Або інше питання: чи постійна недовірливість до інших, запідозрювання всіх у змові та неустанне шукання ворога не є проявом того самого „комплексу меншевартости" та етнічної неповноцінности", проти якої так завзято виступає п. Дзвінка?

Дивлячись на минуле свого народу, на його сьогоднішні негаразди, розумію, який безмір праці перед нами. Як богослов, цю працю я бачу для себе насамперед на полі духа. Це є співпраця з Божою Благодаттю, яка буде нас преображувати, внутрішньо розкріпачувати, впевнювати у нашій гідності і вартості, як Божих дітей. Незалежно від того, які наміри мали ті, хто фінансував моє навчання (вірю, що мали добрі), моїм особистим наміром є служіння духовному зростанню мого народу.

Вертаючись до теми статті, до питання про нашу приналежність, хотів би перестерегти перед поверховими відповідями. Не можна цього робити, виходячи зі своїх політичних симпатій чи етнічних стереотипів. Мусимо в покорі похилитися над Божим Одкровенням та Церковним Переданням, щоб там зачерпнути мудрости, там шукати просвічення наших доріг до Правди. Не плутаймо незалежности державної з „незалежністю" церковною, бо останньої, як такої, немає. Вчитаймося в Ісусове порівняння до виноградної лози та в Павлову еклезіологію Христового Тіла. Ми всі є залежні – насамперед від Ісуса Христа, а потім і від себе взаємно. Зв'язані духовними та канонічними вузами з первісною апостольською спільнотою. Про конкретні ж форми такої взаємозалежності можна і потрібно дискутувати, чого маємо гарний приклад у Студійній групі Київської Церкви. Але правдива дискусія передбачає врівноважений і аргументований діялог у пошуку спільних точок зору, а не перелік взаємних звинувачень та повторення ідеологічних штампів. Я, однак, вірю, що порозуміння можливе, що наша сьогоднішня поліконфесійність буде подолана, якщо переможемо взаємну підозрілість та відкриємо один в одному друга і брата.

о. Ігор Пецюх,
священик Львівської архиєпархії

Історія, література, мистецтво

Бібліографічний огляд

Українська книжка, попри усі нарікання на перевагу російськомовних видань в Україні, усе ж збагачує книгозбірні і полички усіх, хто нею цікавиться. Про це свідчить зростання редакційної пошти з рецензіями і повідомленнями про нові видання. Число таких листів останнім часом перевищує можливості тижневика, тому редакція змушена вдатися до випробуваного жанру інформації – бібліографічних оглядів. Дякуючи авторам дописів за їхні повідомлення і належно оцінюючи їхню працю, редакція усе ж прагне надати читачам можливість швидше дізнатися про книжкові новини, а саме це забезпечить форма огляду: краще розповісти стисло, але про якомога більше число видань, щоб іншим надати можливість своєчасно поінформувати про нову книжку.

Історія

Тарас Росанюк з Косова повідомляє про появу четвертого тому **„Історії Гуцульщини"** під редакцією д-ра Миколи Домашевського, ректора Гуцульського дослідного інституту в Чикаґо та довголітнього редактора журналу „Гуцулія". Заслужений майстер народної творчости та лавреат державної премії ім. І. Огієнка Дмитро Пожоджук писав про цю книжку у київській газеті „Молодь України": „Вона вартує того, щоб її мав у своїй бібліотеці кожен горянин".

Нещодавно у Львові відбулася презентація очікуваного тому, що з'явився у видавництві „Логос" (директор В. Гаюк). У підготовці видання взяли активну участь Гуцульський дослідний інститут в Чикаґо, реґіональне об'єднання дослідників Гуцульщини з центром у Львові, Конференція гуцульських товариств Америки та Канади та інші, тобто велика група авторитетних істориків і краєзнавців.

В книгу включено цінний іменний покажчик гуцульських майстрів-будівничих. Вперше у вітчизняній історичній літературі друкується словник гуцульської будівельної термінології. Подано інформацію і про першу високогірну геофізичну обсерваторію на горі Піп Іван.

Слід підкреслити, що вихід у світ чотиритомної „Історії Гуцульщини" – це передусім заслуга людини, яка розпочала, підтримала фінансово і здійснила таку фундаментальну працю – д-ра Миколи Домашевського. Тому не випадково в Микуличині, рідному селі д-ра Домашевського, на честь шановного автора і при його житті відкрито пам'ятну дошку. Ця подія пройшла в рамках III Міжнародного гуцульського фестивалю, що відбувся в Надвірній – з участю Президента України Леоніда Кучми.

***

„Нарис історії Української студентської громади та українських поселень в Еспанії (1946–1996)" – це наголовок праці про життя українських студентів в Еспанії після Другої світової війни. Книжку підготувала редакційна колеґія в складі д-ра Володимира Яримовича, д-ра Олександра Білика і Миколи Волинського. Мовним редактором була професор Наталія Пазуняк.

Двадцять шість окремих статтей згруповані в трьох частинах: „Чого від нас жадає час?", „Дещо з українсько-еспанської мозаїки", а також резюме з історії студентської громади в Еспанії.

У книжці виділяються кілька провідних тем, а саме – приїзд українських студентів з табору в Ріміні, їхня студійна і громадська праця в Еспанії, професійно-громадські досягнення колишніх студентів сьогодні. Написав про нову книжку **Іван Головінський**.

***

Книжка **„Правда про фон дем Баха"** Владислава Бартошевського вийшла у Варшаві польською мовою. Генерал фон дем Бах-Зелевскі був німецьким націоналістом, з приходом до влади Гітлера зайняв високе становище у нацистській державі. І не варто було б про нього згадувати, якби не помітна роля цього генерала в історії української боротьби, бо він був надто кривавим в поборюванні наших відділів УПА на Волині та в Галичині. Про це видання інформує **д-р Володимир Боднар**.

***

Володимир Пристайко і Юрій Шаповал **„Справа Спілки Визволення України: невідомі документи і факти"**, *ред. Іван О. Ільєнко. Publishing House Ukrainian Information Bureau, Inc. (USA). Київ, Інтел, 1995. 447 стор.*

Володимир Жила пише: „Судовий процес у справі СВУ відбувся 1930 року й став одним з перших інспірованих політичних процесів доби сталінізму. Перед особливим складом найвищого суду республіки 9 березня 1930 року стало 45 українських патріотів. Судилище відбувалося в Харківському театрі опери і балету. Серед народу ходив тоді гіркий жарт: „Опера СВУ – музика ГПУ". Суд розпочався в день народження Тараса Шевченка. Цю священну для кожного українця дату було вибрано з холодним розмислом, щоб почати масово шельмувати українство. Вирок суду прозвучав 19 квітня 1930 року. Збірник „Справа Спілки Визволення України" – це „терновий вінок на уявну братську могилу і не тільки 45-ох засуджених у Великодню ніч 1930 року, а й тисяч і тисяч жертв, які пішли в небуття з тавром на своєму чистому імені."

***

В жовтні 1999 року в США видано книжку **„Матеріяли до життя студентів-українців у високих школах Варшави між двома світовими війнами"**. Провідним автором і упорядником книги є професор Богдан С. Томків з St. Bonaventure University, що в штаті Нью-Йорк.

Видало книжку видавництво Баб'юка в Рочестері заходами колишніх студентів-українців у Варшаві, де до 1939 року навчалися понад 500 студентів. В книзі чимало документів, фотографій, списки українських студентських громад, їхніх управ, професорів-українців, які викладали в варшавських школах, а також інформація про зв'язки українських студентів з позауніверситетським середовищем.

Книга, пише до редакції **Осип Данко**, стала рідкісною з моменту її появи, оскільки її наклад становить 50 примірників. Про те, скільки примірників ще залишилося, знає тільки проф. С. Томків . Його адреса: **Prof. Bohdan S. Tomkiw, 3451 Fortune Drive, Allegane, NY 14706-9617.**

Література

Напередодні Нового року в Києві, у видавництві „Четверта хвиля", вийшла друком книга видатного публіциста діяспори Романа Олійника-Рахманного **„Літературно-ідеологічні напрямки в Західній Україні, 1919–1939 роки"** (240 сторінок). Це – наукова праця, у якій дається ґрунтовне документоване дослідження розвитку основних напрямків та досягнень у західньо-українській літературі періоду 1919-1939 років, аналізується роля літературних та ідеологічних угруповань та пошуки ними власних шляхів розвитку літератури, на лоні політичних та соціяльних течій того часу.

Розглядається не тільки література як мистецтво, але й ідеологічні та естетичні концепції провідних митців і критиків Західньої України. Належну увагу приділено подібним літературним процесам у совєтській Україні на початку 20-их років.

Ця праця рекомендована Міністерством освіти України як посібник для вищих навчальних закладів. За бажанням автора, весь тираж книжки буде переданий бібліотекам. Книжка була надрукована завдяки фінансовій допомозі Освітнього Фонду в Канаді, зокрема його засновників-меценатів Дмитра та Марії Гулей. Про дальші інформації, просимо звертатися до Степана Олійника за адресою: **Stephen Olynyk, 4100 Mass. Ave., NW Washington, DC 20016**. Tel.: **(202)362-3630.**

***

Петро Сорока **„Ірина Дибко-Филипчак. Літературний портрет"**. *Міністерство Освіти України. Тернопільський державний педагогічний університет ім. В. Гнатюка. Науково-популярне видання. Ред. Б. Бастюк, рец. Ю. Бартощук. Список творів Ірини Дибко, бібліографія, ілюстрації. Тернопіль, 1999, ст. 194.*

Автор біографій українських письменників у діяспорі проф. Петро Сорока відзначив черговим монографічним твором літературну й суспільно-громадську діяльність відомої поетки, письменниці, публіцистки, перекладача з чужих літератур, драматурга Ірини Дибко-Филипчак. П. Сорока належить до найбільш продуктивних науковців і талановитих письменників молодшого покоління в Україні, що продовжують літературно-критичну працю своїх старших колеґ.

Літературні портрети П. Сороки, пише **Роман Кухар**, – це важливі дослідні матеріяли для працівників культури й суспільної думки в Україні. Приведемо кілька відгуків на поетичну творчість Ірини Дибко: „Поетеса постійно дбає про освітнє, виховне спрямування своїх творів". „Відчувається, що виховна функція для неї – одна з найважливіших, і вона прагне, щоб читачі пройнялися високими і світлими думками".

***

У Словаччині, повідомляє академік **Микола Мушинка** з Пряшева, видано підручник з світової літератури Віри Жемберової та ін., в основі якого лежить огляд словацької літератури, а також подано нариси про літератури національних меншин Словаччини – угорців та русинів-українців.

В окремий розділ виділено „Ґалерію носіїв Нобелівської премії за літературу від 1901 по 1997 рік". Розділ Михайла Романа про загальноукраїнську літературу становить десять сторінок.

Мистецтво

Любомир Філоненко **„Ярослав Барнич – науково-популярний нарис про життя і творчість. До 100-річчя від дня народження"**. *Автобіографічні та нотні записи композитора, спогади сучасників, біографічні дані, критичні відгуки О. Яцківа і В. Козлова, примітки автора, ілюстрації в тексті, бібліографія, покажчик імен. Видавництво „Відродження", Дрогобич, 1999, ст. 152.*

Любомир Філоненко, доцент Педагогічного університету ім. Івана Франка у Дрогобичі, видав монографію про нашого видатного композитора, диригента, педагога та музично-громадського діяча, проф. Ярослава Барнича. Перед читачем постає живий світ славного музики, який, здається, ще так недавно поширював невмирущі скарби української музичної культури серед рідної та міжнародної публіки.

Монографія Любомира Філоненка, пише **Роман Кухар**, є першим ґрунтовним дослідженням життя і творчої праці промотора сучасної оперети („Дівча з Маслосоюзу", „Шаріка", „Пригода в Черчі", „Гуцулка Ксеня").

Історію УГА перевидано

Ще в році 1974 відомий історіограф Лев Шанковський, сам у молодих роках підхорунжий Української Галицької Армії, написав воєнно-історичну студію „Українська Галицька Армія", яку видано у Вінніпеґу. Минулого року Наукове Товариство ім. Шевченка у Львові перевидало цей важливий історичний довідник завдяки допомозі Об'єднання колишніх вояків-українців Америки (ОБВУА). Передмову до другого видання написав голова НТШ у Львові Олег Романів, залишаючи також у перевиданні вступне слово автора – Лева Шанковського.

Книжка вийшла в Українознавчій Бібліотеці НТШ під числом 13. Художнє оформлення Олеся Ноги. Друкували її у Видавничому центрі Наукового Товариства ім. Шевченка.

Велика кількість світлин, статистичні таблиці, довідковий апарат додають джерельности цій книзі, що є досі чи не найточнішою історією УГА.

Замовлення на книгу можна висилати на адресу: UUWV of America 962 Lehigh Ave, Union, NJ 07083-7636. Ціна книжки 15 дол. з пересилкою. Чеки виставляти на UUWVA.

О. К

Лесина домівка й український Крим

Світлана Кочерга

А ти будуй нову для себе хату,
не на могилу, на оселю дбай,
щоб не була чужою в ріднім краю.

Леся Українка

Якби ювілеїв не було, то їх слід було б вигадати. Особливо у нас, в Україні, як і на всій пострадянській території, де слово „ювілей" увійшло в плоть і кров кожного чиновника. Намагання тоталітарної системи показати себе високоосвіченою і культурною змушувало широко відзначати і ювілейні дати так званих „хрестоматійних письменників", ретельно гримуючи їх під комуністів. Хто не пам'ятає ці фальшиві лицедійства? Але з іншого боку, якими небезпечними і тому небажаними були для можновладців оті ювілеї , бо завжди десь зі споду душі вони сколихували у якогось відсотка громадян високі почуття істинного патріотизму.

Не оминула ця гра і Ялту. Пам'ятаю чимало таких „свят", а про деякі здогадуюсь, перебираючи аркуші музейного архіву. Які лицемірні слова говорив секретар Ялтинського міського комітету партії на відкритті пам'ятника Лесі Українки, подарованого скульптором Галиною Кальченко, коли перед тим кожний з ініціяторів відкриття пам'ятника та музею поетеси в Ялті переслідували органи КГБ? Звичайно, то були слова про „любов" до Лесі Українки, „захоплення" її генієм...

Коли радянська система почала рипіти під вітрами історії, до „свят" української культури стали вдаватись вельми часто. Пам'ятаю 75-річчя з дня смерти Лесі Українки і присвячену йому в Ялті першу наукову конференцію, заключний концерт в театрі ім. Чехова. І раптом – щирий безпосередній контакт між артистами і залею! Артистка Алла Петрова геніяльно читає поезію Лесі Українки „Товаришці на спомин", зненацька – пауза, і в ту ж мить – відлунням! – з глядацької залі вигукнули початок наступної строфи: „Ми паралітики з блискучими очима..." І ніби струм єднання пройшов по залі!

А потім – 120-річчя поетеси. Лютий 1991 року. Ще не вистудилися гарячі дискусії навколо питання, яким бути музею. Переважна більшість наполягала, що це повинен бути „Музей дореволюційної прогресивної (?) російської та української культури" (читай – *російської*), а протистояла їм купка прихильників музею Лесі Українки, причому першу скрипку тут відігравали вже немолоді люди, які за свою ідею приймали битву ще напередодні 100-річчя з дня народження поетеси. Партія влади йшла ва-банк, намагаючись врятувати своє панівне становище, і тому дала вказівку: „Терміново відкрити в Ялті експозицію..."

З тієї пам'ятної днини минуло майже десять років. Вони не пройшли марно. Бо свою головну місію – торкатись до серця і свідомости своїх відвідувачів – музей виконує. А статус музею експозиція „Леся Українка і Крим" отримала 1993 року в результаті наполегливих домагань міського товариства „Просвіта", Союзу українок Ялти та підтримки закордонних українців. За ці роки в стінах музею Лесі Українки або за його ініціятивою відзначено чимало ювілеїв, котрі не були формальними і не залишили байдужими нікого. Вінцем святкових подій стало запроваджене під егідою Міністерства культури і мистецтва України щорічне свято „Лесина осінь", на яке до ялтинців приїжджають столичні гості, відомі артисти, науковці, літератори, політики.

Пишу ці рядки наодинці з комп'ютером у порожньому музеї. Дуже холодно. Через нестачу газу приміщення не опалюється. Періодично по всьому місті вимикають світло. Такої важкої зими я не пам'ятаю. Експозиція „Леся Українка і Крим" застаріла: на думку фахівців-музейників, така експозиція може функціонувати не більше п'яти років. А нам скоро десять... За цей час зібрані нові експонати, потребує термінового ремонту приміщення. Тріщини по стінах, грибок від вологости, облізла фарба... На час зміна експозиції, або, як кажуть музейники, – реекспозиція. Вже створено її наукову концепцію. Головними будуть три концерти: Леся Українка – Ялта, Леся Українка – Україна, Леся Українка – світ, і всі вони будуть подаватись крізь призму кримського перебування поетеси. Художник Віктор Виноградов (відомий ще і як талановитий український поет) підготував проєкт реекспозиції. Отримано ґрант від Фонду „Відродження" (Сороса) на реекспозицію, але ці кошти складають лише чверть необхідного. А відповідь у можновладців одна – криза, коштів нема, дякуйте, що намагаємось регулярно виплачувати заробітну платню (у наукового співробітника музею вона становить 15 ам. дол. щомісячно/!/).

Та не хочемо складати руки. Як писала поетеса, „Contra spem spero!". Мета перед нами ясна: зустріти 130-річний ювілей Лесі Українки в Ялті відкриттям нової експозиції. І нехай знову буде людно і гамірно в залах музею, і нехай зеленіють від злості наші недруги! Сподіваюсь на підтримку наших побратимів і посестер з США і Канади, які ніколи не стояли осторонь проблем ялтинських українців. Особливо щедру допомогу вони надали першій в Ялті українській школі, яка, до речі, почалась з недільної школи українознавства при музеї Лесі Українки. І тепер школярі української школи та студенти Кримського державного гуманітарного інституту вважають зали музею своїми додатковими клясами чи авдиторіями. Щоб їм було тут завжди тепло і затишно, щоб вони пишались Лесиною домівкою над Чорним морем, щоб набирались тут духовної снаги і виростали опорою Української держави, треба зробити все, що залежить від нас, людей старшого покоління.

P.S. *Автор висловлює найщирішу подяку Українському Братському Союзові, Фонду Яра Славутича та особисто викосоповажним добродіям Івану Олексину та Ігору Гулявому за пожертви на розвиток Музею Лесі Українки в Ялті, отримані за останні півроку.*

Ломикамінь

Сто років тому Леся Українка в Ялті побачила квітку, котру назвала ломикамінь. Квітка, котра своїми ніжними пелюстками пробиває кам'янисту скелю, – це не лише символ поета-борця, це символ української мови, культури, духовности. Власне, ломикамінь – символ долі нашої України.

Музей Лесі Українки в Ялті.

Уже кілька років ось таким мужнім ломикаменем пробивається у піднебесся перша українська школа в Ялті.

Ідею української школи в Ялті – славетному курорті над Чорним морем і разом з тим найпівденнішому місті України – відстояли українські організації та група відважних батьків-українців. Спочатку навколо неї панувала тиша. Але як тільки піднявся авторитет української школи в місті, відразу проти неї піднялися стіною ті, котрих можна назвати без перебільшення ворогами всього українського. А таких в Ялті, на жаль, немало. Їх дратувало все: і те, що збільшується кількість школярів, і те, що будова школи (колишній дитячий садок) у центрі міста, а найбільше те, що в школи росте кількість друзів. Як не дивно, але причиною останнього політичного протистояння став факт подарунку Українській школі комп'ютерної кляси представниками Київської міської ради депутатів (фракція РУХу). Розголос цієї події немов підштовхнув до дій наших противників. Вони пишуть скаргу за скаргою до міської влади. Під однією з них було зібрано понад триста підписів! А в чому суть скарг? Виявляється, що українська школа, на їхню думку, є наступом на права російськомовного населення Криму (!). Логіки, звісно, тут ніякої нема, оскільки в Ялті є 12 російськомовних великих, відносно облаштованих шкіл, а наша українська, формується на базі дитячого садку. І це при тому, що українці навіть за останнім переписом совєтського періоду складають чверть (за іншими джерелами третину) населення міста-курорту. Прикро, що ці абсурдні гасла і скарги підтримали деякі депутати, а найбільшою непослідовністю відзначалась колишня директор школи Раїса Гуняга. Опікунська рада одностайно вирішила: в ситуації, що склалась, необхідний інший директор,

(Закінчення на стор. 25)

Куточок музейної експозиції.

Вчителі та члени Опікунської ради Української школи
(другий справа голова – депутат Ялтинської міської ради Віталій Яворський).

СПОРТ

Американський боксер Крис Бирд переміг Віталія Кличка

Український боксер Віталій Кличко (в центрі) отримує допомогу від свого тренера Петера Зунданека (ліворуч) і свого брата Володимира (праворуч) після поразки в бою важковаговиків проти американського боксера Криса Бирда в Берліні, 1 квітня 2000 року.

Фото **Associated Press/ УНІАН.**

Віталій виходив на ринг під звуки знаменитої композиції Ріхарда Штравса – "Гимн імператорів". Він ішов перемагати... У понеділок Віталій скаже, що те, що трапилося 1 квітня, – "це лише перерва". "Я програв бій, але ще не програв титулу. Він поки що тимчасово перейшов до Бирда. Як тільки закінчиться моя реабілітація, я зумію повернути собі пас Чемпіона". Він вибачився за те, що стара травма не дозволила йому перемогти в цьому поєдинку.

– Передусім, страшного нічого не сталося, – сказав після прибуття до Києва його брат Володимир. – Після дев'ятого равнду Віталій відмовився від подальшого проведення поєдинку, в якому він утретє відстоював титул чемпіона світу за версією WBO. Відмову було викликано тим, що в середині другого равнду він дістав травму лівого плечового суглоба. Самі розумієте, що боксувати однією рукою – просто нереально. Тому, щоб не було певного ризику для здоров'я Віталія, а нокавт міг викликати серйозну травму, Фріц Здунек, я та мій старший брат вирішили не продовжувати поєдинку. Сам Віталій ще після другого равнду скаржився на біль у плечі, і з кожним равндом біль все посилювався.

Після дев'ятого равнду Віталій сказав, що рука його просто не слухається. Тому й було вирішено припинити поєдинок.

У Києві відбулося засідання Організаційного комітету з підготовки спортсменів України до Олімпійських ігор, яке провів його голова, Прем'єр-міністер України Віктор Ющенко, де була продемонстрована парадна форма олімпійської делегації.

На фото: нова олімпійська форма.

ФІЛАТЕЛІЯ

Розділ веде голова Львівського обласного товариства філателістів Олександер Жарівський

Оперні театри України

Найвідомішим оперним театрам України присвятила нещодавно вітчизняна пошта бльок із чотирьох марок, на яких відтворено знаменитi архітектурні будівлі Одеського державного театру опери та балету (1884–1887 р.р.), Львівського державного академічного театру опери та балету ім. Івана Франка (1897–1900 р.р.), Національного академічного театру опери та балету України ім. Тараса Шевченка (1899–1901 р.р.). На четвертій марці згаданого бльока зображено новітню будівлю Харківського державного академічного театру опери та балету ім. Миколи Лисенка (1961–1991 р.р.) Автор дизайну бльока В. Мітченко. Надруковано бльок на крейдованому папері з люмінесцентними ознаками. Наклад 50 тисяч примірників.

В КІНЦІ ГАЗЕТИ

Де зимують верблюди?

Два тижні сновигають на прикордонному переході в Бресті чотири верблюди. Одна приватна фірма з Казахстану уклала договір про поставку 4 верблюдів у Чехію. Вантажівкою їх доставили у Брест разом з необхідною перевізною документацією. Не було тільки ветеринарного дозволу, розповів начальник митного поста у Бресті Вячеслав Осинцев. Польська митниця пропустила живий вантаж через свою територію, але чехи верблюдів не прийняли. Їх повезли у зворотному напрямку. "Почекаємо ще пару днів і віддамо їх в один з білоруських зоопарків",- заявив начальник митниці.

БУДЬТЕ ЗДОРОВІ!

Хочете поліпшити зір? Їжте буряк і чорниці

Таку пораду дає Валентина Вельська, головний офтальмолог Рівненської области. Вона вважає, що для підвищення гостроти зору треба щодня вживати чорниці. Змішайте ягоди з цукром у співвідношенні на 1 кг чорниць 1.2 кг цукру, і зберігайте в холодильнику. Вживайте по 40–50 г двічі на день. Лікар вважає, що антоціянозиди чорниць сприяють регенерації ропсину – світлочутливого пігменту сітківки, підвищують її чутливість до змін інтенсивности світла, поліпшуючи пристосованість до темряви і гостроти зору при зниженні освітлення. Дію чорниць на сітківку вже використали фармакологи, які випустили препарат в капсулах „Мертілена форте". Аналогічну дію має також червоний буряк. Його рекомендують з'їдати натще кожного дня по 100–150 грамів. Сприяє поліпшенню зору також настій з листя первоцвіту – 2 столових ложки сухих подробнених листків первоцвіту залити в термосі 0.5 л окропу, настояти півтори години, процідити і пити по півсклянки двічі-тричі на день.

Відвар синіх волошок використовують для примочок і промивання очей при підвищеній втомлюваності, кон'юнктивітах, блефаритах: 2 столових ложки сухих подрібнених квітів волошок залити до 0.5 л. окропу, кип'ятити на слабкому вогні 10 хвилин, настояти півгодини, процідити.

Валентина Вельська радить поставити вдома флакончик з ефірною олією евкаліпта або часнику, щоб, вдихаючи їхні фракції, швидше вилікуватися від запалення злучнотканної оболонки ока.

Протиракові аґенти в каві

Як повідомляє „Reuters Health", на конференції Американського хемічного товариства були подані результати досліджень протиракової дії кави. Як повідомили вчені, у каві містяться „множинні протиракові аґенти". В експериментах на тваринах було доведено, що смажені кавові зерна знижують ризик виникнення раку молочної залози і раку порожнини рота. Однак, досі не з'ясовано механізм такого впливу.

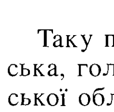
Д-р Юліян Мовчан

ЦІКАВО

Новий планетарій Нью-Йорку

Журналісти стали першими відвідувачами дивного комплексу, зведеного в Нью-Йорку біля Музею природничої історії. Новий планетарій Гайдена побудовано за останнім словом техніки. Конструкція, що складається з величезної білої кулі, немов би висить всередині колосального скляного куба, дуже нагадує декорації науково-фантастичних фільмів. Однак не тільки зовні, але й по своїй суті ця споруда має безпосереднє відношення до космосу. Науково-технічне оснащення комплексу, за словами його господарів, не має собі рівних у світі. Центральний елемент комплексу - куля, що має в діяметрі приблизно 26 метрів. Вона, власне, і є планетарієм. В ній розташовані дві демонстраційні залі. Нижня - присвячена Великому вибуху, загадковому моменту народження нашого світу. А верхня заля - Космічний театр - призначена для "космічного шоу". Творці "шоу" подарували глядачам можливість здійснити подорож у немислимі глибини Всесвіту. Глядачі встигають побувати біля Марса, Юпітера і його супутників, пролетіти під Сатурном і його кільцями, вилетіти за межі Сонячної системи, щоб побачити як зірки, сузір'я і галактики складаються у величезні структури. На останньому етапі глядачі, немов би захоплені жахливим тяжінням чорної діри, затягуються в фантастичну воронку і спрямовуються в невідомість, яка повертає їх до Землі. Заля Космічного театру вміщує 429 "мандрівників", а висота її даху-бані становить майже 11.5 метра.

Відповіді на хрестиківку, вміщену в ч. 13

Горизонтально:

1. Компас. 4. Матрос. 9. Вік. 10. Тавро. 11. Кут. 12. Автор. 14. Даури. 16. Рак. 18. Марко. 19. Аркан. 21. Мат. 24. Баран. 26. Драма. 27. Зір. 29. Рєпін. 30. Сум. 31. Намова. 32. Веймар.

Вертикально:

1. Кавказ. 2. Мак. 3. Актор. 5. Акорд. 6. Рік. 7. Сотник. 8. Свіча. 13. Театр. 15. Увага. 16. Ром. 17. Кат. 20. Абазин. 22. Адепт. 23. Мармур. 25. Нэров. 26. Данте. 28. Рим. 30. Сом.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНСОЮЗУ ПОШУКУЄ ЧЛЕНІВ, ВЛАСНИКІВ ІНДИВІДУАЛЬНИХ ГРАМОТ, ЯКИМ НАЛЕЖАТЬСЯ

ЗВОРОТИ ВИВІНУВАЛЬНИХ СУМ (ENDOWMENTS)

За інформаціями просимо звертатися до секретаря відділу, або до головної Канцелярії

Відділ	Ім'я та прізвище	Число грамоти	Дата дозрівання	Сума	Спадкоємець
163	NEWELL A ANDERSON JR	J093440	10/28/1996	54.00	FATHER NEWELL A SR. OR MOTHER BARBA
163	JENNIFER A BRASWELL	J092707	11/28/1996	34.00	GRANDMOTHER SOFIA POCZAPSKA
163	JOSEPH T LUPAN	A178913	06/28/1999	1,000.00	FATHER JOSEPH OR MOTHER MARIA
163	JESSICA M MOROZ	J092583	09/28/1998	57.00	PARENTS IVAN OR SONIA
163	O J WASYLIW	A991798	12/28/1997	939.00	MOTHER IDA
168	STEVE R PLEWA	A178223	01/28/1999	1,000.00	WIFE ANNA
170	MARK HARYSCH	J089367	08/28/1995	50.00	FATHER DMYTRO
170	JO ANN MADAY	A178621	05/28/1999	1,000.00	MOTHER HELEN OR BROTHER FREDERICK
170	S MISILO	A168355	11/28/1994	500.00	MOTHER TEKLA
170	T MISILO	A165938	08/28/1993	500.00	CHILDREN STEPHEN, BOHDAN, CHRISTINE
171	JOHN D BOYKO	J090886	03/28/1997	1,000.00	PARENTS WASYL & PAULA
171	J CHARIW	A161942	12/28/1992	4,000.00	PARENTS NICHOLAS & HELEN
171	MEALISSA COLE	J095073	12/28/1997	74.00	PARENTS JOHN & BARBARA
171	MELISSA COLE	J093998	07/28/1997	171.00	PARENTS BARBARA & JOHN JR.
171	JASON P KAJKA	J088505	08/28/1994	43.00	PARENTS MARJORIE & JOSEPH & GRANDMO
171	PAUL STAWNYCZY	J088571	04/28/1994	15.00	FATHER MYROSLAW
171	TARAS STAWNYCZY	J088572	04/28/1994	12.00	FATHER MYROSLAW
171	LINDSAY STEDMAN	J094185	10/28/1998	600.00	MOTHER CHRISTINE & GRANDMOTHER ERYK
171	MEREDITH STEDMAN	J091099	06/28/1994	792.00	MOTHER CHRISTINE & GRANDFATHER NICH
172	ANNA KICAK	A190743	04/28/1998	2,000.00	DAUGHTER JULIA KICAK
172	N A OSADCHUK	J093679	01/28/2000	2,000.00	PARENTS ROMAN & YAROSLAVA
172	JOHN MOROZ SMITH	A992992	03/28/1999	1,000.00	MOTHER MARY ANN IRENE
172	K M SMITH	J092993	03/28/1999	1,000.00	MOTHER MARY ANN IRENE
174	A C KOSYK	J093741	02/28/1998	3,000.00	MOTHER ROMANA OR FATHER MICHAEL
174	TED KOZOWYK	A181177	06/28/1998	1,000.00	SON JULIAN P. OR COUSIN LIDIA SAWKA
176	MICHAEL J LAYMAN	J091665	12/28/1997	82.00	MOTHER MARIA H.
176	ORYSIA C OSTAP	A178465	03/28/1999	703.00	FATHER MICHAEL
176	C H PAWLUK	J095897	12/28/1998	2,000.00	FATHER PETRO
176	C PROSKURNIAK	J092083	04/28/1998	736.00	FATHER JOSEPH J.
176	NINA TREHUBCHUK	A175378	10/28/1997	1,000.00	FATHER JOHN OR MOTHER ANNA
178	ROBERT - JODOIN	J089429	09/28/1995	133.00	PARENTS DARIA J. & MAURICE $1000 EA
178	STEPHEN H JODOIN	A170012	08/28/1995	124.00	PARENTS MAURICE R. & DARIA $1000 EA
180	CASIMERE YACECZKO JR	J085020	11/28/1991	22.00	FATHER CASIMERE OR MOTHER JANET CAR
182	CAROLYN T MC ALISTER	J091229	08/28/1997	6.00	PARENTS ELAINE & JAMES
182	JAMES E MC ALISTER	J091230	08/28/1997	8.00	PARENTS ELAINE & JAMES
182	KIMBERLY MC ALISTER	J091231	08/28/1997	9.00	PARENTS ELAINE & JAMES
182	WILLIAM T MC ALISTER	J091232	08/28/1997	5.00	PARENTS ELAINE & JAMES
183	L A BILAK	J093023	03/28/1999	2,000.00	PARENTS ALEKSANDRA & WASYL
183	M W BILAK	J093022	03/28/1999	2,000.00	PARENTS ALEKSANDRA & WASYL
183	JOAN B GARDY	A180038	01/28/2000	1,000.00	HUSB PAUL OR CHILDREN PAUL J.,
183	JOAN B GARDY	A180038	01/28/2000	1,000.00	HUSB PAUL OR CHILDREN PAUL J.,
184	ELIZABETH A BOS	A162436	02/28/1993	66.00	BROTHER JERZY BOS
184	DOMINIQUE BREGENT	J089630	12/28/1995	516.00	MOTHER CHRISTINA P. OR GRANDMOTHER
184	FRANCIS DRYBKA	A175524	12/28/1997	1,000.00	BROTHER KAZIMIERZ
184	O KRAWCHUK	A172660	10/28/1996	1,000.00	HUSBAND DR. MYRON OR CHILDREN LARYS
184	LARISSA MAZIAR	A175607	12/28/1997	648.00	PARENTS TADZIA & MYRON $150 EACH, S
184	J S PYLYP	J094373	12/28/1998	1,000.00	MOTHER ROMANA MARIA
194	JOHN J KARAS	A178179	02/28/1999	1,000.00	FATHER BOHDAN
194	CHRYSTYNA MYSKO	A165872	01/28/1994	445.00	SON ANDRIJ
194	M A SHANAHAN	J091806	12/28/1997	1,000.00	AUNT PATRICIA M.KOTYK & GRANDFATHER
200	E B DANCZUK	J096008	02/28/2000	2,000.00	FATHER BASYL
200	MARIA FEDORCIW	A179345	09/28/1999	1,000.00	PARENTS THEODORA & WASYL
200	L M FERRAND	J096009	02/28/1999	2,000.00	MOTHER NADIA
200	J J SCHWARTZ	J093505	11/28/1999	1,408.00	MOTHER MARY
204	R CHABAN	J092241	05/28/1998	1,000.00	MOTHER MARIA
204	V CHABAN	J093534	11/28/1999	1,000.00	PARENTS MARIA & BOHDAN
204	JOHN DROBENKO	A177989	12/28/1998	500.00	WIFE MARIA OR SON MYKOLA
204	NICOLE GAMALIY	J089532	10/28/1995	581.00	PARENTS ANATOLE & KAROLE
204	M E HORIN	J090618	12/28/1992	1,000.00	FATHER WALTER JOHN OR MOTHER MEGAN
204	MEGAN E HORIN	A173090	12/28/1996	4,330.00	HUSBAND WALTER
204	V HOSHOVSKYJ	J093571	12/28/1999	1,000.00	PARENTS IRYNA & BOHDAN
204	MICHAEL HRYNENKO	A171160	12/28/1995	273.00	MOTHER KATERYNA
204	S JAC	A159561	03/28/1992	1,000.00	WIFE ANASTASIA
204	ALEXANDER JEZIORSKI	A174688	08/28/1997	102.00	WIFE KRYSTYNA
204	ALEXANDER B JEZIORSKI	J091985	03/28/1994	323.00	PARENTS KRYSTYNA T. & ALEKSANDER
204	KRYSTYNA T JEZIORSKI	A174687	08/28/1997	172.00	HUSBAND ALEXANDER
204	ROBERT JEZIORSKI	J091986	03/28/1995	300.00	PARENTS KRYSTYNA T. & ALEKSANDER
204	ROKSOLANA C KLYMUK	A179675	11/28/1999	50.00	PARENTS WASYL & IRENA $500 EACH
204	MYCHAJLO OSTAFIJCZUK	A176173	02/28/1998	500.00	WIFE MARIA OR DAUGHTER KATERYNA
204	C PASTERNAK	J093060	04/28/1999	1,000.00	PARENTS OLHA & JURIJ
204	G PASTERNAK	J093062	04/28/1999	2,000.00	PARENTS OLHA AND JURIJ
204	CHRISTINA M SALAK	A180040	01/28/2000	1,000.00	MOTHER IRENA
204	S M SAWCHUK	J088233	05/28/1994	500.00	FATHER EDWARD & SISTER PATRICIA A.
204	M R SONEVYTSKY	J094615	05/28/1999	3,000.00	PARENTS CHRYSTINA W.& ROSTYSLAV
204	JOHN S YAWORSKY	A179887	12/28/1999	32.00	PARENTS STEFAN & ROSALIA $500 EACH
205	DAMIAN KOWAL	J086803	04/28/1993	82.00	PARENTS OLGA & JOSEPH
205	HALYNA TYTLA	A126546	01/28/2000	1,000.00	HUSBAND BOHDAN
206	ROBERT P BOULANGER	A179074	08/28/1999	2,000.00	WIFE JO-ANN $1700. FUNERAL $300
206	ROBERT P BOULANGER	A179074	08/28/1999	146.00	WIFE JO-ANN $1700. FUNERAL $300
206	PETER M DANYLUK	A179780	12/28/1999	2,000.00	BROTHER TARAS DANYLUK,SISTER HALINA
206	M ORYHON REV	A179290	09/28/1999	725.00	
209	MICHAEL HIGGINS	A178944	07/28/1999	810.00	WIFE HELEN
209	R W HLUSZCZYK	A162533	02/28/1993	2,000.00	WIFE STEFANIA
214	ANDREW J SAVICKY	J096378	06/28/1994	255.00	FATHER ANDREW OR MOTHER IRENE
214	ANATOLIJ SYTNYK	A171199	02/28/1998	94.00	WIFE TAMARA & SON ANDRE
216	CHRISTOPHER L DEERING	J095606	08/28/1998	624.00	MOTHER MARY ANNA
216	ANTHONY J HUTNYK	J088707	09/28/1992	424.00	PARENTS OREST J. & SALLIE
216	ANDREW A JURKIEWICZ	J096207	05/28/1997	96.00	FATHER ANDREW
216	P M KRAWCIW	J095507	06/28/1996	1,000.00	MOTHER CHRISTINE
216	TARAS LEWYCKYJ	J091443	10/28/1997	874.00	PARENTS ROMAN & TATIANA
216	JOHN D LUCIW	J087423	10/28/1991	2,568.00	PARENTS YARESLAW & JOAN
216	DARREN B SKULSKY	J087676	12/28/1990	133.00	PARENTS THEODORE & IRENE
216	ALYSSA M TAYLOR	J095317	03/28/1998	715.00	GRANDMOTHER LILLIAN H. PODGORSKI
216	STEPHEN R TAYLOR	J095316	03/28/1997	758.00	GRANDMOTHER LILLIAN H. PODGORSKI
216	NICHOLAS M ZWARYCH	A162869	03/28/1993	6.00	PARENTS ANTHONY & TATIANA
217	M A BACH	A173340	01/28/1997	1,000.00	PARENTS LUDWIG & STEPHANIA
217	ROMAN L DASZCZYSZAK	J090507	11/28/1996	919.00	PARENTS ROMAN & MARY C
217	CATHRYN M GRISHABER	J091100	06/28/1997	159.00	PARENTS JOANN & GARY
217	GARY J GRISHABER	J092433	07/28/1998	82.00	PARENTS JOAN M. & GARY J.
217	GERALD M KRYK	A178353	03/28/1999	1,000.00	WIFE CAROLE
217	WALTER M MARVIN	J092960	02/28/1999	263.00	MOTHER BARBARA SIDER
217	NICHOLAS A PUKISH JR	J089314	07/28/1995	288.00	PARENTS NICHOLAS A. & DORA
217	STEVEN M PUKISH	J089315	07/28/1995	282.00	PARENTS NICHOLAS A. & DORA
217	RICHARD F SIDOR JR	J093207	06/28/1999	258.00	MOTHER BARBARA SIDER
217	BARBARA A SIDOR	A178270	02/28/1999	261.00	SISTER & BR.-IN-LAW DARLENE & PAUL
220	B O FETTERLY	J092780	12/28/1998	2,000.00	GRANDFATHER MICHAEL LUCUNIAK
220	D M JASINSKY	A177885	12/28/1998	880.00	HUSB ALEKSANDER
220	M J RODAK	A168492	12/28/1994	1,000.00	MOTHER MARY
220	P G SCHULTZ	J096010	02/28/2081	3,000.00	PARENTS GARY AND OLGA
221	P T BEREZOWSKI	A169323	04/28/1995	2,000.00	FATHER STEFAN & WIFE CHRISTINE $100
221	L D DUDYCZ	J090565	12/28/1994	1,000.00	FATHER BOHDAN OR MOTHER EUGENIA
221	J M MARCZUK	J095202	01/28/2000	1,000.00	FATHER WASYL
221	M SLOBODIAN	A171035	01/28/1996	500.00	MOTHER NADIA
222	ROMAN BODNARUK	A175525	12/28/1997	1,000.00	AUNT MARTA CYMDALISTA
222	ERIN M WHELAN	J095985	01/28/2000	5,000.00	PARENTS TANIA & KEVIN
226	CHRISTINE E GOMEZ	J090849	03/28/1997	1,000.00	HUSBAND JEFFREY W. OR DAUGHTER TONY
230	S P LYSOHIR	J089801	01/28/1996	1,000.00	MOTHER KAREN
231	V M COOK	J093860	04/28/1998	804.00	GRANDFATHER PETER PITNER & MOTHER M
231	N S LALUK	J094843	10/28/1999	906.00	PARENTS NICKY & DEBBY
231	A R PASTUSZEK	A171588	04/28/1996	1,000.00	PARENTS WILLIAM J. & THEODOZIA K. $
231	D S PASTUSZEK	J096638	01/28/1999	1,000.00	PARENTS ELLEN JEAN SMITH & WILLIAM
233	TETIANA SILECKY	A164318	09/28/1999	9,430.00	HUSBAND DR. JULIAN
234	G B CHUBENKO	J092567	09/28/1998	1,000.00	PARENTS TARAS & MARY ANN OR GRAND-
234	P M CHUBENKO	J092568	09/28/1998	1,000.00	PARENTS TARAS & MARY ANN OR GRAND-
234	T MAMARA MARIE O'NEILL	J091252	08/28/1997	2,000.00	PARENTS LAWRENCE K.& STEPHANIE
234	M SHYSHKA	A170488	11/28/1995	1,000.00	FATHER NICHOLAS OR MOTHER STEPHANIA
234	A WARIANKA	J095793	11/28/1999	1,000.00	PARENTS JOHN & MARGARET
235	AMANDA M MITCHELL	J096153	05/28/1998	405.00	MOTHER CAROL L.
236	P M BALL	A168064	10/28/1994	1,000.00	FATHER NICK
236	JOAN M FAIRLIE	A176486	04/28/1998	1,000.00	MOTHER JOAN, HUSBAND RINALD
236	T M FAIRLIE	J093150	05/28/1999	1,000.00	MOTHER JOAN M.FAIRLIE
238	W S GRINTCHENKO	J092901	01/28/1999	960.00	PARENTS ANATOLE & MARY ANN OR GRAND
238	C HRYCENKO	A164731	11/28/1993	1,000.00	DAUGHTER TARA HRYCENKO & SON JUSTIN
239	MARTINA TORRIANI	J094793	09/28/1998	847.00	MOTHER LUBA
240	K G PESKAR	J095509	07/28/1998	1,000.00	MOTHER ELEANOR
240	JAROSLAW G. ZAWADIWSKY	A177903	07/28/1998	1,000.00	PARENTS GREGORY & ANNA
242	L TLOCZYNSKY	A171691	05/28/1996	1,000.00	HUSBAND THOMAS M.
245	A A DYTYNIAK	J096351	08/28/1999	1,000.00	FATHER GEORGE OR MOTHER OLGA
253	THOMAS N KRAWCZYK	J089167	05/28/1995	436.00	MOTHER PAULINE
253	S WAWZYNIECKI JR	A164610	10/28/1993	1,000.00	
253	C WAWZYNIECKI	A159383	02/28/1992	1,000.00	
256	KYLE W CONKLIN	A177449	09/28/1998	1,000.00	FATHER WILLIAM D.
256	STEPHEN N HUTNIKOFF	J092487	08/28/1998	960.00	MOTHER OLGA & FATHER STEPHEN
256	D KOZAK	A167582	06/28/1994	1,000.00	WIFE IRENE
256	MARGARET A NEDOSZYTKO	J093905	05/28/1998	2,000.00	FATHER WILLIAM JR.
256	M B OLIVER	J088791	12/28/1994	1,000.00	MOTHER MARY
256	LINDA A RUSIN	A180061	02/28/2000	1,000.00	MOTHER ROSE N.
257	LARISSA M KOWALYK	J097650	07/28/2080	5,000.00	PARENTS JOHN JR.& MARY ANN
257	ADRIANA C TRUFYN	J099494	07/28/1998	1,555.00	PARENTS ROXAN & NICHOLAS $1500 EACH
261	ANNA M BILINSKI	A177737	11/28/1998	1,000.00	FATHER JOSEPH M. OR MOTHER MARY
261	ANDREW CORWONSKI	A174302	06/28/1997	1,000.00	WIFE GRACE
261	BERNADETTE CORWONSKI	A176761	05/28/1998	5,000.00	PARENTS ANDREW AND GRACE
261	THOMAS D CORWONSKI	A992265	05/28/1998	5,000.00	PARENTS ANDREW & GRACE
264	LARISSA A HRYSHCHYSHYN	J096698	02/28/2000	1,000.00	MOTHER DEBORAH P.
266	MICHAEL C SKASKIW	J092903	01/28/1999	1,000.00	FATHER GREG L.
267	WALTER ABRAMOWICZ	A134414	12/28/1992	648.00	MOTHER MARY
267	ADAM CHRIN	A175008	10/28/1997	64.00	MOTHER MARIA
267	OLENA GENDA	A179171	08/28/1999	1,000.00	HUSBAND IWAN
267	J A HUSSEY	J089285	07/28/1995	1,000.00	GRANDMOTHER CATHERINE KOZULAK
267	G KOZULAK	A988445	08/28/1994	1,000.00	FATHER WILLIAM
267	W M STAROSOLSKY	A168267	11/28/1994	1,000.00	MOTHER IRENA
267	LEPA SUBOTIC	A173836	04/28/1997	1,000.00	BROTHER JOVAN SUBOTIC
267	O I WASYLCIOW	A160918	08/28/1992	1,000.00	MOTHER STEFANIA BOJKO
268	ANDREA DI SALVO	J094704	07/28/1999	1,000.00	GREAT-GRANDMOTHER MARY TOMASZEWSKA
268	ROBERT W SCHOFIELD	A173621	03/28/1997	1,000.00	FRIEND LURA LAMENIA
269	HALINA RADCHENKO	J101054	06/28/1999	1,902.00	MOTHER LIDIA OR FATHER NIKOLAY
277	IRENE A MASNYJ	A177135	07/28/1998	319.00	HUSBAND TARAS
282	J C GAZEY	J092838	12/28/1998	1,000.00	FATHER STEPHEN M.
282	BORYS V KRAWCZENIUK	A177906	12/28/1998	1,000.00	MOTHER OKSANA
283	PATRICIA A. FARRELL	A178420	03/28/1999	2,000.00	HUSBAND DAVID
285	DMYTRO SKRYINYK	J092575	09/28/1998	1,000.00	PARENTS MYCHODIJ & JULIA
285	GEORGES SMETANA	A177207	04/28/1998	2,000.00	PARENTS JOHN AND MARY AND BROTHER V
287	YURIJ A BARANSKY	A174548	07/28/1997	342.00	BROTHER WOLODIMIR JR.
287	BOHDAN R MUSZKEWYCZ	J092961	02/28/1993	516.00	MOTHER JULIANNA
287	JULIANNA MUSZKEWYCZ	A166782	04/28/1994	620.00	HUSBAND OREST
287	B ZRADA	A172830	11/28/1996	1,500.00	SISTER PARASKEWIA CZEPURKO
292	TAMARA A FINLAY	J096354	04/28/1998	1,000.00	MOTHER MARIA FINLAY OR SISTER LAURA
292	O MARTYNIUK	A132625	04/28/1997	5,000.00	WIFE ANNE OR SONS IWAN WASYL & ANDR
292	D N PALIJ NEJILO	J086472	12/28/1992	1,000.00	MOTHER MARIA & SISTER LESIA
293	N C BILAS	J089764	12/28/1995	1,000.00	MOTHER JOSEPHINE
293	AMANDA DUSHNICK	J093639	12/28/1999	2,202.00	
293	STEVEN G LYSENKO	J096016	02/28/2000	2,000.00	PARENTS GEORGE P.& REBECCA L.
293	EUGENE S PORTERFIELD	J095685	09/28/1999	1,000.00	MOTHER NANCY MASS PORTERFIELD
293	LARISSA H PORTERFIELD	J094192	10/28/1997	1,000.00	MOTHER NANCY MASS PORTEFIELD
293	JAMES ROBERTS	J086409	12/28/1992	113.00	MOTHER JOAN
293	JOHN C ROBERTS	A162059	12/28/1992	108.00	MOTHER JOAN B.
293	JULIA M ROBERTS	J086414	12/28/1992	110.00	MOTHER JOAN
293	MARK ROBERTS	J086411	12/28/1992	110.00	MOTHER JOAN
293	PAUL ROBERTS	J086410	12/28/1992	111.00	MOTHER JOAN
293	PAULA TOWNER	A167285	05/28/1994	127.00	FATHER STEVE
304	B FEDERCZYK	A171558	04/28/1996	1,000.00	SON WASYL
307	DANIELLE M ERCHA	J095015	11/28/1999	1,000.00	FATHER JOSEPH B.
307	ANDREW K GALONZKA	J096028	02/28/2081	1,000.00	FATHER ANTIN OR MOTHER JULIE
307	RENATA A KONDRATIUK	J093444	10/28/1997	55.00	
316	JOHN BOCHNO	A169606	06/28/1995	8.00	WIFE JOLANTA
316	JOLANTA BOCHNO	A169607	06/28/1995	8.00	HUSBAND JOHN
316	DARIA CHWESIK	A177850	12/28/1998	792.00	BROTHER ROMAN BUCIERKA
316	EDWARD C EWANOW	A179397	10/28/1999	428.00	
316	MICHAEL A EWANOW	A177142	07/28/1998	1,000.00	WIFE KATHLEEN
316	ROSEMARY M EWANOW	A179396	10/28/1999	428.00	
316	JENNIFER C INCLIMA	J091049	05/28/1995	256.00	GRANDMOTHER LILLIAN J. EWANCIW
316	HELEN KARALIA	A174447	07/28/1997	1,000.00	HUSBAND JOHN
316	DARIA J KOMPANIEC	A178127	01/28/1999	185.00	CHILDREN WALTER, MICHAEL & ANDREA
316	FRANKLIN J KUCEY	A172276	08/28/1996	899.00	FATHER JOHN
316	MARGARET MENDICK	A177379	09/28/1998	2,000.00	HUSBAND WILLIAM B.
316	MICHAEL A MENDICK	A177382	09/28/1998	1,000.00	PARENTS MARGARET AND WILLIAM B. AND
316	WILLIAM T MENDICK	A177381	09/28/1998	1,000.00	PARENTS WILLIAM B. AND MARGARET AND
316	MARY B WEBER	A179762	12/28/1999	2,000.00	FIANCE PETER OLIJNYK
316	MICHAEL F WILSON	A173270	01/28/1997	573.00	MOTHER JENNY
316	DEBORAH A YWANIW	A177769	11/28/1998	197.00	HUSBAND MICHAEL J.
316	MICHAEL J YWANIW	A177768	11/28/1998	500.00	WIFE DEBORAH A.
316	LEDA ZALINCZUK	A179259	09/28/1999	379.00	HUSBAND RICHARD S. ZAMBIT
320	CHRISTINA M POPOWYCH	A179678	11/28/1999	77.00	PARENTS TEOPHIL & MARIA OR SISTERS
320	J M TELUK	J090483	11/28/1996	3,000.00	PARENTS WALTER & IWANNA

Продовження у наступному числі.

Лесина домівка...

(Закінчення зі стор. 22)

цілеспрямований і компетентний, котрому можна довірити майбутнє школи. Поставленої мети Опікунська рада досягла, з Нового року до обов'язків директора приступив молодий історик, колишній член Опікунської ради Сергій Царапора Несподівано отримали і ми Різдвяні подарунки, котрі будуть значною допомогою для поступу вперед. Управа Українського народного дому в Гартфорді, Коннектикат, (США), провела спеціяльну імпрезу і дохід в загальній сумі 1,500 американських долярів передала на розвиток нашої Української школи. Особливо багато зусиль приклали Богдан Антонишин і Іван Заковоротний, котрі минулого літа самі побували в Ялті. Наші давні ангели-хоронителі з Сестрицтва св. Ольги також зібрали і передали на Українську школу в Ялті суму, що загалом складає 2,025 американських долярів. Хочемо передати через газету низький поклін і щиру подяку організаторам цієї допомоги і всім жертводавцям, котрим не байдуже, якою мовою будуть навчатись маленькі українці Ялти. Назвемо хоч деякі імена жертводавців, котрі внесли особливо значний вклад в збір пожертв на Українську школу в Ялті, організований Сестрицтвом св. Ольги (Парафія св. Андрія Первозваного у Вашінгтоні, координатор допомоги Оля Матула, голова Сестрицтва Софія Кравець): Богданів Олександра і Віталій, Гарасовські Іванна і Остап, Гусаковський Василь, Демус Володимира і Пилип, Держко Евстахій, Діберт Олександер, Лизогуб Володимир, Лобур Любомира і Віpослав, Одарченко Марія і Петро, РУХ – Чикаго, Темницька Софія та багато інших. Від гарячих сердець ялтинських українців прийміть нашу вдячність.

Світлана Кочерга,
секретар Опікунської ради Української школи в Ялті, завідувачка музею Лесі Українки, член письменників України

P.S. *Після того, як ми надіслали до „Свободи" статтю про українців кримського міста Ялти, відбулась ще одна радісна для нас подія. З ласки Братства Введення в Храм Пресвятої Богородиці через представників Духовної семінарії Григорія Комара та Миколу Сулиму українська школа в Ялті отримала значну фінансову допомогу. Дозвольте через вашу газету, котра зробила винятковий вклад в становлення української школи в Ялті своїми публікаціями, висловити низький поклін і найщирішу подяку Братству і особисто його високоповажному духівнику о. Святославу Шевчукові. Сподіваємось, що і надалі доля нашої школи буде цікавити читачів „Свободи".*

Сергій Царапора,
директор школи,
Віталій Яворський,
голова Опікунської ради,
Світлана Кочерга,
секретар Опікунської ради

43-ій ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
під патронатом
ОСЕРЕДКУ НТШ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ
та УВАН

щиро запрошують громадян Філядельфії і околиці на

ВЕЧІР ВШАНУВАННЯ ЛИЦАРЯ ОРДЕНУ св. ГРИГОРІЯ проф.-доктора МИРОСЛАВА ЛАБУНЬКИ

з нагоди появи його нової книжки „Новгородська легенда про білий клобук"

у суботу, 15 квітня 2000 р., о год. 4:30 по пол.
в галереї УОКЦ

ПОСТІЙНЕ ПРЕДСТАВНИЦТВО УКРАЇНИ ПРИ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ
Phone: (212) 759-7003

220 East 51th Street
New York, NY 10022

PERMANENT MISSION OF UKRAINE TO THE UNITED NATIONS
Fax: (212) 355-9455

31 березня 2000 р.

Шановні друзі!

1 січня 2000 року розпочався дворічний термін членства України в Раді Безпеки ООН. Вперше як незалежна держава – Україна почала виконувати функції непостійного члена цього унікального міжнародного органу, на який покладено головну відповідальність за підтримання міжнародного миру і безпеки. Обрання України до Ради Безпеки стало свідченням визнання вагомої ролі нашої держави на міжнародній арені, виважености, демократичности та надійности нашої зовнішньої політики.

Перші місяці роботи делегації України в РБ підтвердили серйозність наших намірів впливати на складні переговорні процеси та рішення, які приймаються в рамках цього органу.

Виважена та конструктивна позиція України високо оцінюється державами-членами РБ, сприяє зростанню авторитету нашої країни.

Водночас, підтримання належного та ефективного рівня роботи в Раді Безпеки протягом періоду членства України в цьому органі (2000-2001рр) вимагає додаткових фінансових витрат.

За умов скрутного економічно-фінансового становища держави, на жаль, на даному етапі повне забезпечення фінансових потреб державних установ, що здійснюють зовнішньополітичну діяльність, об'єктивно не є можливим.

В зв'язку з цим за спільним рішенням Міністерства закордонних справ та Міністерства фінансів України створено Фонд сприяння діяльности делегації України в Раді Безпеки при Постійному представництві України при ООН, який має наповнюватись коштами за рахунок благодійних внесків національних та іноземних фізичних та юридичних осіб.

Враховуючи зазначене, Постійне представництво звертається до Вас, кому не байдужа доля України, хто неодноразово підтверджував та підтверджує практичними вчинками свою готовність допомагати спільними зусиллями нашій Батьківщині, яка переживає складні часи економічних перетворень, з проханням зробити свій внесок до зазначеного Фонду з метою підтримки діяльности України в Раді Безпеки ООН.

При цьому надаємо реквізити Фонду: Permanent Mission of Ukraine-Fund, acc. #292500412865, Chase Manhattan Bank, 825 United Nations Plaza, New York, NY 10017.

Із щирою повагою і вдячністю,

Володимир Єльченко,
Посол, Постійний представник України
при Організації Об'єднаних Націй

XXIII-ій З'ЇЗД Т-ва ВОЯКІВ УПА ім. ген.-хор. РОМАНА ШУХЕВИЧА-ТАРАСА ЧУПРИНКИ в США

та відзначення

50-ЛІТТЯ СТВОРЕННЯ І ДІЯЛЬНОСТИ ТОВАРИСТВА

відбудеться

в Домі СУМ при 301 Палісейд авеню, Йонкерс, Н.Й.

Реєстрація делегатів

в суботу, 6-го травня 2000 р., о год. 9-ій ранку.

Початок нарад з'їзду **о год. 10-ій ранку**

ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ

в залі Дому Спілки Української Молоді **о год. 7-ій веч.**
з промовами, привітами та мистецькою частиною

До участи запрошуємо представників організацій і товариств та українське громадянство.

Зголошення просимо надсилати: **SOCIETY of VETERANS of UPA, INC.**
301 Palisade Avenue, Yonkers, NY 10703-2999

ГОЛОВНА УПРАВА Т-ВА В. УПА в США

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в АМЕРИЦІ

запрошує членів і українське громадянство

на

ПРЕЗЕНТАЦІЮ АНГЛОМОВНОГО ПЕРЕКЛАДУ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ-РУСИ МИХАЙЛА ГРУШЕВСЬКОГО

Том 7: Козацькі часи – до р. 1625

д-р ФРАНК СИСИН – директор Центру досліджень історії України ім. Петра Яцика, КІУС, говоритиме на тему – ПЕРЕКЛАДАЮЧИ КЛЯСИКА: ПРОЄКТ ПЕРЕКЛАДУ МИХАЙЛА ГРУШЕВСЬКОГО;

д-р ЗЕНОН КОГУТ – директор Канадського Інституту Українських Студій, говоритиме на тему: МИХАЙЛО ГРУШЕВСЬКИЙ ТА ТВОРЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІСТОРІЇ;

д-р СЕРГІЙ ПЛОХІЙ – заступник директора Центру досліджень історії України ім. Петра Яцика, говоритиме на тему – ПЕРЕЧИТУЮЧИ ГРУШЕВСЬКОГО: ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОГО КОЗАЦТВА

що відбудеться

у суботу, 15 квітня 2000 р., о год. 5-ій веч.
в домі НТШ, при 63 Четверта авеню, між 9 і 10 вулицями, у Нью-Йорку

УПРАВА НТШ

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

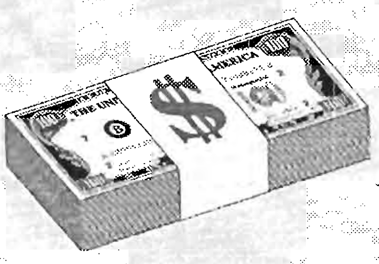
Найбільша в світі українська висилкова фірма
Висилаємо в Україну, країни СНД та Східної Європи

З нагоди 10 років заснування велика знижка на товари та послуги

» ПЕРЕСИЛКА ДОЛЯРІВ

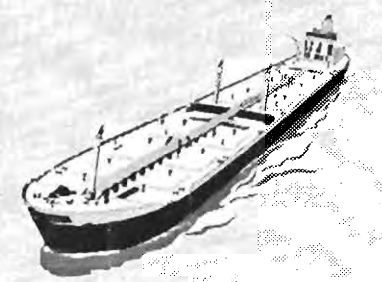
Україна

» ПАКУНКИ

до 4 днів
Експрес 24 години

ЗАВЖДИ НАЙНИЖЧІ ЦІНИ

- ҐАРАНТОВАНО
- КОНФІДЕНЦІЙНО

Доручаємо доляри особисто в руки

- НАЙШВИДША ДОСТАВА
- НАДІЙНИЙ СЕРВІС

Безкоштовно відбираємо пачки з хати за посередництвом UPS

Всі довідки за тел: 1-800-361-7345

Більше 700 тисяч вдячних клієнтів!

10 років разом з громадою

МІСТ MEEST

#1 в США та Канаді

Свій до свого по своє!

» НОВИЙ КАТАЛОГ НА ТОВАРИ І ТЕХНІКУ

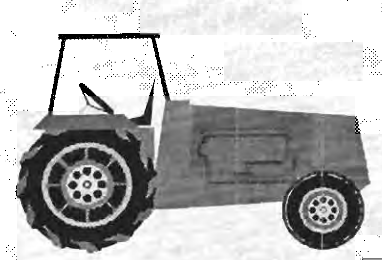
- НАЙНИЖЧІ ЦІНИ
- ВЕЛИКИЙ ВИБІР

до 35% знижки

» ПРОДУКТОВІ ПАЧКИ

- ВЕЛИКИЙ ВИБІР
- ЯКІСНІ ПРОДУКТИ

Достава від 1 до 4 тижнів

За безкоштовним каталогом телефонуйте: 1-800-361-7345

Найнижчі ціни, найкращий сервіс тільки у фірмі «МІСТ»

Щохвилинний комп'ютерний контроль за виконанням Вашого замовлення!

На кожне замовлення даєм письмове підтвердження від отримувача

РЕҐІОНАЛЬНІ ПРЕДСТАВНИКИ ФІРМИ «МІСТ» У ПІВНІЧНІЙ АМЕРИЦІ

MEEST Corporation Inc. 97 Six Point Rd. Toronto, ON M8Z 2X3 Tel.: (416) 236-2032 1 (800) 361-7345	MEEST - AMERICA 817 Pennsylvania Ave. Linden, NJ 07036 Tel.: (908) 925-5525 1 (800) 288-9949	MEEST-KARPATY 2236 W. Chicago Ave, Chicago, IL 60622 Tel.: (773) 489-9225 1 (800) 527-7289	MEEST-CALIFORNIA 500 E. Harvard Str. Glendale, CA 91205 Tel.: (818) 547-4910	MEEST-ALBERTA 10834 97 Street, Edmonton, AB T5H 2M3 Tel.: (403) 424-1777 1 (800) 518-5558

Для кращої обслуги клієнтів маємо понад 250 агентів у Північній Америці.
За агентом у Вашій місцевості телефонуйте безкоштовно: 1-800-361-7345

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

scope travel inc
1605 Springfield Ave, Maplewood NJ 07040
973 378-8998 or 800 242-7267 or FAX 973 378-7903
http://www.scopetravel.com info@scopetravel.com

Leading World Tour Operator to Ukraine

Marijka Stadnycka Helbig

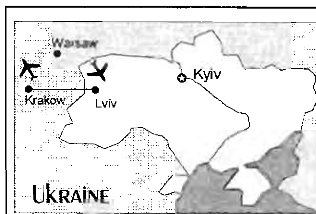
MILLENNIUM ESCORTED TOURS

HUTSULKA

via LOT Polish Airlines
***from* NEWARK *or* CHICAGO**
17 DAY All-inclusive Escorted First Class Tour
from $2275

The most popular of tour itineraries fly into Kyiv, take a sleeper train to Lviv and continue by deluxe touring coach: **Kyiv (4) Lviv (3) Yaremche (1) Chernivtsi (2) Lviv (3) and Krakow (2)** *plus* Rohatyn, Ivano Frankivsk, Kolomyja, Zarvanytsia, Krekhiv and Przemysl ***Departures: May through Sep***

LVIV EXPRESS

via LOT Polish Airlines
***from* NEWARK *or* CHICAGO**
17 DAY AIR ONLY to Lviv (2 days in Krakow)
from $1190

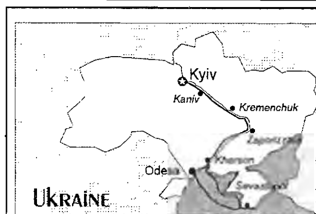
Enjoy your trip and leave EVERYTHING to us. Fly with us from Newark to Lviv, **stay with family 14 days** and return to Newark on a non stop flight from **Krakow** after spending 2 wonderful days there. Escort, Ukrainian visa, medical insurance and Krakow stay included ***Departures: May through Sep***

CHAIKA

via LOT Polish Airlines
***from* NEWARK *or* CHICAGO**
24 DAY All-inclusive Bus Tour + Dnipro Cruise
from $3400

The most comprehensive of tours, combines an **11 day Dnipro Cruise** from **Kyiv to Odesa**, from there by overnight train to **Lviv** to join our *HUTSULKA* group. Together you continue through **Bukovyna,** the **Carpathian Mountains** to **Krakow** (see above) ***Only two departures: Jun 29th and Aug 10th***

DNIPRO CRUISES

M/S Marshall Rybalko
12 day Kyiv/Odesa and
10 day Odesa/Kyiv itineraries
from $999 Main Deck twin rate

Itinerary: **Kyiv, Kaniv, Kremenchuk, Kherson, Sevastopol** and **Odesa.** German-built 240 passenger riverboat, fully airconditioned, with restaurants, bars, daily entertainment, specialty cuisine and offshore exc. 15-day Kyiv/Odesa RT cruises available aboard MS Gen. Vatutin ***Departures: May through Sep***

ЛЕМКІВСЬКА ВАТРА

Ukrainian Folklore Music Festival in **ZDYNIA**
***via LOT Polish Airlines from* NEWARK *or* CHICAGO**
July 13 - 29, 2000 All-inclusive 17 day Tour **$2275 tw**
July 20 - 29, 2000 All-inclusive Poland portion **$1690 tw**

Escort: Marijka Duplak

A Millennium sensation!! World's largest Ukrainian Folklore Music Festival. **Kyiv (3) Lviv (3) Beskydy (1) Krynycia (4) Krakow (3)** *plus* Przemysl, Sanok, Tylawa, Zyndranowa, Zdynia, Svydnyk

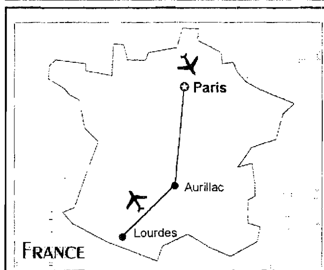

ПРОЩА до ЗАРВАНИЦІ

***via LOT Polish Airlines from* NEWARK *or* CHICAGO**
14 DAY All-inclusive Escorted Tour
Jul 16 - 29, 2000 $1990 twin

Escort: Christine Kowcz

Рішенням Синоду Єпископів Києво Галицької Митрополії, святкування двотисячиліття Різдва Христового відбудуться в Зарваниці. Прогулька включає **Київ (3) Тернопіль (5) Львів (6)**

LOURDES +

Paris *and* Aurillac
***via Sabena Airlines from* NEWARK or CHICAGO**
11 DAY All-inclusive Escorted Tour
May 21 - 31, 2000 $1690 twin

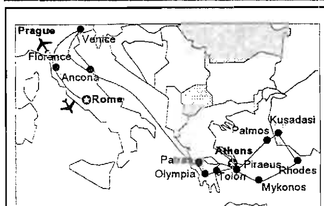
Fly into **Paris (4)** where highlights include the Notre Dame Cathedral, Eiffel Tower, Versailles and a cruise on the Seine River Continue by touring coach to **Aurilllac (2)**, an exquisite 16th c town. A most picturesque ride takes you to **Lourdes (3)** in the high Pyrenees, world's most popular Catholic Pilgrimage destination. You may prepay this tour for your friends/family from Ukraine.

NEW

MEDITERRANEAN Cruise

aboard the Holland America ***M/S Maasdam***
7 days
$1599 twin includes air from JFK
Departures: May 14, 21 & 28, 2000

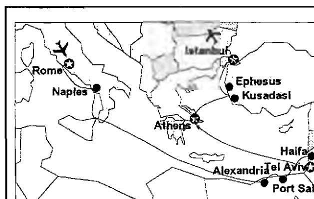
BARCELONA, SPAIN - Tunisia (Carthage/Tunis options) **- Palermo, Sicily - Rome** (Vatican City option) **- Monte Carlo, Monaco** (Nice option) **- Marseille, France** (Avignon/Les Baux option) **- BARCELONA, SPAIN**

MILLENNIUM YOUTH TOUR

via Czech Airlines
***from* NEWARK $2750**
***from* CHICAGO $2900**
17 DAY All-inclusive Escorted Bus & Cruise Tour
Jul 30 - Aug 15, 2000

Italy: Rome, Florence, Venice then *CRUISE* to **Greece**, by bus to Olympia, Tolon and Athens, then join the **Greek Island & Turkey** *CRUISE* to Rhodes, Mikonos, & Kusadasi. *Під патронатом Братства Молоді св. Бориса і Гліба (св. Володимира і Ольги у Чікаго)* **Spiritual Guide: Rev. Myron Panchuk**

MEDITERRANEAN Cruise

aboard the ***Pacific Princess "Love Boat"***
***via Czech Airlines from* NEWARK**
to Rome return from Istanbul
14 DAY Deluxe Cruise and Air package
Nov 25 - Dec 8, 2000 from $3490

Italy: Sorrento, Naples, Capri, Pompei **Egypt:** Alexandria, Cairo, Pyramids, Port Said, Suez Canal **Holy Land:** Nazareth, Galilee, Jerusalem, Haifa, Ashbod, Tel Aviv, **Greece:** Athens, Piraeus and **Turkey:** Kusadasi, Ephesus, Istanbul ***Millennium dream come true! Perfect climate and no crowds!***

More LVIV

***10 days* AIR + HOTEL + VISA**

Tour 1	***from***	**Jun 15**	***to***	**Jun 24**	**$1349**
Tour 2	***from***	**Jul 13**	***to***	**Jul 22**	**$1399**
Tour 3	***from***	**Aug 10**	***to***	**Aug 19**	**$1499**
Tour 4	***from***	**Sep 07**	***to***	**Sep 16**	**$1299**

Tour features: Transatlantic air transportation via LOT Polish Airlines from JFK (Chicago departure $50 additional). Most centrally located Hotel Georg with full breakfast. Arrival / departure transfers, Ukraine visa. **NO CHANGES** in dates, gateways, hotels allowed.

Загін "ЧЕРВОНА КАЛИНА"

прогулька в Україну з нагоди святкувань 75-літнього Ювілею
via Czech Airlines from Newark
15 DAY All inclusive $2300
Aug 20 - Sep 3, 2000

Be in **Kyiv (4)** for the Celebration Festivities of Ukraine's Independence Day, then proceed by deluxe coach via Pochajiv to **Lviv (6)** Makivka, Stryj. Plenty of free time to visit family and friends. Rejoin your touring coach for the remainder of a wonderful itinerary to **Krakow (2)** Przemysl then across the Western Beskyd Mountains to **Prague (2)** Guaranteed departure Escort: Ivan Luchechko

SPECIAL UPDATE

FLIGHTS to LVIV

- **PURCHASE YOUR TICKET NOW!!**
- **SPACE LIMITED**

Early booking discount on LOT Polish Airlines
➔ **to Lviv** from New York or Chicago on Sunday and Thursday
← **from Lviv** to New York or Chicago on Saturday and Tuesday

СФУЛТ

VII WFUMA MEDICAL CONGRESS

Aug 13 - 18, 2000
in LVIV, UKRAINE
via Lot, Northwest or Lufthansa

Depart any gateway in USA or Canada *(rates quoted are from NYC)*

Tour A	Lviv Aug 10-18, 2000	**Land Only** package	tw	**$900**
Tour B	Lviv, Yalta, Kyiv	All inclusive 17 days	tw	**$3200**
Tour C	Lviv, Kyiv	All inclusive 17 days	tw	**$2800**

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

Air Ukraine **UZBEKISTAN airways**

"UZBEKISTAN AIRWAYS" та "AIR UKRAINE"

ВИКОНУЮТЬ СПІЛЬНІ БЕЗПОСАДКОВІ ЛЕТИ

НЬЮ-ЙОРК – КИЇВ
далі до ТАШКЕНТУ

на літаку БОІНГ-767-300

В П'ЯТНИЦІ І НЕДІЛІ

з летовища Кеннеді

За довідками телефонувати:

"UZBEKISTAN AIRWAYS":

1-212-489-3954 ***(бюро)***
1-212-245-1005 ***(резервування квитків)***
1-800-820-2891 ***(вантажі)***
1-718-244-0251 ***(вантажі, факс)***

ДИПЛОМ СНД = ДИПЛОМ США

Bachelor Degree, Master Degree, Ph.D

Чи Ви маєте бажання працювати або вчитися у США? Тоді Вам необхідно прирівняти освіту, що отримана в СНД, до освітніх стандартів США.

FOREIGN CONSULTANTS Inc.
EDUCATIONAL EVALUATION SERVICES

Член Американських Національних Асоціяцій AACRAO та NAFSA виконує „**EVALUATION**" (оцінку) дипломів та академічних довідок.

2809 W. DEVON AVE., CHICAGO, IL 60659

(773) 761-0000
(773) 761-0030

ЯКЩО ВИ ХОЧЕТЕ

- ❖ ощаджувати гроші на вищі відсотки
- ❖ позичати гроші на менші відсотки
- ❖ мати приємну та професійну обслугу своєю рідною мовою
- ❖ розпочати критичну історію з VISA CARO
- ❖ переслати гроші через Western Union

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

ПОЛАГОДИТЬ ВСІ ВАШІ ФІНАНСОВІ СПРАВИ

Головне бюро:
215 Second Ave. (between 13th & 14th St.), New York, NY 10003
Tel.: 212 533-2980 • Fax: 212 995-5204

Філії у Нью-Джерзі:
35 Main St., S. Bound Brook, NJ 08880 • **Tel.: 732 469-9085**
691 Roosevelt Ave., Carteret, NJ 07008 • **Tel.: 732 802-0480**

ЛІКУВАННЯ В ТРУСКАВЦІ

На світі є багато курортів будь-якого рівня, але якщо ви маєте такі захворювання, як: хронічні гепатити, холецистити, жовчно-кам'яну хворобу, панкреатити, коліти, гастрити, сечо-кам'яну хворобу, уретрити, цукровий діабет, проблеми в шлунково-кишковому тракті, вам потрібно вибрати лікування саме в Трускавці.

Тут в гарному, спокійному прикарпатському місті, „живе" королева мінеральних вод – „НАФТУСЯ". Чудова природа, м'який клімат, рідна мова та душевне відношення людей – важливий додаток до повної гарантії того, що лікування буде успішним.

Вартість путівки для однієї особи (без перелету):

на два тижні – **$336**
на три тижні – **$462**
➜ **сюди включається: проживання в кімнаті на дві особи, триразове дієтичне харчування, медичне обслуговування, всі необхідні лікувальні процедури.**

Дзвоніть до нас і ми допоможемо знайти санаторій, який найкраще відповідає вашим потребам, **tel.: (516) 670-8662 • Fax: (516) 897-0541**

ВСЕЦІЛА ОПІКА ЗДОРОВ'Я
Аптека та хірургічне приладдя

Приймаємо всі забезпеченеві пляни: Медікер, медікейд та багато інших

Рецепти
Вітаміни
Хірургічне приладдя
Магнетична терапія
Окуляри
Усі постачання для хворих на цукрицю
лікувальні трави

Виконання ортопедичного приладдя
Приготування візків для хворих, підпор і палиць
Опіка для поранених

Говоримо українською мовою.
Доставляємо ліки безкоштовно додому в нашій дільниці і підбираємо рецепти

66 Друга авеню
Нью-Йорк, НЙ 10003

Додаткові послуги:
Нотаріяльні справи
Копіювальні машини і факс
Викликання фільмів
Продажа „метрокарт"

Тел.: (212) 473-0500
Фах: (212) 473-6366

EUROPE
TRAVEL & SERVICES

• квитки • запрошення • гроші • пакунки • екскурсії

УВАГА! НАДЗВИЧАЙНО НИЗЬКІ ЦІНИ

КИЇВ – 460 дол. в обі сторони
ЛЬВІВ – 360 дол. в обі сторони

36 Main St. South River, NJ 08882
fax (732) 390-1946
Tel.: (732) 390-1750

Пакунки та доляри в Україну

$0.50 lb*
$ 1.89 lb*

79 c LB при пересилці через UPS
*** Окрема доплата за доставу кожного пакунка**

Ліцензійована пересилка долярів.
Достава американської готівки в руки отримувача

(973) 763-8778

ROXOLANA **1 (888) 725 8665**

300 Parker Avenue, Maplewood, NJ 07040

ЗМІНА АДРЕСИ

❑ „Свобода" ❑ „The Ukrainian Weekly"

СТАРА АДРЕСА:

Число Відділу (якщо член УНС) ....

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

....

НОВА АДРЕСА:

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

....

Зголошення присилати до:
Svoboda/The Ukrainian Weekly
P.O.Box 280, Parsippany, NJ 07054

На зміну адреси проситься долучити $1.00
ПЕРЕВЕДЕННЯ ЗМІНИ АДРЕСИ ТРИВАЄ 1-2 ТИЖНІ

ADVERTISING RATES FOR SVOBODA

(Published in Ukrainian on Fridays)

ALL ADVERTISEMENTS MUST BE RECEIVED BY WEDMESDAY NOON
ONE WEEK PRIOR TO PUBLICATION.
OBITUARIES ACCEPTED BY TELEPHONE DAILY UNTIL 9 A.M.
OF THE WEDNESDAY THE PAPER IS PRINTED

All general advertising: 1 inch, single column ____________ $12.00
Fraternal, personal and community advertising: 1 inch, single column ____ $7.50

Size	Dimensions	Price
1/4 Pg	7¼" X 2c	$135.00
1/4 Pg	14½" X 1c	$165.00
1/4 Pg	3⅝" X 4c	$165.00
1/8 Pg	7¼" X 1c	$85.00
1/8 Pg	3⅝" X 2c	$85.00
1/8 Pg	1 13/16" X 4c	$85.00
1/2 Pg	7¼" X 4c	$310.00
1/2 Pg	14½" X 2c	$310.00
1 Pg	14½" X 4c	$600.00

Quantity discounts:

1-9 ads ____________ $12.00 per inch/Sc
10 or more ads ____________ 20% discount
24 or more ads ____________ 25% discount
52 ads ____________ 30% discount

NOTE:

1. A 50% deposit is to accompany the text of the advertisement.
2. All advertising correspondence should be directed to: Mrs. Maria Oscislawski
   Advertising Manager
   2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054.
3. Kindly make checks payable to Svoboda or The Ukrainian Weekly, as appropriate.

Жертва автомобільної аварії в Україні

Як стало відомо, 30 березня у вечірніх годинах загинула на 40-му році життя, під колесами автомобіля у місті Козелець біля Чернігова, Людмила Вишневська, дружина Вячеслава Вишневського, відомого громадського і пластового активіста в Нью-Йорку. Л. Вишневська перебувала на відвідинах у родинному місті, трагедія сталася якраз перед поверненням до США. Покійна часто дописувала до „Свободи", і саме 31 березня появився цікавий спомин Л. Вишневської про Сергія Мурженка. Загибла закінчила університет у Києві, економічний факультет, була постійним дописувачем „Вечірнього Києва" перед переїздом до США.

Наш кор.

В пам'ять Володимира Тритяка

В Інституті Америки 25 березня відбувся передостанній концерт з серії „Музика в Інституті" в пам'ять Володимира Тритяка, відомого в Німеччині, Парагваї та Америці скрипаля-диригента й педагога, спонзорований родиною д-ра Ігоря і Марти Федорів. Вечір мав мало зовнішнього блиску, але був дуже змістовним, що для справжніх артистів має особливу вартість.

Для такої нагоди знайдено ідеальну програму – три сонати Брамса у виконанні визначних віртуозів – скрипаля Юрія Мазуркевича та піяніста Володимира Винницького. Ці сонати є дуже різні за своїм змістом та емоційним забарвленням. Мазуркевич, довголітній камерний музика, виконуючи ліричні епізоди, проявив цілу гаму кольорів та досконалу інтонаційну чистоту в подвійних тонах. При чергуванні фраз, які безнастанно переливалися, між інструментами створено плавний діялог. Скрипку найчастіше порівнюють до людського голосу, бо вона має тотожні якості виразу мелодії.

Також щось надзвичайне виникає, коли Винницький грає на фортепіяні. Енергія, ритмічність і мелодійна плавність, яку він вносить в гру, породжує особливу якість виконання. Це те, що створює контакт між виконавцем і слухачами.

Досконала співпраця двох великих віртуозів Мазуркевича й Винницького, відкрила правдивий світ музики Брамса. Вдячна публіка з ентузіязмом аплодувала артистам за їхню душевну гру.

Богдан Марків

За мову, зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає.

Проф. Іван Крип'якевич був їм учителем

Темою цього спомину не буде наукова творчість проф. Івана Крип'якевича, славного історика, а тільки мої особисті спостереження в роки навчання у Жовківській гімназії ім. гетьмана Жолкевського – від 5-ої до 8-ої кляси, та під час матури 1933 року.

Гімназія в Жовкві розміщувалася в парку, в руїнах колишнього замку гетьмана Жолкевського, трохи поновленому та пристосованому до потреб гімназії. Хоч гімназія була польською, природничо-математичного характеру, в ній навчалося багато українців. Також було кілька українців-професорів: о. шамбелян Погорецький навчав релігії, проф. Іван Крип'якевич – історії, Іван Сокіл – математики, фізики та хемії, Іван Матківський – латину і Юхнович – німецької мови. Решта були поляки, включно з директором школи. Ми, учні-українці, були добре організовані в різних культурних та музично-спортових гуртках, мали свій знаменитий хор, який співав Службу Божу в бароковій церкві свв. Отців Василіян – до речі, чудово розмальованій мистцем Буцманюком. Мали також Марійський гурток під проводом о. василіянина Гр. Труха, колишнього заслуженого Січового Стрільця. Мали мандолінову оркестру. А у вищих клясах навіть таємно діяли Пласт і ОУН.

Польські професори і учні недолюблювали українців, особливо наші студентські гуртки. Та ми твердо знали, що живемо на своїй землі, а вони – зайди і окупанти. Добре пам'ятаю, як професор Гавзер, капітан польської армії в резерві, який навчав польської мови і літератури, нахабно знижував оцінки українським учням вищих кляс. В результаті такої несправедливости вони мусіли протягом вакацій зубрити польську мову та здавати іспит в присутності директора школи. Також учитель малювання Шах злісно шкодив українцям, доносив на них дирекції і поліції, вигадуючи різні нісенітниці, аби тільки українців скомпромітувати.

Поляки не хотіли допустити д-ра Крип'якевича до університету у Львові та до інших університетів у Польщі, бо він був щирим українським патріотом, а знанням історії значно перевищував своїх колег. У своїх викладах наполегливо дошукувався об'єктивної правди, базованої на історичних фактах. Був він середнього росту, біля 150 фунтів ваги, і вже тоді його голова була покрита сивиною. Постать мав трохи похилу, говорив монотонно, без патосу, але дуже цікаво. Під час лекції любив проходжуватися по клясі і ніколи не читав та не послуговувався підручниками. Так що треба було уважно слухати і старатися запам'ятовувати, бо в підручниках цих знань не було. Коли проходжувався, все заклада́в руки за спину. Часто вечорами можна було його зустріти в парку коло гімназії або на стежках близької гори Гарай. Кажуть, що гетьман Жолкевський так полюбив місцеві краєвиди, що якось в захопленні вигукнув: „Га? Рай!". І гору прозвали „Гарай".Професорський склад з директором Крижанівським на чолі і ми, українські студенти, шанували д-ра І. Крип'якевича. Ми відчували, що йому навмисне діється кривда, бо він таки заслуговував мати катедру в університеті у Львові.

Наша матура 1933 року була знову карною, може, навіть з політичних причин. Приїхав спеціяльно інспектор зі Львова, Баліцький, та познижував оцінки на письмовому іспиті, а пізніше й на усному, так що на 44 кандидатів до матури біля 30 відсотків відсіялося.

Різна доля судилася абітурієнтам Жовківської гімназії. Багатьох кагебісти закатували таки в жовківській тюрмі, багатьох заслали в Сибір, чимало загинуло на війні, в рядах УПА, Дивізії і тільки дехто – природною смертю. З 44 залишилося в живих семеро.

За совєтської окупації Галичини проф. Крип'якевич одержав катедру в університеті у Львові та написав багато унікальних творів. Він стверджував, що гетьман Хмельницький народився в Жовкві та що в Жовкві також бували гетьман Мазепа і навіть цар Петро. Жовква – це старовинне історичне місто, яке прозивали „другою Венецією". Тут багато архітектурних шедеврів ренесансових і барокових стилів.

Проф. Крип'якевич, мимо злиднів та переслідувань, дожив поважного віку і похований на Личаківському цвинтарі у Львові. Цих кілька слів про мого дорогого учителя хай буде китицею нев'янучих квітів від нас, його учнів, – на його могилу.

Д-р Володимир Боднар

Світлій пам'яті мистця і вченого

Українська культура зазнала ще однієї тяжкої втрати. 11 березня цього року у Львові на 71 році життя відійшов у вічність Еммануїл Мисько – відомий мистецький діяч, видатний скульптор, академік, Народний художник України, лавреат Шевченківської премії, ректор Львівської академії мистецтв.

Початок суспільної діяльности Е. Миська припадає на той драматичний момент нашої історії, коли зламаний брутальною силою більшовицького режиму, вигасає активний збройний опір УПА. Українське національне питання здане на ласку й неласку кремлівських тріюмфаторів, потребує нових сил, нових ідей і нових способів вирішення. Найбільша необхідність виринає у скерованому в майбутність творчому потенціялі й людях, які б уособлювали цей потенціял.І такі люди появляються.

Одним із яскравих репрезентантів нового покоління української інтеліґенції стає Е. Мисько. В роки хрущовської „відлиги" він належав до того кола діячів, які своєю наполегливою і цілеспрямованою працею врятували мистецьку культуру на заході України. Будучи талановитим мистцем-скульптором, Е. Мисько тривалий час очолює Львівську спілку художників, діяльність якої позитивно вплинула на розвиток національної культури Галичини й України в цілому.

В 1965 році Е. Мисько не побоявся стати на захист переслідуваних КҐБ українських інтелектуалів. Однак надалі, розуміючи драматичне для українства співвідношення сил, він всі сили засереджує на тяжкій повсякденній праці збереження національної генетики в колоніяльних умовах російсько-совєтської імперії, аби якнайповніше долучитися до справи українського відродження. Цей тернистий шлях і він пройшов гідно й успішно. Його діяльність принесла вагомі плоди.

З початком ґорбачовських реформ Е. Мисько погоджується стати ректором Львівської академії мистецтв. Академія (тоді ще Львівський інститут ужиткового і декоративного мистецтва) бере активну участь у незалежницьких акціях початку 90-их років, розбудові Народного Руху України, поважно заявляє про себе, як про одну з опор у відновленні державницького духу. Надалі, переживаючи нестабільні процеси становлення незалежної Української держави, академія, очолена Е. Миськом, не тільки засвідчує духовну витривалість, але й здатність суттєво впливати на формування новітнього українського мистецтва.

Як мистець-скульптор Е. Мисько найповніше реалізує свій творчий хист у жанрі портрету, створюючи незабутні, пластично довершені образи українських діячів науки, культури, мистецтва.

Україна і Львів назавжди попрощалися із Е. Миськом у вівторок, 14 березня. Своїм життям він ще раз підтвердив відому істину, що історію народу творять яскраві особистості, всупереч усім сприятливим і несприятливим обставинам.

Він був одним з вірних і стійких синів України, про яких ще раз і ще раз із вдячністю скажемо: один – це дуже багато, якщо цей один – Еммануїл Мисько.

Любомир Медвідь,
професор Львівської академії мистецтв
Микола Шимчук,
професор Львівської академії мистецтв

У глибокому смутку ділимося сумною вісткою, що з волі Всевишнього в середу, 8 березня 2000 р., на 86-му році життя, відійшла у вічність наша дорога МАМА і БАБА

св. п.

д-р мед.

ОЛЬГА КОРОПЕЙ

Залишила в жалі:
доньку – ОКСАНУ з мужем ОСИПОМ
сина – ОЛЕГА з дружиною ЖАНИС
внуків – АНДРІЯ і НИКОЛАЯ
– ЛЕСЮ, БОРИСА і ЛІНУ
та ближчу і дальшу родину в Америці і Україні.

Висловлюємо глибоку вдячність родині та приятелям, які своєю участю вшанували пам'ять дорогої Покійної на Панахиді, 10 березня 2000 р., Службі Божій в церкві св. Юра та на похороні, 11 березня на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Щиро дякуємо всім, хто надіслав вислови співчуття, квіти, пожертви на Служби Божі та щедрі дари на Чорнобильський Фонд.

Вічна їй пам'ять!

В 40-ий ДЕНЬ ВІДХОДУ у ВІЧНІСТЬ

бл. п.

РЕНАТИ ГУЦАЛЮК
із КОЗІЦЬКИХ

Повідомляємо родину і всіх приятелів, що будуть відправлені поминальні

БОГОСЛУЖБИ

22 квітня 2000 р.

в нижче поданих містах і церквах:

Нью-Йорк, Н.Й. – церква св. Юра, о год. 6-ій веч.;
Слотсбурґ, Н.Й. – храм св. Йосифа, о год. 9-ій ранку;
Ґленков, Н.Й. – манастир св. Йосафата, о год. 7-ій ранку

Вічна пам'ять Покійній.

РОДИНА

УПРАВА ХОРУ „ДУМКА"

повідомляє, що

в суботу, 8 квітня 2000 р., о год. 6-ій веч.

в українській католицькій церкві св. Юра в Нью-Йорку відбудеться

ПАНАХИДА

за членів, які відійшли у вічність.

УПРАВА

Ділимося сумною вісткою з рідними, приятелями та знайомими, що 1 квітня 2000 року після короткої недуги відійшов у вічність наш найдорожчий БАТЬКО, БРАТ та ДІДУНЬО

бл. п.

БОГДАН ПЕРФЕЦЬКИЙ

нар. 12 грудня 1913 р. у Львові
магістер прав, піяніст, акомпаньятор, професор та член управи Українського Музичного Інституту.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в такому порядку:
– п'ятниця, 7квітня, ПАРАСТАС о год. 8-ій веч. у похоронному заведенні Насевича при Тейбор вул. у Філядельфії, Па.;
– субота, 8 квітня, Заупокійна Служба Божа о год. 10-ій ранку у церкві Благовіщення Матері Божої в Мелровз Парк, Па., а відтак похоронні відправи о год. 12:30 по пол. на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н.Дж,

Горем опечалені:
син – ЮРІЙ з дружиною ХРИСТИНОЮ
внучки – ТАНЯ з мужем СТЕФАНОМ ГАРВІ
– МАРТА з мужем ДАВИДОМ НЮВЕНГАВС
брат – ЛЕВ ПЕРФЕЦЬКИЙ з дружиною МАРІЄЮ
братанки – АНДРІЙ ПЕРФЕЦЬКИЙ
– УЛЯНА ПЕРФЕЦЬКА

Вічна йому пам'ять!

14-го березня 2000 р. на 88-му році життя померла наша дорога МАМА, БАБА і ПРАБАБА

бл. п.

ЕВСТАХІЯ МАТВІЄНКО

дружина бл. п. д-ра Константина Матвієнка

ПАНАХИДА відбулася в п'ятницю, 17 березня 2000 р. в похоронному заведенні J. Markewicz & Sons в Нью-Гейвен, Конн.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 18 березня 2000 р. в церкві св. Михаїла в Нью-Гейвен, Конн., а опісля на цвинтарі св. Лоренс в Нью-Гейвен, Конн.

Залишила в смутку:
доньок – ГАЛЮ з чоловіком ЧАРЛСОМ ГЕМСТАК
– ЛЮСЮ з чоловіком РОМАНОМ ВЕНГЛЬОВСЬКИМ
внуків – ЧАРЛСА, ЕРНІ, ТАМАРУ, ВІРУ, БОРИСА, ТАТІЯНУ і ІВАНА з родинами
та 12 правнуків
сваху – МАРІЮ ВЕНГЛЬОВСЬКУ

Вічна їй пам'ять!

ПОДЯКА

Глибоку і найщирішу подяку складаємо усім, що прощали нашого найдорожчого БАТЬКА й улюбленого БРАТА

бл. п.

РОМАНА МРИЦА

на дорогу у Вічність

Дякуємо всечеснішому о. д-рові Романові Лобаєві за важливу та милостиву послужність нашому недужому батькові і братові, за уділення Тайн Пресвятої Євхаристії та Єлеопомазання, за молитви, відправу Панахид і Поминальних Святих Літургій.

Зокрема дякуємо всесвітлішому о. митратові Романові Ганкевичу за участь у похоронних відправах.

Дякуємо усім рідним, приятелям і знайомим за віддання останніх прислуг Покійному, за молитви та участь у Поминальних Богослуженнях.

Усім, що увінчали могилу бл. п. Романа Мрица свіжими квітами.

Усім за ласкаві слова співчуття для родини Покійного.

Усім жертводавцям за ласкаві пожертви на видавничий фонд творів дружини Покійного – Ніни Мудрик-Мриц, на видавничий фонд УПЛДМ, та Українську Медично-Харитативну Службу в Мюнхені.

Нехай Господь благословить усіх вище згаданих за відкриті серця для Покійного і для нас.

ЕРАСТ, РОМАШКА і СЕСТРИ з родинами

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

АНДРІЙ ВОРОБЕЦЬ
Професійний продавець забезпечення УНС
ANDRE WOROBEC
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
9 Bayard Pl., Newark, NJ 07106
Tel.: (973) 292-9800 ext. 3055
Fax: (973) 292-0900
e-mail aworobec@hotmail.com

ВАРКА БАЧИНСЬКА
Професійний продавець забезпечення УНС
BARBARA BACHYNSKY
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
101 East 16th St., apt. 2E,
New York, NY 10003
tel.: 212-533-0919

А К У П У Н К Т У Р А
Розмовляємо українською мовою.
Для новоприбулих – безкоштовна консультація
HUDSON VALLEY WELLNESS CENTER
7 S. Myrtle Ave.
Spring Valley, NY 10977
914-371-2740 (вт., чт., сб.)
1730 Central Park Ave.
Yonkers, NY 10710
914-337-5868 (ср.)

ЮРІЙ СТЕЦЮК
GEORGE L. STECIUK
SALES REPRESENTATIVE
ПРОДАЖ ДОМІВ у Morris, Essex, Union, Somerset Counties.
Щира, чесна і особиста обслуга.
Free Market Analysis of Your Home.
Referral & Relocation throughout USA

Weichert Realtors
CHATHAM OFFICE:
64 MAIN SREET
CHATHAM, NJ 07928
#1 REALTOR IN N.J. OFF: (973) 635-5000
#1 REALTOR IN MORRIS Co. EVES: (973) 539-8917
#1 INDEPENDENT REALTOR U.S. FAX: (973) 635-5086

Йосиф Купчак
власник
JOSEPH MEAT MARKET
М'ясні европейські вироби
437 Smith Street, Perth Amboy, NJ
Tel: (732) 442-4660

ARKA COMPANY
Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відеокасети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.
26 First Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 473-3550

УВАГА! 35% ЗНИЖКА на трактори, авта і техніку
ШВИДКІСНА доставка грошей – низькі ціни, конфіденційність

KARPATY
Export Import Ltd.
СКОРА ГАРАНТОВАНА ДОСТАВА
FAST GUARANTEED DELIVERY

ГРОШІ • РЕЧОВІ ПАЧКИ
ПРОДУКТОВІ НАБОРИ
ЛИСТИ ТА ДОКУМЕНТИ
до рук адресата в Україну та інші держави

KARPATY TRAVEL
121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario
Canada M6S 2Y4
e-mail:nsemczys@aol.com
Tel. (416) 761-9105
Toll free **1-800-265-7189**

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ
КВИТКИ • ЗАПРОШЕННЯ
МЕДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ВІЗИ
ВІДПОЧИНОК
на відомих курортах

Пам'ятайте – як посилати чи літати, то через КАРПАТИ!

ДРУКАРНЯ
COMPUTOPRINT CORP.
Established 1972
МАРІЯ ДУПЛЯК – власник
Виконуємо друкарські роботи

- книжки
- журнали
- брошури
- коверти, канцелярійні друки
- візитівки
- весільні запрошення на різних мовах

35 Harding Ave, Clifton, NJ 07011
tel.: 973 772-2166 • fax: 973 772-1963
e-mail: computorpr@aol.com

МИХАЙЛО П. ГРИЦАК
адвокат
З КРИМІНАЛЬНИХ І ЦИВІЛЬНИХ СПРАВ, ЯК ТАКОЖ КОМПЮТЕРСЬКОГО ПРАВА
Член адвокатської палати в Н. Дж., Н.Й., Конн., Вашінгтоні.
316 Lenox Ave., Westfield, NJ 07090
Tel. (908)789-1870; (732) 627-0517

UKRAINE-PAC
(973) 831-1499
PACKAGE and **FOOD Parcel** Service

• РОЗШУКИ •

Розшукую дядька **ЮРІЯ ВІКТОРОВИЧА ХВОСТОВА**, з яким ми мали останній контакт у Польщі в 1944 р. Розшукує Анна Альфредівна Хвостова
Тел. 718 657-7995

ФІРМА „МІСТ"
Забираємо посилки з вашого дому 24 години
Україна – найнижчі ціни!
(973) 223-8655 • 1-888-633-7853

ФІРМА ЄВШАН
пропонує касети, компакт диски, відео, шкільні книжки, комп'ютерні програми, писанки та різні подарунки. Замовляйте новий каталог на 2000 рік!
Тел.: 1-800-265-9858

Розшукую людей з УПА, які знали **ТУСЮ СИСИН**, псевдо **КРИЦЯ**, нар. 1925 року в Самборі, Львівщина.
Тел.: (203) 977-8165
донька Марта

Компанія „Wood-Art" на Фльориді потребує майстрів з художньої обробки дерева та столярної справи. Добра платня та медичне забезпечення.
Тел.: **1 (407) 668-0660**
1(407) 574-7796 (Vasyl Boychuk)

ECONOMY AIRFARES
FREGATA TRAVEL
Нью-Йорк/Львів – 599 дол.+tax
(round trip)
Нью-Йорк/Київ – 499 дол.+tax
(round trip)
429 дол. (one way)
Restrictions Apply
250 West 57 Street, #1211
New York, NY 10107
Tel.: 212-541-5707 • Fax: 212-262-3220

Фірма „КАРПАТИ"
Переробляє хати, пивниці, направляє дахи, виконує цементні праці, переробляє лазнички, малює назовні і всередині. Виконує малі і великі роботи (Handy man) Василь Чолак. Тел.: **(718) 937-6821**
Beeper **(917) 491-6150**

• РІЗНЕ •

Д-р Микола Івашко, учитель при Harvard Medical School у відділі радіології шукає помешкання від 1 липня 2000 р.до 1 липня 2001 р. в околиці Cambridge – Becon Hill-Backbay – South End. Може бути непомебльоване. Тел. „collect": **517 351-5556**

АДВОКАТ
ЯРОСЛАВ КУЗЕМЧАК

СПЕЦІЯЛІСТ ВІД КОМПЕНСАЦІЙ І ВИМОГ В НАСЛІДОК АВАРІЙ

- ✔ на роботі
- ✔ автомобільних
- ✔ в публічних місцях
- ✔ лікарських помилок

Перша консультація безплатна
Оплату беремо лише після виграші процесу про відшкодування

А ТАКОЖ:

- ВОДІННЯ під впливом алкоголю
- КУПІВЛЯ І ПРОДАЖ нерухомостей
- ПРОЦЕСИ цивільні і кримінальні
- ШТРАФИ
- РОЗВОДИ
- ЗАГАЛЬНІ КОНСУЛЬТАЦІЇ

WELT & DAVID, Clifton, NJ
(973) 773-9800

• НА ПРОДАЖ •

Продається в м. Заліщиках, Тернопільської обл., Україна, двоповерхова хата, загальною площею 300 кв. м.: 7 кімнат, кухня, ванна, сауна. Паркетна підлога, опалення природним газом і рідким топливом. Є гараж і літня кухня. Тел.: **770-393-2860**

• ПРАЦЯ •

Шукаю жінку до опіки 2-ох дітей (7 і 5 років) і легкої домашньої праці– 5 днів в тижні.
Тел.: (732) 615-0797 веч.
або **(718) 854-8030** вдень

Лікар натуропат безкоштовно консультує і надає відповідні рекомендації при жіночих хворобах. Безплатно визначаємо цукор в крові і тест на вагітність.
Тел.: 917 495-0859 • 908 497-9226

Продається 2-поверховий будинок в приміській зоні м. Львова, загальною площею 240 кв. м. Ціна 32.000 дол. Земельна ділянка 1000 м. кв., басейн 6х3 м. кв., парник 6х3 м. кв., літня кухня 2 кімнати по 10 м. кв., 6 кімнат, 5 спалень. Низ – гараж 30 м. кв., кухня 17 м. кв., 2 кімн. по 10 м. кв. Верх – 3 кімнати 30, 17, 14 м. кв. 2 ванни (санвузли) по 15 м. кв. Коридори (фойє) 2 по 20 м кв. Тел. у Львові:
(380) 322-764-121, або (380) 674-950.

• ЗНАЙОМСТВА •

Українка, 50 років, бажає познайомитися з чоловіком для створення майбутнього життя. Маю „зелену картку" і добру працю.
Тел.: (718) 236-5380 Віра

Жінка, 40 років з педагогічною освітою, у вихідні дні (субота, неділя) догляне вашу дитину чи заопікується старшою особою.
Тел.: (973) 625-7973
Марійка

Жінка, 42 роки, пошукує працю – доглядати за старшою особою або дітьми. Має досвід і добрі рекомендації. В Америці 5 років.
973 375-6942
або **201 910-5679**

Продається в Києві після евроремонту 3-х кімнатне помешкання, повністю обладнане меблями і сучасною апаратурою в найкращому центральному районі міста.
Тел.: 1-313-640-1915
Можна залишити повідомлення

Українка 35 років, дентист, хотіла б познайомитися з громадянином США для подальшого одруження.
Оксана Сідлак, Івано-Франківськ, вул. Бельведерська 58, кв. 19, Україна, 284010

Український Народний Союз готовий подарувати комп'ютор IBM System-36. Зацікавлених осіб просимо зголошуватися на тел.:
973 292-9800/Ехт. 3027

Потрібна від тепер: порядна, ніжна жінка, що любить і має досвід із дітьми, яка може варити та вчити української мови для 3-річного хлопчика і 6-річної дівчинки із лагідними характерами. Жити з нами у живописній Пенсильвенії.
717 285-0095

Продається двоповерховий будинок, район вулиці Личаківської у Львові.
Тел.: (203) 977-8165 Марта

Українець-американець, 43 роки, 5.11-175 познайомиться з жінкою, доброго серця і характеру для спільного забезпеченого подружжя. Маю військову пенсію за станом здоров'я. Писати на адресу:
4560 E. 18th St., Tucson, AZ 85711